

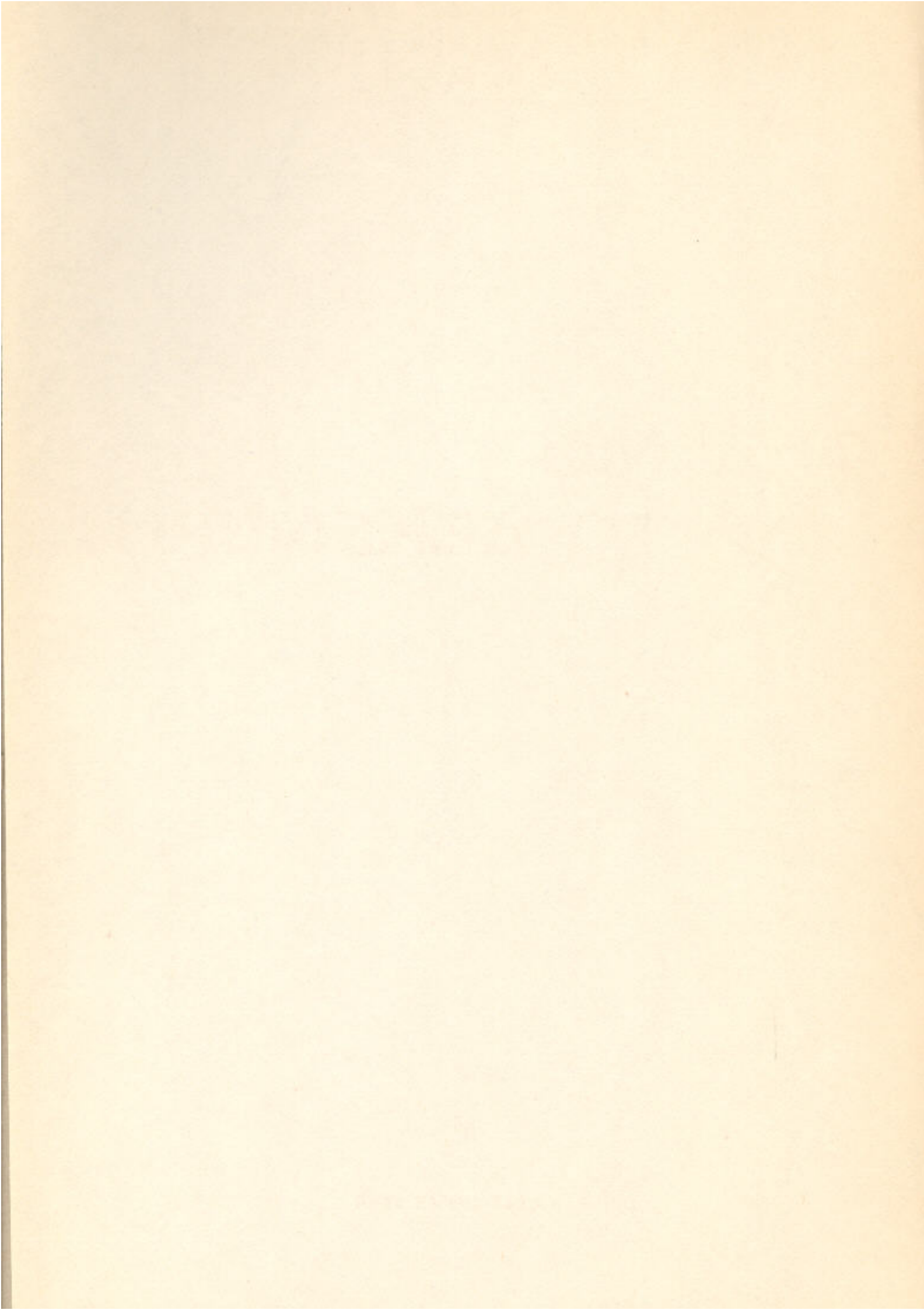
ΣΥΝΑΣΤΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ε. Α. Μ.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Ντοκουμέντα απο τα
Δεκεμβριανά

ΑΘΗΝΑ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1945

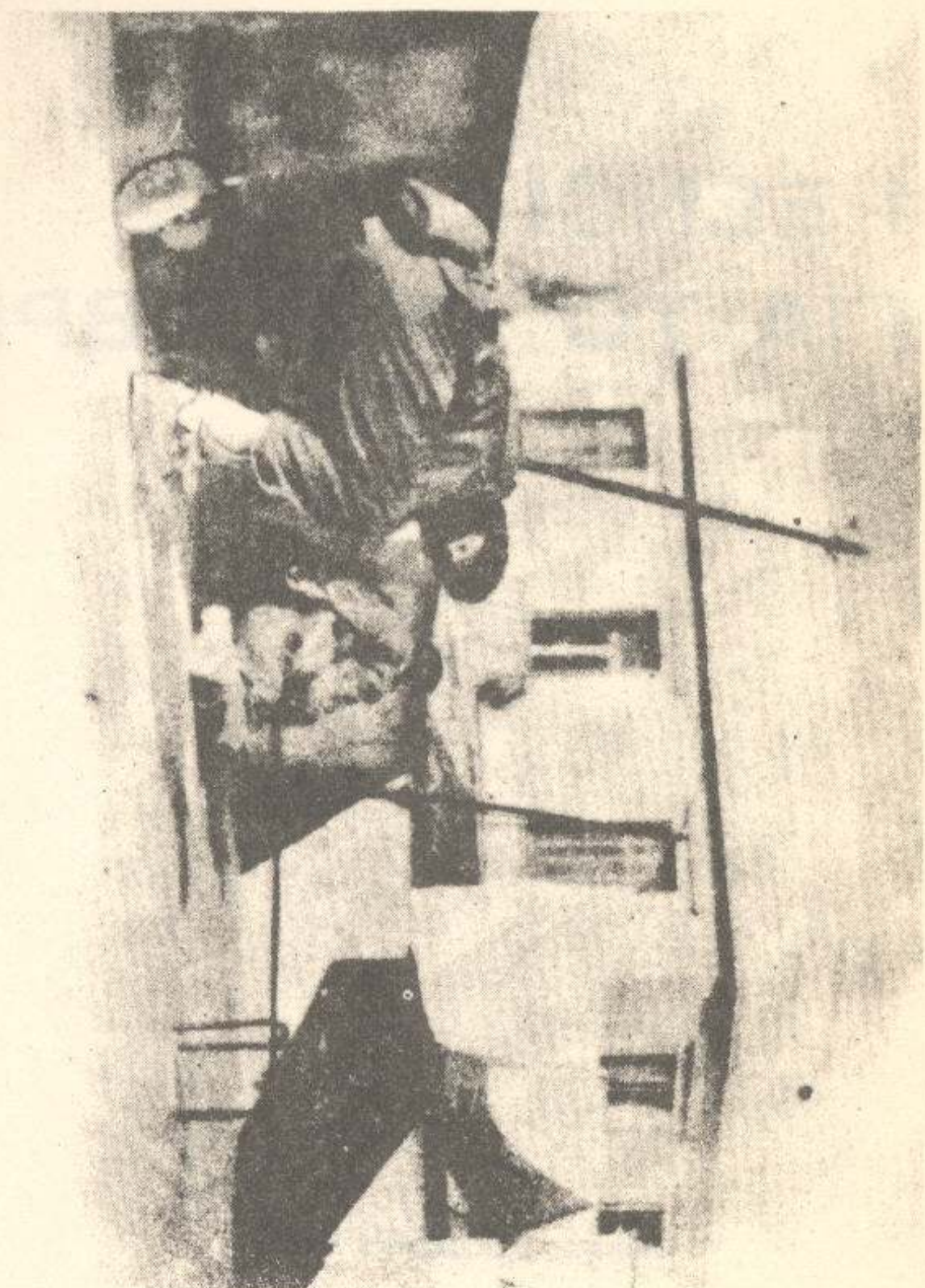

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ
Ε. Α. Μ.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ
ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

ΑΘΗΝΑ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1945

“ Άγγλοι στρατιώ-
τες μάχονται έναν-
τίον του ΕΛΑΣ,
άκομη και από τα-
ράσες δθηνολκων
στριτων. Διπλα τι-
τασημενη και μια...
υρουγαδα.

ΤΑ ΒΑΘΥΤΕΡΑ ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Όταν ο Ούϊνστον Τσώρτσιλ, μιλώντας στη Βουλή των Κοινοτήτων κατά τη συνεδρίαση της 19—1—45 για τη Δεκεμβριανή τραγωδία, δήλωνε ότι: « Έν τῷ μέσῳ τῆς ἀνεμοζάλης προχωροῦμεν μετὰ κόπου, ἀλλὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσω τὴν βουλὴν ὅτι ΔΕΝ ΠΡΟΧΩΡΟΥΜΕΝ ΧΩΡΙΣ ΣΧΕΔΙΟΝ», πολὺ λίγοι Ἕλληνες καὶ ξένοι μποροῦσαν νὰ καταλάβουν τί ἀκριβῶς ἦταν αὐτὸ τὸ σκοτεινὸ σχέδιο καὶ ποῦ ἀπέβλεπε.

Σήμερα, μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, τὴν ἐμφάνιση στὴ δημοσιότητα διαφόρων ἐπισήμων στοιχείων καὶ τὴ μεταδεκεμβριανὴ πείρα, τὰ γεγονότα τοῦ Δεκέμβρη καὶ τὰ βαθύτερα αἰτιά τους φωτίζονται καὶ ξεκαθαρίζουν ὀλοένα καὶ περισσότερο.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ ἀποδείχεται, χωρὶς τὴν παραμικρὴ πιά ἀμφιβολία, ὅτι δὲν ἦταν παρὰ ἡ προμελετημένη κατάληξη ἑνὸς εὐρύτερου σχεδίου τῶν Τόρρις, ποῦ καταστρώθηκε πιθανώτατα στὸ Σίτυ καὶ ἄρχισε νὰ ἐφαρμόζεται στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν κ. Τσώρτσιλ καὶ τὶς ἀρμόδιες στρατιωτικὲς καὶ παραστρατιωτικὲς Βρετανικὲς ὑπηρεσίαι, ἀπ' τὴν ἀνοιξη κι' ὅλας τοῦ 1943, μὲ τὸ πρῶτο σχεδὸν φούντωμα τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων τοῦ ΕΛΑΣ.

Τὸ σχέδιο αὐτὸ ἦταν ἀπλὸ στὴ σύλληψη, ἀλλὰ πολὺπλοκο στὴν ἐφαρμογὴ του.

Ἡ κεντρικὴ του ἰδέα στηριζόντανε στὶς ἀκόλουθες σωστὲς διαπιστώσεις καὶ προβλέψεις:

1— Ὁ παλλαϊκὸς ἀγῶνας στὴν Ἀλβανία δὲν ἦταν μόνον ἀγῶνας γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία, ἀλλὰ εἶχε καὶ σαφῶς ἀντιφασιστικὸ χαρακτήρα.

2— Ἡ κακὴ διεξαγωγὴ τοῦ πολέμου αὐτοῦ ἀπὸ τὸ καθεστῶς τῆς 4ης Αὐγούστου, ἡ καταστροφὴ ποῦ ἐπακολούθησε καὶ ἡ Ἀντίσταση ποῦ ὀργάνωσε ὁ λαὸς κατὰ τῶν κατακτητῶν, ἐρήμην τῆς παληᾶς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἡγεσίας τοῦ τόπου, ἔφερε στὸ προσκῆνιο νέες, λαϊκὲς, δυνάμεις οἱ ὁποῖαι, μέσα στὴν πολυαίμακτη πάλη τους γιὰ τὴν ἐθνικὴ λευτεριά καὶ τὴν ἐπιβίωση, ἔπερναν ὀλοένα καὶ βαθύτερη συνεί-

θηση τῶν δικαιωμάτων τους καὶ τῆς δύνამης ποὺ τοὺς ἐξασφάλιζε ἢ πλατεῖα καὶ ἀγωνιστικὴ ὀργάνωσή τους.

3.— Ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ὀργανωμένων αὐτῶν μεγάλων λαϊκῶν μαζῶν ἐγκατέλειπε τὴν παλιὰ πολιτικο—στρατιωτικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου καὶ στρεφόντανε πρὸς τὰ πρωτοποριακὰ στοιχεῖα, ποὺ στάθηκαν στὸ πλευρὸ τοῦ λαοῦ κατὰ τὴ μεγάλη του δοκιμασία καὶ τὸν καθοδήγησαν στὴν πάλῃ του κατὰ τῶν ξένων φασιστῶν κατακτητῶν καὶ τῶν ἐντοπίων συνεργατῶν τους.

4.— Οἱ πλατειές αὐτὲς λαϊκὲς μᾶζες, συνειδητοποιημένες ὅσο ποτὲ ἄλλοτε καὶ ἐπὶ πλέον ὀργανωμένες, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία τοῦ τόπου, σὲ πανελλήνια κλίμακα, μὲ τὸ τέλος τοῦ πολέμου θὰ ἔτειναν στὸ νὰ περιέλθει φυσιολογικὰ ὀλόκληρη ἡ ἐξουσία στὸ λαό, μὲ σκοπὸ τὴν ἐγκαθίδρυση καὶ νομιμοποίηση ἐνὸς σταθεροῦ καὶ πραγματικὰ προοδευτικοῦ λαϊκοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος στὴ χώρα.

5.— Οἱ νέες αὐτὲς δημοκρατικὲς δυνάμεις, κατὰ φυσικὴ πρόβλεψη, θὰ ἦταν ἐμπόδιο α) στὴ συνέχιση τῆς ἀποικιακῆς δουλείας τῆς Ἑλλάδας στὸ ἀσύδοτο ξένο κεφάλαιο καὶ β) στὴν οὐσιαστικὴ κατάργηση τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας στὸν πολιτικοστρατηγικὸ τομέα.

6.— Οἱ δυνάμεις αὐτὲς ἐπομένως, ἐθεωροῦντο φύσει καὶ θέσει ἀντίθετες πρὸς τὶς μεταπολεμικὲς βλέψεις τῶν Τόρρις. Ἐπρεπε, λοιπόν, μὲ κάθε τρόπο νὰ ὑπονομευτοῦν, νὰ περιοριστοῦν καὶ τελικὰ νὰ ἐκμηδενιστοῦν. Ἄμεσος στόχος τὸ ἀντιφασιστικὸ κίνημα Ἀντίστασης.

*
**

Ἡ πραγματοποίηση τοῦ σχεδίου αὐτοῦ ἐπιδιώχθηκε σταθερά, συστηματικά, ἐπίμονα, μὲ πολυποίκιλα καὶ ἐναλασσόμενα, κατὰ τὶς περιστάσεις, μέσα. Τέτοια ἦταν :

α) Ἐνίσχυση τοῦ Βασιληᾶ Γεωργίου, σὰν πόλου ἔλξεως καὶ συγκεντρώσεως ὅλων τῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου.

β) Δημιουργία καὶ ἐνίσχυση ἀντιδραστικῶν ἀνταρτικῶν ομάδων καὶ ὀργανώσεων, σὰν ἀντιρρόπων τοῦ ΕΛΑΣ.

γ) Παροχὴ στὸν ΕΛΑΣ ἐλάχιστης βοήθειας σὲ τρόπο ὥστε νὰ ἐκπληρώνει μὲν τὶς ἀποστολὲς ποὺ τοῦ ἀνέθετε τὸ Στρατηγεῖο Μ. Ἀνατολῆς, νὰ βρεθεῖ ὁμως κατ' οὐσίαν ἄοπλος (ἀπὸ ἔλλειψη πυρῆκῶν) τὴ στιγμὴ τῆς ἀποχώρησης τῶν Γερμανῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ ὑπολογισμοὶ ὁμως αὐτοὶ τοῦ Σ. Μ. Α. διαψεύδονται ἀπὸ τὰ πράγματα. Τὰ λάφυρα ποὺ ἀποκτοῦσε ὁ ΕΛΑΣ μαχόμενος κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῶν συνεργατῶν του καὶ ἡ ὀλό-

ψυχη συνδρομή του λαού, του επιτρέπουν ν' αύξησει τή δύναμή του.

Αυτό οδηγεί τις Βρετανικές υπηρεσίες σε πιό άδίστακτα μέσα. Διακόπτουν έντελώς κάθε ένισχυση του ΕΛΑΣ, από τόν 'Οκτώβρη του 1943 και οργανώνουν έναντίον του επιθέσεις τών άλλων άνταρτικών οργανώσεων, σε συνδυασμό με μεγάλες έκκαθαριστικές επιχειρήσεις τών Γερμανών.

'Η άποτυχία και αύτων τών μέσων οδηγεί τις Βρετανικές υπηρεσίες να έγκολπωθοϋν τά όργανα τών Κουϊσλιγκς, να έλθουν σε σχέσεις ένθαρρυντικές, μέχρις ώρισμένης στιγμής, με τά Τάγματα 'Ασφαλείας και να κατανεύουν στην έξοντωτική δράση τους κατά τών άγωνιστών τής άντιφασιστικής 'Αντίστασης.

Και όταν οϋτε αύτά τά μέσα δέ φέρνουν άποτέλεσμα, τó 'Αρχηγείο τής Βρετανικής Στρατ. 'Αποστολής στα βουνά είσηγείται να ριφθοϋν Βρετανοί άλεξιπτωτιστές για να έξοντώσουν τó Γενικό Στρατηγείο του ΕΛΑΣ ! (*)

δ) 'Εντατική άντι-εαμική προπαγάνδα, όχι μόνο μέσα στο λαό, αλλά και μέσα σ' αύτές τις τάξεις του ΕΛΑΣ, στις όποιες προσπαθοϋν να προκαλέσουν άκόμη και στασιαστικό κίνημα.

ε) Προσεταιρισμός όλων τών προδοτών, δοσιλόγων και άντίδραστικών στοιχείων τά όποία, από φόβο δίκαιης τιμωρίας ή άπώλειας τών άνόμων κερδών και προνομίων τους, καταφεύγουν στην προστασία τών προθύμων να τήν παράσχουν 'Αγγλων. Σε άντάλλαγμα αύτης τής προστασίας, τους προσφέρουν τó μίσος των κατά του Λαού και τή δοκιμασμένη έγκληματικότητα των.

στ) Διάλυση του 'Ελληνικού στρατού τής Μ. 'Ανατολής ό όποιος άποδείχτηκε δημοκρατικών φρονημάτων, έγκάθειρξη τών στελεχών και άνδρων του σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και δημιουργία τμημάτων από αύστηρά διαλεγμένα μοναρχοφασιστικά στοιχεία ('Ιερός Λόχος—'Ορεινή Ταξιαρχία).

ζ) 'Ανάθεση τής 'Ελληνικής Κυβέρνησης του έξωτερικού, κατά τις παραμονές τής άπελευθέρωσης, σε πρόσωπο δυναμικό και άδίστακτο, που να διαπνέεται από τόν ίδιο φόβο και μίσος κατά του άντιφασιστικού Κινήματος 'Αντίστασης και ταυτόχρονα άποφασισμένο να έφαρμόσει πειθήνια, άπόλυτα μονομερή προσανατολισμό τής έξωτερικής πολιτικής τής 'Ελλάδας.

η) 'Εκμετάλλευση του σφοδρού πόθου έθνικής ένότητας που χαρακτήριζε πάντα τó ΕΑΜ, προς χάρη τής καθολικότε-

(*) Βλέπε σχετικά άποκαλυπτικά έπίσημα έγγραφα, που δημοσιεύτηκαν στο «Ριζοσπάστη» τής 18]10]45 και 11]11—17]11]45.

ρης διεξαγωγῆς τοῦ ἀντιφασιστικοῦ ἀγώνα καί τῆς ὁμαλῆς μετάβασης τῆς χώρας στή δημοκρατική ζωή. Ἡ ἐκμετάλλευση αὐτοῦ τοῦ πόθου ὀδηγεῖ στήν ἐκμαίευση τῶν ἑτεροβαρῶν συμφωνιῶν τοῦ Λιβάνου καί τῆς Γκαζέρτας, οἱ ὁποῖες δέν ἀνταποκρινότανε καθόλου στὸν πραγματικὸ συσχετισμὸ τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων, ποὺ ἦταν συντριπτικὰ ὑπέρτερες πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Ἑαμικοῦ κινήματος Ἀντίστασης. Ἀργότερα ἀποδείχτηκε ἀπὸ τὰ πράγματα, ὅτι οἱ συμφωνίες αὐτὲς δέν ἀπέβλεπαν κατὰ βάθος σὲ τίποτε ἄλλο, παρὰ στήν ἐξαπάτηση, τὴ δέσμευση καί τὴν τελικὴ ἐκμηδένιση τοῦ Κινήματος Ἀντίστασης.

*
**

Ἔτσι φτάνουμε στήν ἀπελευθέρωση. Ἡ τάξη τηρεῖται παραδειγματικὰ ὑπ' εὐθύνη τοῦ ΕΑΜ. Ἡ Κυβέρνηση τοῦ Καΐρου γυρίζει στήν Πατρίδα καί οἱ ὀργανωμένες μάζες τοῦ ἀντιφασιστικοῦ ἀγώνα, ἡ μόνη πραγματικὴ δύναμη στὸν τόπο, τὴ στηρίζουν μὲ εἰλικρίνεια καί ἐμπιστοσύνη. Δὲ ζητοῦν παρὰ τὴν τιμωρία τῶν προδοτῶν καί τῶν δοσιλόγων, τὴν ἐκκαθάριση τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ ἀπὸ τὰ φασιστικὰ στοιχεῖα, τὴ δημιουργία ἐθνικοῦ στρατοῦ, τὴν πορεία πρὸς τὴ λαοκρατικὴ δημοκρατία, σύμφωνα πρὸς τοὺς διακηρυγμένους σκοποὺς τοῦ πολυαίμακτου ἀγώνα τῶν Ἐνωμένων Ἐθνῶν, στὸν ὁποῖο πρόσφερε τὰ πάντα ὁ μικρὸς ἀλλὰ ἡρώϊκός Ἑλληνικός Λαός. Ὅμως οἱ Τόρρις σκέπτονται διαφορετικὰ. Δέν ξεκολλοῦν ἀπὸ τὸν ἀρχικὸ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τους. Μὲ τὸν πράκτορά τους πρωθυπουργὸ Παπανδρέου μοιράζουν φιλελεύθερες ὑποσχέσεις, ἐνῶ ὑποβρυχίως βάζουν σὲ ἐνεργεια τὸν καταχθόνιο μηχανισμό, ποὺ ὀργάνωσαν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κατοχῆς, γιὰ νὰ χτυπήσουν τίς ὀργανωμένες ἀντιφασιστικὲς δυνάμεις, ν' ἀφοπλίσουν τὸν ΕΛΑΣ, πρὶν ἐκπληρωθοῦν οἱ ἀνειλημμένες ὑποχρεώσεις γιὰ τὴν κάθαρση τοῦ τόπου ἀπὸ τὸ φασιστικὸ μίasma καί τὴ δημιουργία νέου ἀντιφασιστικοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ.

Ἔτσι ἀποβλέπουν νὰ στερήσουν τὸ λαὸ ἀπὸ τὸ μόνο του δυναμικὸ ἀμυντικὸ στήριγμα, ἐνῶ ταυτόχρονα φέρνουν βιαστικὰ στήν Ἀθήνα ἀπὸ τὴν Ἰταλία, ὅπου ἐντούτοις ὁ πόλεμος συνεχιζόντατε, τὴν Ὀρεινὴ Ταξιαρχία. Διαμοιράζουν σὲ ἐπίκαιρα σημεῖα τῆς χώρας τμήματα τοῦ Ἱεροῦ Λόχου, ποὺ εἶχε ἐπίσης μοναρχικὴ σύνθεση. Τοποθετοῦν στή νεοσχημάτιστη «Ἐθνοφυλακὴ» ἀξιωματικοὺς καί ἄνδρες τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας. Μεταφέρουν ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα στήν Ἀθήνα ὅλα τὰ ὑπολείματα τῆς Χωροφυλακῆς, ποὺ εἶχαν παίξει, στήν πλειοψηφία τους, τόσο ἀντιλαϊκὸ ρόλο κατὰ τὴ Μεταξικὴ δικτατορία καί ἀντεθνικὸ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κατοχῆς. Μὲ τὸ πρό-

σχημα τῆς προφυλάκισης, συγκεντρώνουν ἐπίσης στὴν Ἀθήνα τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρες, ποὺ εἶχαν ὑπηρετήσει στὰ Τάγματα Ἀσφαλείας γιὰ νὰ τοὺς ἔχουν ἔτοιμους, γιὰ χρησιμοποίηση στὴν πρώτη κατάλληλη στιγμή. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς διατηροῦν τὸν ἀτομικὸ ὄπλισμό τους (περίστροφα, χειροβομβίδες) καὶ μέσα στὶς φυλακὲς.

Γενικὰ πέρνουν μέτρα ποὺ ἐξαγγέλλουν καθαρὰ «διάταξη μάχης».

Ἡ γραμμὴ τοῦ ἐνεργουμένου τῶν Τόρρις καὶ ὀργάνου τῶν μοναρχοφασιστῶν «σοσιαλιστῆ» Γ. Παπανδρέου εἶναι σαφής: «ἂν τοὺς πάρω τὰ ὄπλα μὲ τὸ δόλο, πάει καλά. Ἄν δὲν τὸ ἐπιτύχω ἔτσι, τότε χτυπῶ καὶ τὰ πέρνω μὲ τὴ βία».

Ἀλλὰ ὁ δόλος ἔγινε ἀντιληπτός. Καὶ τότε ἡ Τσωρτσιλικὴ πολιτικὴ, μὲ κομπάρσο τῆς τῶ Γ. Παπανδρέου, ἀποφασίζει τὴν προσφυγὴ στὴ βία. Ὁ λόγος δίνεται στὸ στρατηγὸ Ρ. Σκόμπι ὁ ὁποῖος ζητεῖ τελεσιγραφικὰ ἀπὸ τὸν ΕΛΑΣ νὰ παραδώσει τὰ ὄπλα καὶ νὰ διαλυθεῖ. Πρὶν προφτάσει νὰ σταθεροποιηθεῖ καὶ νομιμοποιηθεῖ τὸ λαϊκὸ κίνημα, πρέπει νὰ στερηθεῖ ἀπὸ τὸ μοναδικὸ του δυναμικὸ ἀμυντικὸ στήριγμα. Δύναμη — διακηρύχνει φαρισαϊκὰ ὁ Παπανδρέου — πρέπει νὰ ἔχει μόνο τὸ Κράτος. Καὶ κράτος δὲν εἶναι, οὔτε μπορεῖ νὰ εἶναι, κατ' αὐτόν, ὁ ἴδιος ὁ Λαός, ποὺ ὀργανώθηκε καὶ αὐτοδιοικήθηκε δημοκρατικὰ στὶς ἐλεύθερες περιοχές. Κράτος στὴ συνείδηση τοῦ «ἀριστεροῦ» αὐτοῦ πολιτικάντη ἦταν ἐκεῖνο ποὺ ὀργάνωσε ἡ 4ῃ Αὐγούστου. Ἐκεῖνο ποὺ ἐξυπηρέτησε τοὺς κατακτητῆς. Αὐτὸ εἶχε διαλυθεῖ καὶ αὐτὸ ἔπρεπε νὰ ξαναφτιαχτεῖ, μὲ τὴ βοήθεια τῶν ξένων ὄπλων. Ἡ χῶσα ἔπρεπε νὰ παραδοθεῖ ἀνυπεράσπιστη στὰ χέρια τῶν μοναρχοφασιστῶν, τῶν σφαγιαστῶν τοῦ λαοῦ, τῶν συνεργατῶν τοῦ ἐχθροῦ, τῶν δοσιλόγων καὶ τῶν κερδοσκόπων γιὰ νὰ ἐφαρμοσθεῖ δι' αὐτῶν — ἐλλείψει ἄλλων — τὸ προδιαγεγραμμένο πολιτικὸ, οἰκονομικὸ καὶ στρατηνικὸ σχέδιο τῶν Τόρρις, γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Κανένας ἄλλος δὲν εἶχε τίς γλοιώδεις ιδιότητες καὶ τὸ ἀντιλαϊκὸ μῖσος, στὸ βαθμὸ ποὺ ἀπαιτοῦσε ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ τοῦ προγράμματος καὶ γι' αὐτὸ διαλέχθηκε γιὰ «πρωθυπουργός» ὁ Παπανδρέου ποὺ μὲ μυστικὲς ἐκθέσεις του πρὸς τὸ Στρατηγεῖο Μ. Ἀνατολῆς (*) εἶχεν ἐπιδείξει, ὅτι διέθετε αὐτὰ τὰ δυσεύρετα προσόντα.

* *

Ἐνα τεράστιο λαϊκὸ κίνημα, ὅπως τὸ κίνημα τῆς ἀντιφασιστικῆς Ἀντίστασης, χαλυβδωμένο μέσα στὴν καθημερινή

(*) Βλ. Γ. Παπανδρέου «Ἡ Ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος» σελ. 24 ἔπομ.

πάλη κατά τῶν κατακτητῶν, δὲν μποροῦσε οὔτε στὴν ἀπάτη τοῦ Παπανδρέου, τελικά, νὰ ἐμπέσει, οὔτε τῆ βία τῶν σιδερόφραχτων ὀργάνων τοῦ Τσῶρτσιλ νὰ φοβηθεῖ. Αὐτὸ θὰ ἦταν ἀνάξιο τοῦ αἵματος τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων ποὺ θυσιάστηκαν γιὰ τὸ ἰδανικὸ τῆς λευτεριάς καὶ τῆς ἀληθινῆς δημοκρατίας. Ἡ κατάθεση, χωρὶς καμιὰ πραγματικὴ ἐγγύηση, τῶν ὀπλων ποὺ ἀποκτήθηκαν μὲ πόλεμο καὶ αἷμα κατά τῶν κατακτητῶν καὶ ἡ προσφορὰ τῶν χειρῶν ποὺ τὰ κράτησαν καὶ τὰ τίμησαν, νὰ νὰ τοὺς περάσουν χειροπέδες ὁ Παπανδρέου καὶ ὁ Τσῶρτσιλ, θὰ ἦταν ἡ μεγαλύτερη ἱστορικὴ προδοσία κατά τοῦ λαοῦ, ποὺ ἀγωνίστηκε γιὰ τὴ συντριβὴ τοῦ φασισμού καὶ γιὰ μιὰ καινούργια, καλύτερη, ζωὴ.

Ἔτσι ἔγινε ὁ Δεκέμβρης—τὸ μεγαλύτερο μνημεῖο ποὺ ἔστησε ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς μαχόμενος γιὰ τὴ λευτεριά, τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν κυριαρχία του. Οὔτε ὁ Τσῶρτσιλ, οὔτε ὁ ἄθλιος κομπάρσος τοῦ Παπανδρέου φαντάσθηκαν ὅτι ἡ ἀντίσταση τοῦ λαοῦ μποροῦσε νὰ πάρει τέτοιο βάθος καὶ ἔκταση. Ἦταν ἀδύνατο νὰ συλλάβουν τὸ βαθμὸ τῆς συνειδητοποίησης, τῆς ὀριμότητος καὶ τοῦ πάθους ποὺ κατεῖχε τὸ λαό, γιὰ τὴ διεκδίκηση τῶν δικαιωμάτων του.

*
**

Ἄλλ' ἂν αὐτοὶ δὲν κατάλαβαν τίποτε καὶ ὅταν ἐπιτέλους κατάλαβαν, καταλήφθηκαν ἀπὸ φονικὴ λύσσα, ἡ οἰκουμένη ὀλόκληρη διαισθάνθηκε ἀμέσως περὶ τίνος ἀκριβῶς ἐπρόκειτο. Γι' αὐτὸ συγκράτησε ἀπὸ ἀγωνία τὴν ἀναπνοή της καὶ στήλωσε τὰ μάτια της πάνω στὴν τραγωδία ποὺ ξετυλιγότανε στὴν πανάρχαιη πόλη τῆς λευτεριάς καὶ τῆς δημοκρατίας. Τὰ κινήματα Ἀντίστασης ὅλης τῆς Εὐρώπης, οἱ δημοκρατικὲς δυνάμεις ὅλου τοῦ κόσμου, οἱ ἄνθρωποι τῆς καρδιάς καὶ τοῦ φιλελεύθερου στοχασμοῦ κάθε ἐθνικότητας, χωρὶς νὰ κάνουν ἐξαίρεση οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ συμπατριῶτες τοῦ κ. Τσῶρτσιλ, κατάλαβαν τὴ βαθύτερη σημασία αὐτῆς τῆς σύγκρουσης.

Διαγνώσανε ὅτι στὴ μάχη τῆς Ἀθήνας οἱ Τόρρις εἶχαν ρίξει τὰ χαρτιά τους καὶ ἀποκάλυπταν τοὺς ἀληθινούς σκοπούς—τὸ περίφημο «ΣΧΕΔΙΟ» γιὰ τὸ ὁποῖο μιλοῦσε ὁ κ. Τσῶρτσιλ—ποὺ εἶχαν ὄχι μόνο γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ γιὰ ὅλα τὰ κινήματα Ἀντίστασης, γιὰ ὅλη τὴ μεταπολεμικὴ τάξη στὸν κόσμο.

Γι' αὐτὸ καὶ ὑψώθηκε ἀπὸ παντοῦ κραυγὴ ἀνησυχίας, φωνὴ συμπάθειας καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ ποὺ ὕψωνε ἀκόμη μιὰ φορὰ τὸ μικρὸ, καθημαγμένο κι' ἐξαντλημένο

του ανάστημα ενάντια σ' έναν ακόμη—καί τόσο αναπάντεχο!—
έχθρο τῆς ἐλευθερίας του.

Γιὰ νὰ ἐκτιμῆσει κανεὶς τὸ μέγεθος τῆς ἀνησυχίας καὶ τῆς συγκίνησης, πού συγκλόνησε τὴ συμμαχικὴ κοινὴ γνώμη, ἀρκεῖ νὰ λάβει ὑπ' ὄψη του, ὅτι ἡ ἐξέγερση κατὰ τῆς Τσῳρτσιλικῆς πολιτικῆς σημειώνεται τὴ στιγμὴ πού ὁ πόλεμος κατὰ τῆς Γερμανίας βρίσκεται σὲ πλήρη ἀκμὴ καὶ ἡ ἐνότητα τῆς συμμαχικῆς πολεμικῆς προσπάθειας εἶναι ἀπαριίτητη, περισσότερο παρὰ ποτέ.

Ἡ ἴδια ἐνότητα εἶναι ἀναγκαία καὶ στὸν πολιτικὸ κόσμον τῆς Ἀγγλίας καὶ ὅμως ἡ Κυβέρνηση Τσῳρτσιλ, κατὰ τὴ συζήτησιν πού γίνεται στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων πάνω στὰ γεγονότα τῆς Ἑλλάδας, πέρνει ψῆφο ἐμπιστοσύνης μὲ 279 ψήφους ἐπὶ συνόλου 600 βουλευτῶν!

Εἶναι τέτοια ἡ δοκιμασία τῆς τότε Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, ὥστε ὁ ἴδιος ὁ Τσῳρτσιλ, ἐνῶ ἡ μάχη τῆς Γαλλίας βρίσκεται σὲ κρίσιμη καμπή, ἀναγκάζεται νὰ ἔλθει ἀεροπορικὰ στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ δώσει ἓνα τέρμα στὴν ἐπικίνδυνη γιὰ τὴ συμμαχικὴ ἐνότητα περιπέτεια, πού ὁ ἴδιος δημιούργησε!

Τὰ κείμενα πού ἀκολουθοῦν εἶναι ἓνα ἐλάχιστο μέρος ἀπὸ ὅσα δημοσιεύτηκαν στὸν παγκόσμιον τύπον τὴν ἐποχὴ ἐκείνη καὶ ἀντιπροσωπεύουν κατὰ ἓνα μέρος τὶς ἐντυπώσεις αὐτοπτῶν μαρτύρων τῶν γεγονότων καὶ κατὰ ἓνα ἄλλο τὶς ἀντιδράσεις, μπροστὰ σ' αὐτὰ, τῆς διεθνούς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν ἐγκυροτέρων ἐκπροσώπων της.

Οἱ συνθήκες πού ἐπικρατοῦσαν τότε καὶ ὁ διωγμὸς τοῦ ἀριστεροῦ τύπου πού ἐπακολούθησε τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας, δὲν ἐπέτρεψαν νὰ πάρουν πλατεία δημοσιότητα τὰ κείμενα αὐτά. Γι' αὐτὸ καὶ τ' ἀναδημοσιεύουμε σήμερα, σὰν μιὰ συμβολὴ στὴν κατανόησιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς Δεκεμβριανῆς τραγωδίας.

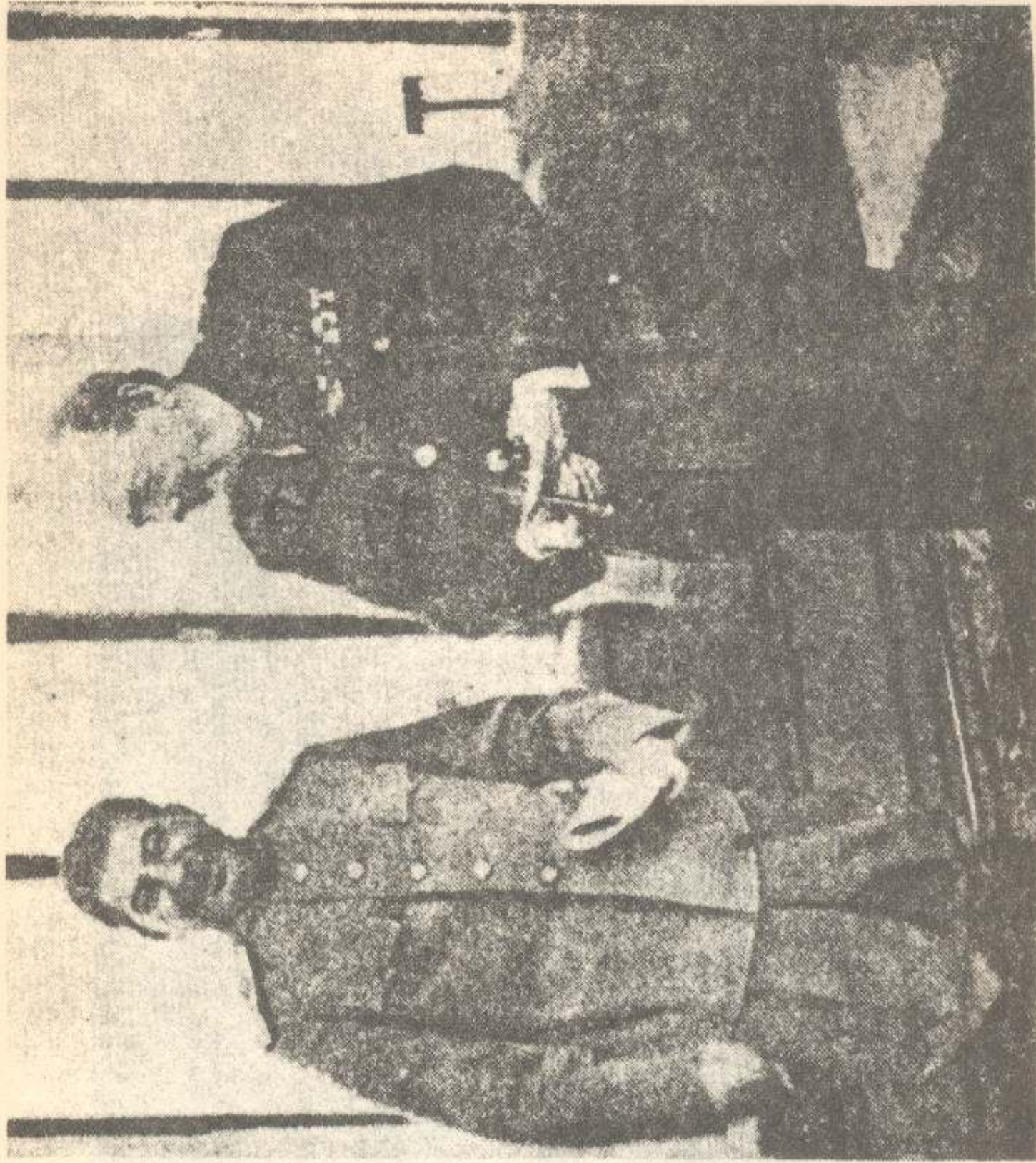
Ἡ κάθαρση τῆς τραγωδίας αὐτῆς δὲν ἐπῆλθεν ἀκόμη. Ὁ φασισμὸς, ὁ δοσιλογισμὸς καὶ ἡ φαύλη κερδοσκοπία κυβερνοῦν ἀκόμη οὐσιαστικὰ τὸν τόπον—αὐτὸν ἀκριβῶς πού πρῶτος ἔτριψε τὰ μοῦτρα τοῦ φασισμού! Ἔτσι σήμερα δικαιώνεται ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ, ἀπὸ τὴν πικρότατην ἱστορικὴν πεῖρα, ὁ τραγικὸς καὶ μεγάλος Δεκέμβρης. Γιατὶ οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις πού λυμαίνονται σήμερα τὸν τόπον, δὲ δημιουργήθηκαν ξαφνικὰ καὶ αὐτόματα τὴν ἐπομένην τοῦ Δεκέμβρη. Ὑπῆρχαν βέβαια συμμαζεμένους καὶ ἔτοιμους γιὰ νέα ἐξόρμησιν καὶ πρὶν ἀπ' αὐτὸν. Καὶ ἀκριβῶς ἡ γνώσις τῆς παρουσίας τους καὶ ἡ βαθύτατη συναίσθησις τοῦ κινδύνου πού ἀποτελοῦσαν γιὰ τὸ Ἔθνος, ὑπαγόρευαν τὴ στάσιν πού τηροῦσε ἀπέναντί τους τὸ Κίνημα

Ἀντίστασης. Ἡ ἐκμηδένιση τῶν σκοτεινῶν αὐτῶν δυνάμεων—δημιουργημάτων τῆς 4ης Αὐγούστου, τῆς Κατοχῆς καὶ τῶν Τόρρις—δὲν ἤμποροῦσε νὰ γίνει, οὔτε μὲ τίς ἀναξιόπιστες ταχυδακτυλουργίες τοῦ Παπανδρέου, οὔτε μὲ τοὺς ἐξορκισμοὺς τῶν ἀπλοϊκῶν «ἠσυχαστῶν». Χρειαζόντανε τὸ σταθερὸ σφίξιμο τῆς λαϊκῆς γροθιάς. Χωρὶς τὴν ἐπέμβαση τῶν Βρετανικῶν ὄπλων οἱ δυνάμεις αὐτὲς τοῦ κακοῦ θὰ εἶχαν ἐκμηδενιστεῖ καὶ ἡ Ἑλλάδα θὰ ἦταν σήμερα, μαζί μὲ τ' ἄλλα δημοκρατικὰ ἔθνη, στὸ δρόμο τῆς ὀμαλότητος καὶ τῆς ἀναδημιουργίας. Ἀλλὰ οὔτε καὶ τώρα ὑπάρχει λόγος ἀπαισιοδοξίας. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δείχνει μιὰ ὀριμότητα καὶ σταθερότητα καταπληκτικὴ. Ἐνα χρόνον μετὰ τὴν τρομερὴ περιπέτεια, ὕστερα ἀπὸ δέκα μηνῶν λευκὴ τρομοκρατία χωρὶς προηγούμενον, βρίσκεται καὶ πάλι ἀλύγιστος καὶ συμπαγῆς στὶς δημοκρατικὰς ἐπάλξεις, ἔτοιμος ν' ἀντιμετωπίσει τίς δυνάμεις τοῦ σκότους.

Ἔτσι, ἀπὸ τὰ αἵματα καὶ τοὺς καπνοὺς, ἀπὸ τὸ ἀθέλητον πένθος ποὺ ἄφισε πίσω του ὁ ἐπικὸς Δεκέμβρης, ποὺ ἐγένεν ἤδη θρύλος ζωοποιὸς στὴν ψυχὴ τοῦ Λαοῦ, θὰ ὑψωθεῖ ἀργὰ ἢ γρήγορα ἡ Λευτεριά καὶ ἡ Δημοκρατία—ἡ καινούργια ζωή!

Δ.—

Δεκέμβρης 1945

Ὁ Στάλιν μὲ τὸν
Τσῶρτσιλ. κατὰ τὴν
συνάντησή τους στὴ
Μόσχα, τὸν Ὀκτωβ-
ῆριο τοῦ 1944. Στὴ
συνάντηση ἐκείνην
— κατὰ τὰ ὅσα ξ-
γραψε ὁ Βρετανὸς
πρωθυπουργὸς —
ἀποφασίσθηκε ἡ κα-
τανομὴ τῆς Εὐρώ-
πης σὲ ζῶνες ἐπι-
ροῆς. Καί κατὰ τὰ
γραφόμενα τοῦ
Τσῶρτσιλ πάντοτε,
ἡ Ἑλλάς θὰ ὑφί-
στατο 90% ἀγγλι-
κῆ καὶ 10% σοβιε-
τικῆ ἐπιρροῆ.

"Αγγίους άντιμε-
τώπισε ό ΕΛΑΣ
κατά κήγιοιι και ύπ-
σιύδη λόγον στις
δεκεμβριινές μά-
χεσ. Μία άκρόμη
φωτογραφία Ερε-
ταινών στρατιωτών
του μάχονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΠΑΙΖΕΤΑΙ Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Οι Έργατικοί βουλευτές, αρκετοί Φιλελεύθεροι, ο ήγέτης του Αυτοκρατορικού Κόμματος τόνισαν ότι :

‘Η Βρετανική πολιτική στην Εύρωπη και ιδιαίτερα στην ‘Ελλάδα, είναι πολιτική ένεργου επέμβασης για τον άφοπλισμό των φίλων της Δημοκρατίας που έχυσαν το αίμα τους για το συμμαχικό άγώνα, επέμβασης για την κατάπιξη των λαϊκών κινημάτων. ‘Υποστηρίζει τα χρεωκοπημένα καθεστώτα, έναντίον των νέων λαϊκών ρευμάτων.

‘Ο κ. ΚΟΞ τόνισε ότι χρησιμοποιούνται Βρετανικά στρατεύματα έναντίον του ήρωϊκού ‘Ελληνικού λαού. ‘Απ’ την επέμβαση αυτή υπάρχουν νεκροί Βρεττανοί και ‘Ελληνες μαχηταί. «‘Εγώ θα προτιμώ να κόψω τα χέρια μου παρά να εκδώσω τη διαταγή του κ. Σκόμπυ και της Βρετανικής Κυβέρνησης». ‘Η Βρετανική πολιτική, πρόσθεσε, υποστηρίζει το Γλύμπουργκ, που μ’ αυτή την υποστήριξη επέβαλε δικτατορία, βασάνισε το λαό και καταδίωξε τους δημοκρατικούς ήγέτες. «‘Ο μοναρχικός συνταγματάρχης Ζέρβας πήρε δπλα και χρήματα περισσότερα από κάθε άλλη όργάνωση».

‘Ο ΓΚΡΗΝΓΚΟΥΝΤ ειπε: «Στην ‘Αθήνα παίζεται η τιμή της ‘Αγγλίας. Στο ‘Ελληνικό ζήτημα θα δώσουμε τις εξετάσεις μας....».

‘Ο κ. ΟΚΛΑΝΤ τόνισε ότι παραβιάστηκαν οι συμμαχικές συμφωνίες για τη μη ανάμιξη στα έσωτερικά των κρατών.

Τελικά ο Τσώρσιλ ξεθεσε ζήτημα έμπιστοσύνης. Πήρε ψήφους 279 έναντίον 30. Περί τούς 160 βουλευτές απέσχον.

(Συνεδρίαση της Βουλής των Κοινοτήτων στις 8|12|44).

ΣΤΕΙΛΑΜΕ ΣΤΡΑΤΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΙΑ ΝΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΗ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Σέρ ΠΕΡΣΥ ΧΑΡΡΙΣ (Φιλελεύθερος).— «Οι πληροφορίες μου είναι, πώς, τούλάχιστον ως την άπελευθέρωση, ο ΕΛΑΣ ήτανε ένα λαϊκό

κίνημα, στο όποιο λάβαιναν μέρος άνθρωποι από όλα τα τμήματα της Ελλάδας κι' από όλα τα κόμματα και δεν είναι τίμιο να υποτιμούμε το έργο που έκανε, βοηθώντας μας να διώξουμε τους Γερμανούς απ' αυτή τη χώρα. "Αν δεν ήτανε παρά ένα σύνολο από ανεύθυνους τυχοδιώκτες, νομίζω πώς πρέπει να μεμφθούμε την κυβέρνηση που τους έστειλε όπλα και πολεμοφόδια...»

Ο Χ. ΜΑΚ ΝΕ·Υ·, (Έργατικός), είπε πώς δέ θα γινότανε ταραχές στην Ελλάδα, αν ή ελληνική κυβέρνηση θα μπορούσε να ονομασθεί Συνταγματική κυβέρνηση. Αναφερόμενος στην άχαρακτηριστη επίθεση του κ. Τσώρτσιλ έναντίον του τύπου είπε, πώς οί υπεύθυνες έφημερίδες και οί ανταποκριτές τους στην Αθήνα, προσπάθησαν να περιγράψουν με ακρίβεια ό,τι έγινε. (Με υπεύθυνες έφημερίδες έννοεί τους «Τάϊμς», τον «Παρατηρητή» και το «Μαγχεστριαν Φύλακα»). Η ακρίβεια των εκθέσεων τους δεν άμφισβητήθηκε παρά μόνο μια φορά από την κυβέρνηση. Ο πρωθυπουργός μπορεί να έχει αντιρρήσεις πάνω στα σχόλια των έφημερίδων. Εύτυχως δεν είναι άκομη άδικημα να κάνει κανείς κριτική στον πρωθυπουργό και στην κυβέρνηση. "Αν ό τύπος ήτανε απ' αρχής έλεύθερος να περιγράψει υπό ποιές συνθήκες σχηματίσθηκε ή έθνική κυβέρνηση, δέ θα γινότανε τόσες ταραχές στην Ελλάδα και ό λαός μας και ή Βουλή θα είχανε μια καθαρώτερη αντίληψη των πραγμάτων. Τόν προηγούμενο Μάϊο είκοσι τρεις ανταποκριτές στο Κάϊρο διαμαρτυρήθηκαν γιατί δεν τους έπιτρέπονταν να σχολιάσουνε την κατάσταση, που ώδήγησε στο σχηματισμό αυτής της κυβέρνησης, έκτός μόνο σέ ό,τι συμφωνούσε με τις δικές μας πολιτικές απόψεις (άγγλικές). "Ακόμη και σήμερα δεν είναι γνωστό αν οί ανταποκριτές στην Αθήνα είναι έλεύθεροι. Είναι σαφές πώς ή κυβέρνηση δεν είναι συνταγματική. Παραδέχεται πώς πριν πέντε βδομάδες ή κυβέρνηση ήτανε όσο μπορούσε πλησιέστερα πρός μια συνταγματική κυβέρνηση, χωρίς όμως και νάναι συνταγματική. Συνεχίζοντας είπε πώς ή πιερατήρηση του κ. Χόαρ Μπελίσσα, ότι ό ΕΛΑΣ είχε επαναστατική πολιτική, αλλά όχι επαναστατικά ιδεώδη, ούτε άληθινή είναι, ούτε φωτίζει διόλου την κατάσταση. Δέ μπορεί, είπε, να έξηγήσει ποιά είναι άκριβώς ή θέση του ΕΛΑΣ, αλλά ξέρει καλά πώς ή θέση του είναι αντιφασιστική. "Ολοι, από δική του μεριά, νομίζουνε πώς δέ μπορεί καμμιά χώρα να έλπίζει να έχει κυβέρνηση, αν δέ στηρίζεται πάνω στους ανθρώπους που είναι άποδείγμένοι αντιφασίστες. Οί άνθρωποι αυτοί κάνανε λάθη. Θάθελε να κακίσει την όμηρία. "Ομως ή πιο άξιωσημείωτη συνεισφορά από την κοινή συζήτηση, ήτανε ή επαναδήλωση του πρωθυπουργού, πώς ή κυβέρνηση είναι υπέρ της παροχής άμνηστίας. "Ελπίζανε πώς ή κυβέρνηση θα επέβαλε αυτή της την άποψη στην έλληνική κυβέρνηση και πώς κι' ό στρατηγός Πλαστήρας θάκανε μια ξεκάθαρη δήλωση πάνω στο ίδιο θέμα. Η κυβέρνηση θάκανε την κατάσταση άκομη πιο δύσκολη, αν συνέχιζε να διατείνεται πώς στο Ε. Α. Μ. κυριαρχούν

οι κομμουνιστές και πώς δέν πολεμήσανε. "Αν αυτό είναι αλήθεια ἄς τὸ ἀποδείξει ἡ κυβέρνηση. Ἀποκόμματα τῆς ἔφημερίδος «Τάϊμς» ἀπὸ τοὺς μῆνες Μάρτιο, Μάιο, Ἰούλιο καὶ Ὀκτώβρη, δίνουν ἓνα σωρὸ σπουδαίες περιγραφές ἀπὸ τὶς πράξεις αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν. Γιατί, λοιπόν, αὐτὴ ἡ ξαφνικὴ ἀλλαγὴ; "Αν καὶ παραδέχεται πὼς κάνουν λάθη πὼς δέν εἶχαν πείρα τῆς δημοκρατικῆς ζωῆς, πὼς κάνανε πολὺ ἄσχημα ποὺ πήρανε δμηρους, ὅμως ἦτανε ἀντιφασίστες καὶ ἀληθινὰ πολεμήσανε ἐνάντια στοὺς Γερμανοὺς καὶ ἂν ὁ στρατηγὸς Πλαστήρας δέν πεισθεῖ νὰ πάρει κι' αὐτοὺς στὴν κυβέρνησή του, καμμιά κυβέρνηση δέν θὰ μπορέσει νὰ ἐπιβίῳσει.

Ὁ Σέρ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΑΚΛΑΝΤ εἶπε πὼς ἦτανε εὐτελές ἀπὸ μέρους τοῦ πρωθυπουργοῦ, νὰ κατηγορήσει τὰ στρατιωτικὰ κατορθώματα τοῦ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ. Τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1943 ὁ ταξίαρχος Ἐντυ μίλησε ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ καὶ εἶπε πὼς ὁ κ. Τσῶρτσιλ τοῦ εἶχε πεῖ νὰ τοὺς μεταδώσει, ποιά σημασία ἔδινε στὶς προσπάθειές τους, στὴν αὐτοθυοία τους καὶ στὴ μεγάλη προσπάθεια ποὺ κάνανε ὑπὲρ τῶν συμμάχων. Ὁ κ. Τσῶρτσιλ τότε τοὺς ἔστειλε τὴν εὐχὴ του καὶ συγχαρητήρια. Τὸν Μάιο τοῦ 1944 ἔστειλε ἓνα μήνυμα στὸ Β.Β.С. (βρετανικοὶ ραδιοσταθμοὶ) λέγοντας πὼς ἦτανε προσωπικὴ, ἐπιθυμία νὰ μὴν ἀναφέρεται τὸ ΕΑΜ καὶ ὁ ΕΛΑΣ ἀπὸ τὸ Β.Β.С. Ὑπῆρχε μιὰ ἐντολὴ ρητὴ στὴν Ντάουνινγκ Στρήτ· πὼς κανένα κατόρθωμα τῶν Ἑλλήνων δέν ἔπρεπε νὰ ἀποδίδεται σ' αὐτούς. Πρὶν ὑπῆρχε μιὰ τάση ἀπὸ μέρους τους, νὰ κρατοῦν τὶς ἐφεδρεῖες τους καὶ νὰ μὴ ἀναλαμβάνουν ἐπιχειρήσεις. «Πρέπει νὰ θυμηθοῦμε πὼς κάθε ραδιοσταθμὸς ἐσυμβούλευε τοὺς Ἕλληνες, τὸν περισσότερο καιρὸ, νὰ μὴ πολεμήσουνε τότε, ἀλλὰ νὰ περιμένουνε διαταγές καὶ τὴν ἀπόβαση. Οἱ Ἕλληνες ἀναλάβανε δράση σὲ τρεῖς κρίσιμες περιόδους. Τινάξανε μιὰ γέφυρα γιὰ νὰ σταματήσουν τὸν ἀνεφοδιασμό τοῦ Ρόμμελ τὸ Νοέμβρη τοῦ 1942. Ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ ἦτο ἐντελῶς μέσα στὰ ἐδάφη τοῦ ΕΛΑΣ. Καὶ πάλι τὸ φθινόπωρο τοῦ 1943 ὅταν ζητήσαμε παραπλανητικὰς ἐπιχειρήσεις, πρὶν ἀποβιβασθοῦμε στὴ Σικελία. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν πὼς οἱ Γερμανοὶ μεταφέρανε 4 μεραρχίες στὴν Ἑλλάδα, ποὺ θὰ τις εἶχανε χρησιμεύσει στὴν Ἰταλία ἢ Σικελία. Τρίτη κρίσιμη περίοδος ἦταν τὸ Γενάρη τοῦ 1944, ὅταν εἶχαμε μεγάλες δυσκολίες στὴν Ἰταλία καὶ ὁ Τίτο ἐπιέζετο σημαντικὰ. Τότε ὁ στρατηγὸς Μέτλαντ Οὐίλσον ἀπαίτησε νὰ ἀρθεῖ ἡ ἀπαγόρευσις ἀποστολῶν ὀπλων στὸν ΕΛΑΣ, ἀλλὰ αὐτὸ δέν ἔγινε δεκτό. Ὑπῆρχε μιὰ πολιτικὴ ἀπόφασις ποὺ ὑπερίσχυσε πάνω ἀπὸ τὶς στρατιωτικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ στρατηγοῦ Οὐίλσονος». Συνεχίζοντας εἶπε, πὼς οἱ θηριωδίες δέν εἶναι ποτέ καλές. «Ὁ πρωθυπουργὸς «θηρεύει» θηριωδίες. Μεταχειρίστηκε τὸ ὄλο ζήτημα σὰν νὰ μπορούσε κανεὶς νὰ κρίνει μὲ τὸ ποιὸς ἔκανε περισσότερες ὀμότητες. Σὲ ὁποιοδήποτε ἐμφύλιο πόλεμῳ ποιὸς θὰ μπορούσε νὰ δώσει ἀπάντησις ποιὸς ἔκανε τὰ περισσότερα καὶ τὰ χειρότερα ἐγκλήματα; Τὸ ζήτημα πάντα εἶναι ποιὸς ἔσπρωξε τὴν κατάστασις πάνω ἀπὸ τὴ

διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στο δυνατό συζητήσεων και συνδιαλλαγής και στο μη δυνατό». Ο Σέρ Ρίτσαρντ διάβασε ένα γράμμα που είχε λάβει από την Έγγυς Ανατολή στο οποίο αναφέρονται, πώς όρισμένες έφημερίδες που κυκλοφορούσαν εκεί μεταχειρίζονταν τα κύρια άρθρα τους, για να προπαγανδίζουν ψεύδη στους στρατιώτες. Είπε πώς οι ιδιοκτήτες της έφημερίδος «Παλίνδρομος της Μ. Ανατολής» ήσαν δύο αδέρφια που είχανε σχέσεις με Κουίςλιγκς, από τότε που οι Γερμανοί κατέλαβαν την Ελλάδα. Αυτούς τους ανθρώπους χρησιμοποίησε η κυβέρνηση, αυτοί οι άνθρωποι είναι υπεύθυνοι για τη διάδοση των ψευδών και συνεταιρικά με τον βασιλέα Γεώργιο της Ελλάδος, υποστηρίζανε το φασισμό. Δεύτερη κατηγορία ανθρώπων ήσαν εκείνοι που υποστήριζαν τον στρατηγό Ζέρβα. Έναν άνθρωπο που δέ, θάπρεπε κανείς που έχει σεβασμό για την δημοκρατία να τον άγγιξει ξοτω και με το μπαστούνι του, μήπως λερωθεί. Άλλοι άνθρωποι υπεύθυνοι, που έσπρωξαν την κατάσταση στο γκρεμνό, είναι εκείνοι που σπάσανε τη συμφωνία ανάμεσα στο στρατό και τους αντάρτες. Ο στρατηγός Ζέρβας ήταν ο πρώτος που έσπασε αυτή την συμφωνία. Έρριξε μια προκήρυξη πάνω από όλη την Ελλάδα και έβγαλε λόγο από το ραδιόφωνο και αυτή ήταν η πράξη που έφερε όλο τον εμφύλιο πόλεμο. Η τελευταία πράξη ήταν οι πυροβολισμοί της αστυνομίας πάνω στον άρπλολαό και οι βρετανικές δυνάμεις κάτω από τις διαταγές του Σκόμπυ ρίξανε το βάρος με το μέρος της αστυνομίας.

Ο ΑΝΙΟΥΡΙΝ ΜΠΗΒΑΝ, (Έργατικός), έδήλωσε πώς «έξεπλάγη» από το χθεσινό λόγο του πρωθυπουργού. Είχε υποθέσει πώς ο πρωθυπουργός θα έκανε δηλώσεις που θα διευκόλυναν την κατάσταση στην Ελλάδα και θα βοηθούσανε να σωθούνε από το θάνατο Έλληνες και Άγγλοι. «Αντί όμως γι' αυτό άκούσαμε ένα λόγο που γι' αποτέλεσμα δέ θάχει, παρά να έπιδεινώσει την κατάσταση στην Ελλάδα και να οδηγήσει ίσως και στην άπώλεια κι' άλλων Άγγλων».

Μια από τις αιτίες που επέφεραν την έλληνική τραγωδία ήτανε οι μυστικές υποχρεώσεις, που είχε αναλάβει ο πρωθυπουργός και που μόνο τα γεγονότα φανερώνανε στη Βουλή. Ήταν ξεκάθαρο πώς ανάμεσα στις Ένωμένες Πολιτείες, στη Σοβιετική Ένωση και την Άγγλία έγινε συμφωνία, που μās υπεχρέωνε να αναλάβουμε μονομερώς υποχρεώσεις τις όποιες θα έπρεπε να εκτελέσουν όλα τα Ένωμένα Έθνη μαζί. Και 2000 άγγλικές άπώλειες ήτανε το αποτέλεσμα της έλλειψης πολιτικής από μέρους της Βρετανικής κυβέρνησης και των υπόλοιπων κεφαλών των συμμάχων έθνων. Γιατί έπολέμησε ο έλληνικός λαός ένάντια στον άγγλικό στρατό άφου άποβιβάστηκε στην Ελλάδα; Η εικόνα που έδωσε ο πρωθυπουργός, για δήθεν δυνάμεις που προχώρησανε στην Αθήνα, με το σκοπό να σφάξουνε ένα τμήμα, είναι χαρακτηριστική.

ριστικές Τσώρτσιλικές φλυαρίες. Ποτέ δέν υπήρξε πολιτικός πιδ Ικανός νά διαστρεβλώνει τήν ἀλήθεια ἀπό τόν πρωθυπουργό. (Φωνές: "Ααα). Τά εἶπε αὐτά ἐσκεμμένα. "Αν μπορούσαμε νά πείσουμε τόν Ἑλληνικό Λαό, πάνω στήν καλή πίστη τῆς Βρεττανικῆς Κυβέρνησης, θά ξεπερνούταν οἱ δυσκολίες, ἀλλά τίποτε δέν ὑπάρχει, εἴτε στήν σημερινή εἴτε στήν παλαιά ἱστορία τοῦ Συντηρητικοῦ κόμματος, ποῦ νά πείθει τοὺς Ἕλληνες, ὅτι ἐπιθυμοῦμε μιὰ δημοκρατικὴ κυβέρνησι στήν Ἑλλάδα. "Όσον ἀφορᾷ τὴ συμβολὴ ποῦ ἔγινε γιὰ τὴν ἐπίλυση τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, μὲ τὴν παραμέριση τοῦ βασιληᾶ καὶ τὴν ἐπιβολὴ ἀντιβασιλείας, αὐτὸ ἔγινε, ὄχι μὲ τὴ θέληση τῆς κυβέρνησης, ἀλλὰ κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν ἐπικριτῶν της. Τὸν περασμένο Αὐγουστο ὁ πρωθυπουργὸς ἔστειλε μιὰ ἐγκύκλιο στὸ Β.Β.С. ὅπου τοὺς ἔλεγε νά μὴ μεταδώσουν εἰδήσεις εὐνοϊκὲς γιὰ τὸ ΕΑΜ ἢ τὸν ΕΛΑΣ. Ἡ ἐγκύκλιος ἔλεγε τὰ ἑξῆς: "Ό πρωθυπουργὸς καθορίζει πῶς δέν πρέπει νά ἀπονέμεται ἔπαινος ἀπὸ οἰαδήποτε ἀφορμὴ στὸ ΕΑΜ καὶ τὸν ΕΛΑΣ ἀπὸ τὸ Β.Β.С. (Φωνές: Αἶσχος). "Όπου ὅμως εἶναι ἐπιθυμητὸ νά γίνει ἐξαίρεση, θᾶπρεπε νά παρθεῖ ἡ ἀδειά του:!! Ἡ ἐγκύκλιος αὐτὴ ἔχει δοθεῖ καὶ στὸ Κάιρο καὶ θά ἐφαρμόζεται κοὶ στὰ Βρεττανικὰ ἀνακοινωθέντα. Μὲ ἄλλα λόγια, εἶπε ὁ κ. Μπῆβαν, ὁ Βρετανὸς πρωθυπουργὸς δημιούργησε στοὺς Ἕλληνες μιὰ τέτοια ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης, ὥστε ὁ λόγος τῆς Βρεττανικῆς κυβέρνησης νά μὴ γίνεται δεκτός». Ὑστερα ἀπὸ μιὰ διακοπὴ ὁ κ. Μπῆβαν συνέχισε: «Δὲ μπορεῖ νά τονίζει πῶς τὰ βρεττανικὰ στρατεύματα ἔμεναν στήν Ἑλλάδα μὲ τὸ σκοπὸ νά ὑποστηρίξουν τοὺς πόθους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ποῦ δίνει αὐτὴ τὴ διαβεβαίωση, ἔχει τὸ χειρότερο παρελθὸν στὸ ζήτημα τῆς ἐπέμβασης (ἐννοεῖ τὴν ἐπέμβαση στὴ Ρωσία τὸ 19 καὶ 20) στὶς ὑποθέσεις ἄλλων λαῶν—καὶ γι' αὐτὸ ἐννοεῖ τὸν κ. Τσώρτσιλ—. "Αν ὁ Βρεττανικὸς λαὸς καὶ οἱ Βρεττανοὶ ἐργάτες δέν τὸν ἐμπόδιζαν νά κάνει αὐτὸ ποῦ σκόπευε, δὲ θά ὑπῆρχε Κόκκινος Στρατὸς νά μᾶς διασώσει. "Ἦτανε βέβαιο πῶς ὅταν οἱ Γερμανοὶ θά φεύγανε, τὰ κινήματα ἀντίστασης θά προσπαθοῦσαν νά ἐπιτύχουν κάθε δυνατὸ ὄφελος ἀπὸ τὴν κατάσταση. Οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Ἰταλίας ἦτανε φυσικὸ νά θέλουν νά ἐκμεταλλευθοῦν τὴν περίσταση, γιὰ νά ἐμποδίσουν τοὺς ἐχθροὺς νά ξανακαταλάβουν τὴν ἐξουσία. "Αν αὐτὸ γινότανε μὲ μεγαλύτερη ἐπιτυχία στὴ Γερμανία τὸ 1919, δέν θᾶχαμε αὐτὸν τὸν πόλεμο. Τώρα θερίζουμε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποτυχίας τῆς γερμανικῆς ἀντίστασης καὶ τὰ ἀξιότιμα μέλη ἀπέναντί μου προσπαθοῦν νά σφάζουν τὰ κινήματα ἀντίστασης καὶ τώρα καὶ νά κάνουν ἀναπόφευκτο κι' ἄλλον ἕνα πόλεμο.

... Δέν ἐπήγαμε στήν Ἑλλάδα μὲ τὸ σκοπὸ νά πολεμήσουμε τοὺς Γερμανοὺς. Δέν ὑπῆρχαν ἐκεῖ Γερμανοὶ, Εἶχανε φύγει. Στεί-

λαμε στρατό στην Ελλάδα, για να ικανοποιηθεί η φιλοσοφία του Συντηρητικού κόμματος. Πάνω στο ζήτημα των όμηρων, είπε ο κ. Μπήβαν, ο πρωθυπουργός δήλωσε πως είχε κι' αυτός όμηρους κι' ότι δε θα άπελευθέρωνε τους όμηρους του ΕΑΜ, αν το ΕΑΜ δεν άπελευθέρωνε κι' αυτό τους όμηρους. Είπε πως ή άμνηστία θα ήταν υπό όρους. Δώσαμε δπλα στην άστυνομία της Αθήνας και αυτοί συνέλαβαν πολλές χιλιάδες ύποστηριχτές του ΕΑΜ.

Αυτοί είνε οί όμηροι του Πρωθυπουργού. Δέ θα τους άφήσει, είν αν δέν άφήσει και το ΕΑΜ τους δικούς του.

Μέ άλλα λόγια ο Βρετανός Πρωθυπουργός ύποστηρίζει την ίδια άποψη, που χαρακτήρισε σαν άποτροπιαστική Ο Στρατηγός Πλαστήρας δέν είνε μονάχα ύποπτος στην Ελλάδα, αλλά είνε και έχθρός της Αγγλίας. Ζούσε στη Γαλλία τόν καιρό της κατοχής, χωρίς να συλληφθεί από τους Γερμανούς και μόλις τό 1944 σταμάτησε τις συνεννοήσεις μαζί τους. Ός τότε έτοιμαζότανε να μαχαιρώσει τη χώρα στην πλάτη. Τί άηδιαστική κατάσταση που είνε, να βλέπει κανείς τόν Πρωθυπουργό να χλευάζει και να έπιτίθεται πάντοτε σε γενναίους άνδρες και γυναίκες που έχουν διακινδυνεύσει τη ζωή τους, όταν την ίδια στιγμή κάνει Πρωθυπουργό της Ελλάδας, έναν άνδρα που έκαμε παρέα με τους έχθρούς μας.

Η Έλληνική Κυβέρνηση δέ θα βαστούσε ούτε μία βδομάδα, χωρίς την ύποστήριξη της Βρετανικής Κυβέρνησης. Ο Έλληνικός Λαός δέ μπορεί να πιστέψει, πως τά στρατεύματά μας βρίσκονται στην Ελλάδα μονάχα για να έπιβάλλουν δημοκρατική κυβέρνηση. Χρησιμοποιούνται τά βρετανικά αίσθήματα για να έγκυθιδρυθούν στην αρχή οί φίλοι των Συντηρητικών στις άλλες χώρες.»

Ο ΤΖΑΙΗΜΣ ΓΚΡΙΦΙΘΣ (Έργατικός) είνε πως τις τελευταίες έβδομάδες ύπήρχε περισσότερο φόβος, περισσότερη απέχθεια και περισσότερη αντίδραση στην Κυβέρνηση, από όποτεδήποτε άλλοτε, σ' αυτό τό πόλεμο.

Τά έργατικά συνδικάτα της χώρας «θυμούνται ολοζώντανα την επέμβαση τό 1920 στή Ρωσία και αυτή τη φορά είνε άποφασισμένα πως στο τέλος του πολέμου δέ θα γίνουν επέμβάσεις ούτε στην Εύρωπη, ούτε πουθενά άλλο. Αυτό που έπρεπε να γίνει είνε να πάρουν τά κινήματα αυτά τη διακυβέρνηση της χώρας τους.

Ο κ. Γκρίφιθς συνέχισε προτείνοντας την πολιτική που άποφάσισε τό συνέδριο του Έργατικού Κόμματος. 1) Πραγματική άνακωχή. 2) Έπανάλληψη των διαπραγματεύσεων. 3) Σχηματισμός αντιπροσωπευτικής κυβέρνησης άπ' όλους εκείνους, που στον άγώνα ένάντια στους Γερμανούς έδειξαν ότι τους άνηκε δικαιωματικά ή συμμετοχή στην Κυβέρνηση

καί ὕστερα ἀπ' αὐτὸ ἐκλογές, ποὺ θὰ ἐπιτρέψουνε στὸ Λαὸ νὰ καθορίσει τὴν τύχη του. «Ἄν αὐτὸ δὲ γίνει, θᾶχουμε συνεχῆ πόλεμο».

(Ἀπὸ τὴ συζήτηση στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων πᾶνω στὸ Ἑλληνικὸ ζήτημα στίς 19)1)45).

ΟΙ ΑΓΓΛΙΚΕΣ ΑΠΩΛΕΙΣ ΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Σὲ ἐπερώτηση τοῦ κ. Μπόουλς, ἐργατικοῦ, ὁ κ. Τσῶρτσιλ δήλωσε ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Βρετανικῶν ἀπωλειῶν στὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τίς 3 τοῦ Δεκέμβρη ὡς τίς 7 τοῦ Γενάρη, ἔφθασε σὲ 2.101 ἀξιωματικούς καὶ στρατιῶτες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους 237 σκοτωμένοι.

«Ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἀντιλαμβάνεται, εἶπε ὁ κ. Μπόουλς, ὅτι αὐτὲς οἱ ἀπώλειες εἶναι ἕξη φορές μεγαλύτερες, ἀπὸ αὐτὲς ποὺ εἶχαμε ὑποστειῖ στὴν Ἑλλάδα, πολεμῶντας ἐνάντια στοὺς Γερμανούς;»

(Ἀπὸ ἀνταπόκριση ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν Παρισινὴ ἔφημερίδα «Μόντ» τῆς 18)1)45).

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΗΝ ΕΠΕΜΒΑΣΗ

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρῶϋτερ, στὸ συνέδριο τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος γράφει, ὅτι στὴν ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Συνεδρίου προτάθηκε ψήφισμα, ποὺ ἐκφράζει σοβαρὴ ἀνησυχία γιὰ τὰ μέτρα τῆς Ἀγγλίας στὴν Ἑλλάδα. Ζητᾶ τὸ σταμάτημα τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὴ μὴ ἀνάμιξη τῆς Ἀγγλίας στὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδας. Ἡ πρόταση ψηφίσματος ὑποβλήθηκε ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τὸ Συνέδριο ποὺ ἀντιπροσωπεύει 2.800.000 ψήφους, πλεόν 2.800.000 ψήφους τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων.

(Λονδίνο 13)12)44)

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

—Στὴν Πλατεία Τράφαλγκαρ Σκουέρ ἔγινε τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα μεγάλη λαϊκὴ συγκέντρωση διαμαρτυρίας, γιὰ τὴν ἐπέμβαση τοῦ Τσῶρτσιλ στὴν Ἑλλάδα. Τὸ σύνθημα ποὺ κυριάρχησε ἦταν «κ ἄ τ ω τ ἄ χ ἔ ρ ι α ἀ π' τ ἴ ν Ἑ λ λ ἄ δ α». Πάνω ἀπὸ 10.000 Λονδρέζοι ἄκουσαν ὁμιλητές, ποὺ ἦταν ἡγέτες τοῦ Κομμουνιστικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ Κόμματος, οἱ βουλευτὲς Πάουερ, Πόλιτ, Κόνταν, ὁ διάσημος συγγραφέας Μάκενζυ, ὁ λόρδος Στραμπόλτζυ, Ἐγκρίθηκαν ψηφίσματα καὶ

υποβλήθηκαν στην Κυβέρνηση. "Όμοια σύγκέντρωση έγινε και στο Μάτσεστερ.

(Πρακτ. Ρώυτερ 14)12)44)

Ο Κ. ΤΣΩΡΤΙΑ ΚΙ' Η ΕΛΛΑΔΑ

"Άρθρο του καθηγητή Λάσκου, Προέδρου τής 'Εκτελεστικής 'Επιτροπής του 'Εργ. Κόμματος τής 'Αγγλίας που δημοσιεύτηκε στον Τύπο του Λονδίνου στις 23)1)45.

«'Ο Δρ. Τζόνσον είπε, πώς «ό καθένας, με τις πράξεις του, αποδείχνει το τί είναι». 'Ο Τσώρτσιλ φαίνεται αποφασισμένος να αποδείξει την αλήθεια του λόγου αυτού. Είναι αξιοθρήνητο να βλέπει κανείς έναν άνθρωπο, που είναι φτιαγμένος από τη φύση να είναι μεγάλος, που τόσο πολύτιμες υπηρεσίες πρόσφερε στον πολιτισμό, ν' αποδείχνει τώρα, πώς πολύ λίγοι είναι οι άνθρωποι εκείνοι, που μπορούν για πολύ διάστημα να κρατούν στα χέρια τους μια μεγάλη εξουσία.

'Ο Τσώρτσιλ δέ βγήκε με αύξημένο κύρος απ' τη συζήτηση για την 'Ελλάδα, την περασμένη βδομάδα. 'Εφώναζε κι' απείλησε, κόμπασε κι' ειρωνεύτηκε τους αντιπάλους του. 'Ανάπτυξε μιάν άποψη που δεν έπαισε ποτέ έναν άνθρωπο, που δεν ήταν από πριν με την παράταξή του Ξαναζωντάνεψε σε κάθε τίμιο μέλος του 'Εργατικού Κόμματος την ύποψία, πώς ό Τσώρτσιλ του 1919, που άγωνίστηκε με τόσο πάθος να καταστρέψει το κόμμα των Μπολσεβίκων στη Ρωσία, παραγκωνίζει απ' το προσκήνιο τη γενναία, ρωμαντική και έθνική προσωπικότητα, που στις σκοτεινές μέρες του 1940 - 41 συμβόλιζε τόσο ύπέροχα την έθνική θέληση για ζωή. Είναι αδύνατο να συμβιβάσει κανείς τα πράγματα που λέει τώρα για το ΕΑΜ, με την πολιτική, που ό ύπουργός των 'Εξωτερικών "Αντονυ "Ηντεν παρουσίασε μόλις στις 20 του Δεκέμβη, σαν πολιτική τής Βρετανικής κυβέρνησης. 'Ο Τσώρτσιλ μάς είπε, πώς αποδέχτηκε τις άρχές που έτέθηκαν στην άπόφαση, που έλαβε ή συνέλευση του 'Εργατικού κόμματος, στις 13 του Δεκέμβρη.

"Αν είναι έτσι, τότε ακολουθεί πολύ περίεργο δρόμο για την πραγματοποίησή τους. Ξέρουμε τώρα, πώς έχει δώσει διαταγή στους Βρετανικούς ραδιοσταθμούς ούτε για το Ε.Α.Μ. ούτε για τον Ε.Λ.Α.Σ, να μιλούν στις έκπομπές τους. 'Ακούσαμε το θερμό του ενδιαφέρον για τους όμήρους που πήρε ό Ε.Λ.Α.Σ. "Όμως δεν ακούσαμε τίποτε που να δείχνει ένα ενδιαφέρον για τους όμήρους τής άριστερης παράταξης που συνέλαβε ή 'Ελληνική 'Αστυνομία—ή άστυνομία του Μεταξά.

Μάς μίλησε για τη θερμή έπιθυμία του να γίνουν δίκαιες έκλογές στην 'Ελλάδα, όσο το δυνατό πιο γρήγορα. "Ένας άνθρωπος τής Ικανότητάς του δε μπορεί παρά να ξέρει, ότι δεν υπάρχουν πιθανότητες να γίνουν ελεύθερες έκλογές κάτω από μια κυβέρνηση ενός πρωθυπουργού

πού όχι μόνον ἔχει τὶς ἀπόψεις, ἀλλὰ καὶ τὶς ἐκδηλωμένες διαθέσεις τοῦ Στρατηγοῦ Νικολάου Πλαστήρα. Ἕναι ἱκανοποιημένος γιὰ τὶς ἐπισκέψεις πού θὰ κάνουν στὴν Ἑλλάδα ἀντιπροσωπεῖες τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν ἐργατικῶν σωματείων. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ξέρει, ὅπως ὁ καθένας, ὅτι οὔτε τὸ ἓνα οὔτε τὸ ἄλλο δίνουν καμμιά ἐγγύηση, πῶς μιὰ διοίκηση μὲ ἐπικεφαλῆς ἓναν ἐπαγγελματία δικτάτορα, ἔστω καὶ δημοκράτη, θὰ ἐπιτρέψει νὰ διεξαχθοῦν ἐκλογές μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα, ὅπου θὰ λείπει ὁ φόβος.

Φθάνει ἀκόμα στὸ σημεῖο νὰ τονίζει τὶς ἀριστερές τάσεις τῆς κυβέρνησης τοῦ Πλαστήρα. Αὐτὸ σημαίνει μόνον, πῶς γιὰ τὸν Τσῶρτσιλ δημοκρατία καὶ ἀριστερισμὸς εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα. Κανένα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς κυβέρνησης Πλαστήρα, δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσει σπουδαίους τίτλους στὴν ὑποστήριξη τοῦ λαοῦ. Ἀντιπροσωπεύουν τόσο τὴν ἀριστερὴ γνώμη στὴν Ἑλλάδα, ὅσο περίπου καὶ ὁ Τσῶρτσιλ τὴν ἀριστερὴ παράταξη στὴν Ἀγγλία.

Τόλμησε ἀκόμα νὰ παρεμβάλει στὸ λόγο του ἓνα ἐμπαθὲς ὑβρεολόγιο, ἐναντίον βρετανικῶν ἐφημερίδων σὰν τοὺς «Τάϊμς» καὶ τὸν «Μαγχεστριαὸν Φύλακα», πού κατακρίνουν φανερά τὴν πολιτικὴ του στὴν Ἑλλάδα. Θᾶπρεπε νὰ εἶχε μάθει ὅμως, πῶς καμμιά ἀπ' αὐτές τὶς ἐφημερίδες δὲν εἶναι ἐχθρική στὴν κυβέρνησή του—ἐκτός ἂν εἶναι ἀναγκασμένες, ἀπὸ κάποιον σέβας τῆς παγκόσμιας κοινῆς γνώμης, νὰ κρατήσουν διαφορετικὴ στάση.

Γιὰ ἐντελῶς πρακτικοὺς λόγους, ὁ Βρεταννὸς Πρωθυπουργὸς παίρνει μιὰ θέση, πού τοῦ ἐξασφαλίζει τὴν ὑποστήριξη τῆς Βουλῆς, μ' ἓναν τρόπο πού δὲν μπορεῖ εὐκολὰ νὰ ξεχωριστεῖ ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τοῦ ἐκβιασμοῦ. Γιατί εἶναι οὐσιώδες νὰ διατηρηθεῖ ἡ ἐθνικὴ ἐνότητα τῆς Ἀγγλίας, ὥσπου νὰ συντριβεῖ ὁ χιτλερισμὸς στὴν Εὐρώπη. Κάτω ἀπ' τὸ πρόσχημα αὐτῆς τῆς ἀνάγκης, ἐκβιάζει τὴν ὑποστήριξη τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος τῆς Ἀγγλίας, ξέροντας πολὺ καλά πῶς δὲ θὰ τὴν ἐπαιρνε κάτω ἀπὸ ἄλλες συνθήκες. Ἄς μιλήσουμε καθαρά. Ὁ Τσῶρτσιλ, ἔχοντας γιὰ ἀσπίδα του τὸ μεγάλο ἄγωνα, ξεφεύγει ἀπὸ τὸ πνεῦμα, μὲ τὸ ὁποῖο ἓνας ἐθνικὸς ἡγέτης θᾶπρεπε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ὑποστήριξη πού τοῦ δίνεται, γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ ἓνα μεγάλο σκοπὸ.

Ξαίρει πολὺ καλά, ὅτι οἱ λόγοι πού ἔβγαλε σὲ δύο περιπτώσεις πάνω στὴν Ἑλλάδα, ὅχι μόνον θὰ ἐνθαρρύνουν ἐκεῖ ὄλους ὅσοι μισοῦν τὴ Δημοκρατία καὶ ὄλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς, ἀλλὰ θὰ ἔχουν καὶ παρόμοιο ἀντίχτυπο καὶ στὴν Ἰταλία. Καὶ εἶναι πολὺ πιθανό, ὅτι ὁ Τσῶρτσιλ ἐπιζητεῖ νὰ ἔχουν ἓνα τέτοιο ἀντίχτυπο. Γιατί ξέρει ὅτι τ' ἀπελευθερωτικὰ κινήματα ἀποβλέπουν στὴ δημιουργία ἑνὸς καινούργιου κόσμου καὶ κάνει παντοῦ (ἐκτός ἀπὸ τὴ Γιουγκοσλαβία) ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ τ' ἀποθαρρύνει. Κι' ἀναρωτιέται ὁ καθένας ποιά θὰ ἦταν ἡ στάση του ἀπεναντι στὴ Γιουγκοσλαβία, ἂν ὁ στρατάρχης Στάλιν δὲν

είχε ξεκαθαρίσει τις απόψεις του, έτσι, ώστε να μη μπορούν να γίνουν λάθη πάνω σ' αυτό το ζήτημα.

Θέλω να τελειώσω δηλώνοντας πως η γνώμη εκείνων που στέκονται στο πλευρό της ελεύθερης δημοκρατίας στην Ευρώπη, είναι πως έφτασε η στιγμή ν' ακούσουμε ξεκάθαρα και χωρίς καμμιά πιθανότητα παρεξήγησης, ποιά είναι η στάση του Ρουζβελτ απέναντι στα ζητήματα αυτά. 'Ο 'Αμερικανικός λαός τουδωσε την εξουσία να οικοδομήσει μια διαρκή ειρήνη και μάς έχει δηλώσει πως είναι αποφασισμένος να την πετύχει. Δέ θα μπορούσε να κάνει καλύτερη αρχή από τ' να έξηγήσει στον Τσώρτσιλ τις συνθήκες, κάτω από τις οποίες η διαρκής ειρήνη είναι δυνατό να επιτευχθεί».

Ο ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΚΑΤΑΠΝΙΓΕΙ ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

'Από άρθρο του κ. Χάρολντ Λάσκυ σε 'Αμερικάνικη έφημερίδα

«'Ο Τσώρτσιλ μίλησε στη σύσκεψη των 'Ελλήνων πολιτικών ήγετων, περισσότερο σαν μπράβος της 'Αναγέννησης, παρά σαν πολιτικός άνδρας του 20 αιώνα. 'Η συνέντευξή του αποκάλυψε, ότι το κύριο αποτέλεσμα της ρωμαντικής επέμβασής του ήταν να ενισχύσει όλα τα αντιδραστικά στοιχεία στην 'Ελλάδα και να τα στηρίξει δίνοντάς τους την υπόσχεση, ότι θα τους διαθέσει στρατό και όπλα—και τα δύο τόσο χρήσιμα άλλοι—έκτός αν ο ΕΛΑΣ ύποτασσόταν στους όρους του στρατηγού Σκόμπυ.

Καλύτερα να είχε κανείς ειλικρινής σε τέτοια ζητήματα. 'Ο Ουίνστον Τσώρτσιλ, όπως έμφανίστηκε στο έλληνικό επεισόδιο, δεν είναι ο άνθρωπος των εύγενών λέξεων και των ήρωϊκών πράξεων του 1940. Είναι ένας συντηρητικός ιμπεριαλιστής, που για να καταπνίξει το λαϊκό κίνημα της αντίστασης στην 'Ελλάδα,—ένα από τα πιο ήρωϊκά κινήματα που είδαμε στον πόλεμο αυτό—και για να το παραδώσει στους παλιούς τυράννους της 'Ελλάδας, παρουσιάστηκε σήμερα με την ίδια μορφή που τον είδαμε κατά τα επεισόδια της όδοϋ Σίτνεϋ, πριν από μια γενεά.

('Ο Τσώρτσιλ τότε, ως ύπουργός των 'Εσωτερικών, μπλοκάρησε μια συνοικία του Λονδίνου, την όδο Σίτνεϋ, έφερε στρατό και εξανάγκασε τον πληθυσμό να την έκκενώσει). Κάθε φράση του στη συνέντευξή του με τους δημοσιογράφους, ήταν σαν να άνοιγε και μια πυρακτωμένη πληγή στο Χάρτη του 'Ατλαντικού.

'Ο Τσώρτσιλ δέ διαθέτει πιά τη φαντασία και την κατανόηση που τρία χρόνια πριν, τον έκανε κεντρικόν ήρωα του πολιτισμένου κόσμου.

Ὅποιοσδήποτε ἐξετάσει τίς μεθόδους πού χρησιμοποίησε, θά νοιώσει καθορά δυό πράγματα:

Πρῶτο, προσπαθεῖ ἐσκεμμένα νά ρίξει τὸ βάρος τῆς ζυγαριᾶς ἐναντίον τοῦ λαϊκοῦ κινήματος στήν Ἑλλάδα. Αὐτὴ εἶνε ἡ φωνὴ τοῦ συντηρητικοῦ στοιχείου, πού περικλείνει ὁ Τσῶρτσιλ μέσα του. Αὐτὸ τὸ στοιχεῖο τὸν ἔκανε νά μιλάει μὲ τόση θερμὴ ὑπὲρ τοῦ Μουσσολίνι τὸ 1927 καὶ ὑπὲρ τοῦ Φράνκο πρὶν λίγους μῆνες. Δεύτερο, ὑποπτεύουμαι ὅτι δὲ θά τὸν εὔρισκε ἀπροετοίμαστο παραίτηση τῶν ἐργατικῶν συναδέλφων του ἀπὸ τὴν κυβέρνησι, ἐξ αἰτίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος. Γιατὶ ἤθελε αἰφνιδιαστικὴς γενικὴς ἐκλογές καὶ ἤλπιζε νά ἐξασφαλίσαι μιὰ μεγάλη νίκη τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος, τονίζοντας πόσο ἀνεύθυνα πολιτεύθηκε τὸ ἐργατικὸ κόμμα, τονίζοντας τὴν ἐθνικὴ ἐνότητα, πρὶν πραγματοποιηθεῖ ἡ ἦττα τοῦ Χίτλερ.

Κανεὶς δὲν πρέπει νά ξεχνάει ὅτι ὁ Τσῶρτσιλ εἶνε ταυτόχρονα πρωθυπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Κυβέρνησι καὶ ἡγέτης τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος καὶ ὅτι ἔχει τὴν περίεργη συνήθεια νά συγχέει τὸ ἓνα ἀξίωμα μὲ τὸ ἄλλο.

Εἶνε ὀλοφάνερο ὅτι ἂν κατὰ τὸ τελευταῖο ἐργατικὸ συνέδριον, εἶχε τεθεῖ ζήτημα ἐμπιστοσύνης γιὰ τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ Τσῶρτσιλ, ἡ πολιτικὴ αὐτὴ θά εἶχε καταψηφισθεῖ μὲ συντριπτικὴ πλειοψηφία. Καὶ αὐτὸ ὄχι γιὰτὶ ὁ λαὸς θάχε ξεχάσει τίς μεγάλες ὑπηρεσίες τοῦ Τσῶρτσιλ πρὸς τὸ Ἔθνος, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ κόσμος νομίζει, πρῶτον ὅτι δὲ θά πρεπε Βρετανοὶ καὶ Ἕλληνες στρατιῶτες νά βομβαρδίζονται καὶ νά σκοτώνονται γιὰ χάρη μιᾶς ἀντιδραστικῆς μοναρχίας καὶ μιᾶς εἰδικῆς στρατηγικῆς στὴ Μεσόγειο. Δεύτερο, τὸ Ἑλληνικὸ ἐπεισόδι ὑπενθύμισε σ' ἑκατομμύρια Ἀγγλοὺς, ὅτι ὁ Τσῶρτσιλ εἶναι πολὺ περίπλοκος χαρακτήρας. Ἐχει εἰς βάρος του τὴν τρέλλα τῆς ὁδοῦ Σίτνεϋ, τὴν κακὴ ἐκτίμησι τοῦ Τονυπένου (ἀνθρακοφόρα περιοχὴ στὴ Νότιο Οὐαλλία, ὅπου ὁ Τσῶρτσιλ κατάπνιξε μιὰν ἐξέγερσι ἀνθρακωρῶν), τίς μακρόχρονες συγκρούσεις ὅταν νόμιζε ὅτι θά τοάκιζε τὴ Σοβιετικὴ Ἐνωση, τὴν ἐχθρότητά του ἀπέναντι στὰ ἀγγλικὰ συνδικάτα, ἰδίως κατὰ τὴ διάρκειά τῆς γενικῆς ἀπεργίας, τὴν ἀποστροφή του ἀπέναντι στοῖν Ἰνδικῶν ἐθνικῶν κινήματι καὶ τίς παλιῆς φιλίαις του πρὸς τὴν φασιστικὴ Ἰταλία καὶ τὴν Ἰσπανία τοῦ Φράνκο.

Ὁ Τσῶρτσιλ ἐξακολουθεῖ νά εἶνε πάντα ὁ ἀριστοκράτης, γιὰ τὸν ὁποῖο τὰ λαϊκὰ δίκαια τότε μόνον ἔχουν ἔννοια, διὰν εἶνε προϊόν τῆς φεουδαρχικῆς γενναιοδωρίας. Ἔτσι, ὅταν οἱ κοινοὶ πολῖτες ζητοῦν τὸ δίκαιό τους, ὁ Τσῶρτσιλ τὸ βρίσκει δύσκολο νά συγκρατήσαι τὴν ψυχραιμία του. Ἀριστοκράτης, ὅπως εἶνε, ἔχει πάντα στοῖν βάθος τῆς ψυχῆς του τὸ φόβο ὅτι ἡ πάστα στὴν ὁποῖα ἀνήκει, μπορεῖ νά χάσαι τὰ ξεχωριστὰ προνόμια πού τόσο λίγο τὰ ἀξίζει.

Κατά τη δική μου κρίση, ο Πρόεδρος των Ένωμένων Πολιτειών έχει πιά καθήκον να επέμβει υπέρ του Έλληνικού Λαού. Δέ μπορεί παρά να θυμάται, ότι ή Αμερική δημιουργήθηκε σαν ανεξάρτητη δύναμη μέσα από τις ίδιες περίπου συνθήκες, που αντιμετώπιζει σήμερα ο ΕΛΑΣ. Δέ μπορεί παρά να θυμάται, ότι ο πόλεμος αυτός δέν διεξάγεται για να παραδοθεί ο κόσμος στην άπληχαιωμένη άριστοκρατία, που ένα σύμβολό της είναι ο βασιλιάς των Έλλήνων.

Ο Πρόεδρος Ρουσβελτ είναι τó μόνο πρόσωπο, που μπορεί να μιλήσει στον Τσώρτσιλ σαν ίσος πρós ίσο. Είναι τó μόνο πρόσωπο, που ή Αγγλία, άκούγοντας τή φωνή του, θά μπορούσε να ξαναφέρει τόν Τσώρτσιλ στα λογικά του. Καί αύτή είναι μιá από τίς περιπτώσεις έκαίνες που ύποχρεώνουν τόν κ. Ρουσβελτ να μιλήσει, πριν είναι πολύ άργά. Η ζωή ένός όλοκλήρου λαού κινδυνεύει. Αύτός μπορεί να τόν σώσει...»

ΝΑ ΦΥΓΕΙ Ο ΤΣΩΡΤΣΙΛ

Περικοπές από τó πολύκροτο άρθρο του μεγάλου Άγγλου συγγραφέα ΟΥΑΛΙ, που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Βήμα» του Λονδίνου.

...«Η πολιτική κρίση έκαμε τόν κ. Τσώρτσιλ να χάσει όλότελα τά λογικά του. Η επέμβαση του στην Ελλάδα έξευτελίζει τó έθνος καί είναι συνέπεια του φιλοβασιλισμού του, του σνομπισμού του καί των περιορισμένων του ίδεών.

»Ο κ. Τσώρτσιλ έξυπηρέτησε τήν Αγγλία σαν πολεμικό σύμβολο. Άλλά τó ρόλο τόν ξεπέρασε πιά. Άν δέν τελειώσουμε με τόν Ούϊστον, θά μās τελειώσει αύτός. Τά διεθνή γεγονότα κινούνται με ταχύτητα τέτοια, που ποτέ ως τώρα δέ γνώρισε ο πλανήτης μας. Οι ιδέες όμως του κ. Τσώρτσιλ, που τίς έχει σταχυολογίσει στους στρατώνες των Ίνδιων όταν ύπηρετούσε εκεί, στη Νότιο Αφρική, καί στο δικό του πλουσιόσπιτο, είναι ένα άξιοθρήνητο συνονθύλευμα από ασυνάρτητες άνοησίες. Ένας πρόσκοπος σήμερα είναι πιά κατατοπισμένος.

»Θέλουμε ο κί Τσώρτσιλ να φύγει τώρα από τήν άρχή, πριν μās έξευτελίσει περισσότερο. Κι' αύτό όχι μόνο για τó δικό μας, αλλά καί για τó δικό του καλό. Να φύγει. Κι' αν πάρει μαζί του άλλους τούς βασιληάδες τής γής, τόσο τó καλύτερο για τήν ανθρωπότητα.

»Τó πρόβλημα είναι έπειγον. Τó ήθικό του έθνους μας ύπέστη μεγάλο πλήγμα. Είναι γνωστά τά αισθήματα του λαού καί του στρατού μας για τά ζητήματα τής Ελλάδας καί άλλων χωρών, που τά ποδοπατεί ή μπότα του βρετανικού συντηρητισμού.

»Ένω έξακολουθεί ο πόλεμος, ο Ούϊνστον Τσώρτσιλ μās ερριξε

σέ νέο πόλεμο, στὸν ταξικὸ πόλεμο καὶ μάλιστα μᾶς τοποθέτησε ἀπὸ τῆ μεριά πού θὰ χάσει.»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΩΤΙΑ

Ἄρθρο τοῦ Ἄϊβ ο ρ Μό ν τ α γ κ ι ο υ στὸ περιοδικὸ «Λέϊμπορ Μάνθλυ»

Οἱ ἐνέργειες τῆς Βρετανικῆς κυβέρνησης στὴν Ἑλλάδα ἐπιδοκιμάζονται : ἀπὸ τὴν πλειοψηφία τῶν συντηρητικῶν στὴ βουλή τῶν Κοινοτήτων, ἀπὸ τὸν κ. Μπίβιν καὶ (κατὰ τὸν Μπέβιν) ἀπ' τοὺς ἄλλους Ὑπουργοὺς τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος, ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες τοῦ λόρδου Μπήβερμπρουκ, ἀπὸ «τὸν Ἡμερήσιο Τηλέγραφο», ἀπὸ τὸ Φράνκο καὶ τὸ Σαλαζάρ.

Ἀποδοκιμάζονται : ἀπὸ τὴ συνέλευση τοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος, τὶς κοινοβουλευτικὲς ἐπιτροπὲς τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος, ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸ κόμμα, ἀπὸ τὸ κόμμα τῆς Συμπολιτείας, ἀπὸ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης, πού ἐκφράζεται μέσῳ τῶν συνδικάτων, τῶν ἐργοστασίων καὶ κυρίως μέσῳ τοῦ Τύπου τῆς Ἀγγλίας (ἐκτὸς ἀπ' τὶς παραπάνω ἐξαιρέσεις), ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς «Τάϊμς», πού κατακρίνουν τὴν πολιτικὴ τοῦ κ. Τσῳρτσιλ δριμύτερα κι' ἀπ' τὸ «Νταϊηλυ Γουῶκερ», ἀπ' τὶς περισσότερες ἐφημερίδες τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἀπ' ὄλο τὸν Τύπο κι' ὄλες τὶς λαϊκὲς ὀργανώσεις τῶν ἀπελευθερωμένων συμμαχικῶν κρατῶν, Γαλλίας, Βελγίου, Γιουγκοσλαβίας κλπ.

Μόνο ἡ ἀναίσχυνη κλίκα τοῦ Καίρου, εἶχε τὴν ἀναίδεια καὶ τὸ θράσος νὰ ὑποστηρίξει, ὅτι μποροῦσε ποτέ ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση νὰ ἐγκρίνει τὴ Βρετανικὴ πολιτικὴ στὸ Ἑλληνικὸ ζήτημα.

Οἱ δυὸ αὐτοὶ κατάλογοι εἶνε ἀρκετοὶ γιὰ νὰ δείξουν, τί σοβαρὴ διαίρεση ἀνάμεσα στὸ λαὸ προκαλοῦν ἡ πολιτικὴ κι' οἱ ἐνέργειες τοῦ κ. Τσῳρτσιλ στὴν Ἑλλάδα. Ὅσο ἐξακολουθεῖ, ἀύξάνει ἡ διχόνοια στὸν τόπο μας κι' ἡ δυσπιστία τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν πρὸς τὴ Μεγάλῃ Βρετανία.

Ἄν ἡ ἔκταση τοῦ κινδύνου δὲν καταφαίνεται ἀμέσως μὲ τὰ στοιχεῖα πού ἀναφέρονται στὸν κάθε κατάλογο, ἀποκαλύπτεται ὀλοφάνερα ἀπ' τὴν ἐνθουσιώδη ἔγκριση τοῦ Σαλαζάρ, πού γιὰ πρώτη φορὰ ἀπ' τὸ 1941 ἐπιδοκιμάζει τὸν κ. Τσῳρτσιλ. Κυρίως δὲ φαίνεται ἀπ' τὰ ἐπιχειρήματα πού προβάλλει γιὰ νὰ ὑποστηρίξει τὴν ἔγκρισή του αὐτῆ.

Ἔτσι, ἡ «Νοβιντάντες» ἐπίσημη ἐφημερίδα τῶν καθολικῶν στὴν Πορτογαλία, ἐπιδοκιμάζει τὶς Βρετανικὲς ἐνέργειες στὴν Ἀθήνα καὶ τὶς χαρακτηρίζει «ἀναμφισβήτητη νίκη τοῦ ὑποστηρικτῆ τῆς τάξης Τσῳρτσιλ, κατὰ τοῦ Τσῳρτσιλ τοῦ συμμάχου τοῦ Στάλιν» καὶ μιλάει γιὰ ἠθικὸ μεγαλεῖο τῆς στάσης του, σχετικὰ μὲ τὸ «θάρρος μὲ τὸ ὁποῖο ἀντιμετωπίζει ἐκείνους ἀπ' τοὺς συμπολίτες του, πού προτιμοῦν τὴ συμ-

148
μαχία με τή Ρωσσία από τὰ πολυτιμότερα συμφέροντα τῆς Μεγάλης Βρετανίας καί τοῦ πολιτισμοῦ».

Οἱ βρωμεροὶ αὐτοὶ ὑποστηρικτὲς τοῦ κ. Τσῶρτσιλ δὲ μποροῦν νὰ κρύψουν τὴ χαρὰ τους γιὰ ἓνα γεγονός, πὺ μπορεῖ νὰ προκαλέσει ρήξη ἀνάμεσα στοὺς μεγάλους συμμάχους καί νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ πῶ ἀγαπημένο τους ὄνειρο, τὴ σωτηρία τοῦ φασισμού.

Γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πολιτικὴ του στὴν Ἑλλάδα ὁ κ. Τσῶρτσιλ, προσπάθησε νὰ τὴν παρουσιάσῃ σάν ἀναγκαία γιὰ τὴν τήρηση τοῦ «νόμου καί τῆς τάξης», μπρὸς στὸν κίνδυνο μιᾶς «κομμουνιστικῆς δικτατορίας», γιὰ τὴν κατοχύρωση τῆς «συνταγματικῆς κυβέρνησης», ἀπέναντι στὴ «μειοψηφία» τῆς «Ἄκρας Ἀριστερᾶς», γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ «τοὺς ληστοσυμμορίτες τῶν βουνῶν», τοὺς «κακούργους», νὰ πάρουν τὴν ἀρχὴ στὰ χέρια τους με «πραξικοπήματα» καί νὰ ἐγκαθιδρῦσουν ἓνα «καθεστῶς βίας» με ὅπλα πὺ τοὺς προμήθευε ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις, τὴν ὁποία θᾶπρεπε νὰ εὐγνωμονοῦν ! Ἄς ἀναφέρουμε τώρα καί μερικὰ γεγονότα πὺ ἀντικρούουν τὰ παραπάνω :

Δὲν ὑπάρχει καί δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ συνταγματικὴ κυβέρνησις στὴν Ἑλλάδα κάτω ἀπ' τὴς σημερινῆς συνθήκες. Στὴ χώρα αὐτὴ ἔγινε τὸ 1935, κάτω ἀπὸ ἄγρια τρομοκρατία, ἓνα δημοψήφισμα, πὺ δὲν ἦταν ἄλλο ἀπὸ καλπονόθεψι.

Πῶς μπορεῖ ἓνας βασιλεὺς, πὺ ἐπέστρεψε στὴ χώρα του ἔπειτα ἀπὸ ἓνα πλαστὸ δημοψήφισμα, νὰ χαρακτηρισθῇ σάν «συνταγματικὴ ἐξουσία»; Σύμφωνα με ποιοὺ Σύνταγμα ἀποκαλεῖται «συνταγματικὴ» ἡ σημερινὴ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις; Μήπως σύμφωνα με τὸ στρατιωτικὸ νόμο πὺ κήρυξε, ἀντισυνταγματικὰ καί αὐθαίρετα, ὁ βασιλεὺς καί διέλυσε τὴ Βουλὴ τὸ 1936;

Ὁ Τσῶρτσιλ μεταχειρίζεται τὸ λαὸ σάν ἀνίδεο παιδί, με τὴν προσπάθεια πὺ κάνει νὰ κρύψῃ ἀπ' τὸν κόσμον τὸ γεγονός, ὅτι ἡ πρωθυπουργία τοῦ Παπανδρέου δὲ βασίζεται πουθενὰ ἄλλοῦ, παρὰ στὴ δικὴ του προτίμησι κα' ἐκλογὴ.

Τὸ Ἐθνικο-Ἀπελευθερωτικὸ Κίνημα, πὺ τὴς πολιτικῆς του ὀργανώσις (Ε.Α.Μ.) καί τὴ στρατιωτικὴ του ὀργάνωσις (Ε.Λ.Α.Σ.) ὁ κ. Τσῶρτσιλ καταδικάζει καί ὑποστηρίζει ὅτι ἀποτελεῖται μόνο ἀπὸ κομμουνιστὲς, ἀγκαλιάζει ὅλες τὴς λαϊκῆς δυνάμεις τῆς χώρας. Περικλείει ὄχι μόνο κομμουνιστὲς, ἀλλὰ καί σοσιαλιστὲς, ἀγροτικούς, φιλελεύθερους ἀριστεροὺς καί διάφορα ἄλλα μικρότερα κόμματα, δημοκρατικὰ καί φιλελεύθερα. Ἐκτὸς ἀπ' τὴν ὁμάδα τοῦ Ζέρβα στὴ Δυτικὴ Ἡπειρο—γι' αὐτὸν θᾶ μιλήσουμε παρακάτω—τὸ Ἐθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Κίνημα ἀγκαλιάζει ὄλους ἐκείνους, πὺ πολέμησαν τὸν ἐχθρὸ σ' ὄλο τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς, ὄχι μόνον ἐργάτες κα' ἀγρότες, ἀλλὰ καί στρατηγούς καί διανοούμενους κα' ἀρχιεπισκόπους. Ἐῖνε δὲ τόσο πλατεῖα ἔθνικὸ κα' ἄν προσωπευτικὸ ὄλων τῶν στρωμάτων τοῦ λαοῦ, ὥστε καί οἱ μονάδες τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καί Στόλου πὺ ὀργανώθηκαν στὸ ἐξωτερικὸ

καί πού πολέμησαν πλάϊ, πλάϊ μέ τούς Βρετανούς, τό ὑποστήριζον ὀλόψυχα, μέχρι τή στιγμῇ βέβαια πού ὁ κ. Τσῶρτσιλ, μή ἐγκρίνοντας τή συμπάθειά τους γιά τό Ε.Α.Μ., ἄλλες «ἐξεκαθάρισε» κι' ἄλλες διέλυσε μέ Βρετανικές μεραρχίες.

*
*
*

Εἶναι ἀλήθεια πώς οἱ Βρετανοί προμήθεψαν μερικά ὄπλα στόν ΕΛΑΣ. Αὐτό ὅμως ἔγινε πρῖν ἀπό πολύ καιρό, ὅταν οἱ Ἄγγλοι ἀξιωματικοί πού δουλεύαν στήν Ἑλλάδα καί δέν ἤξεραν τίς πραγματικές προθέσεις τοῦ κ. Τσῶρτσιλ, σύστησαν στήν Βρετανική Κυβέρνηση νά ἐνισχύσει τόν ΕΛΑΣ, πού ἦταν μιὰ σοβαρή δύναμη ἀντίστασης κατά τῶν Γερμανῶν. Ἀλλά τώρα καί πολλούς μήνες, ὅπως τό παραδέχεται κι' ὁ κ. Ἦντεν, δέ δόθηκε πιά καμμιά ἐνίσχυση.

Ἄλλα του σχεδόν τὰ ὄπλα ὁ ΕΛΑΣ, ὅπως ἄλλωστε κι' ὄλοι οἱ ἄλλοι ἀντάρτικοι στρατοί, τὰ πῆρε ἀπ' τόν ἐχθρό, τούς Γερμανούς καί τούς Ἰταλοὺς καί τὰ χρησιμοποίησε τόσο καλά πού, ὅταν τὰ Βρετανικά στρατεύματα μπῆκαν στήν Ἑλλάδα, βρῆκαν τή χώρα ὀλότελα ἀπελευθερωμένη. Ἐπομένως ὄχι μονάχα δέν ἦταν οἱ Βρετανοί πού τήν ἀπελευθέρωσαν, ἀλλά καί σπάνια κατάφεραν νά ἔρθουν σέ ἐπαφή μέ τόν ἐχθρό, ὅταν ἀποβιβάστηκαν στήν Ἑλλάδα.

Ὅλες-ὄλες οἱ ἀπώλειες τοῦ Βρετανικοῦ στρατοῦ στήν Ἑλλάδα, τό 1944, ὅπως τό ἀνέφερε κι' ὁ κ. Τσῶρτσιλ στίς 14 τοῦ Δεκέμβρη, δέν ἦταν πάρα πάνω ἀπό 300 ἄνδρες σέ νεκρούς, τραυματίες κι' ἀγνοούμενους, πράγμα πού δείχνει ὀλοφάνερα πώς οἱ Γερμανοί ἀποχώρησαν ἀπ' τήν Ἑλλάδα, ἀπ' τή μιὰ μεριά, χάρη στή Σοβιετική ἐπίθεση στά Βαλκάνια ἀπ' τό Βορρά, κι' ἀπ' τήν ἄλλη, χάρη στίς ἀλλεπάλληλες ἐπιδρομές τοῦ ΕΛΑΣ.

Τό ΕΑΜ καί ὁ ΕΛΑΣ, ὄχι μονάχα δέν ἐπεδίωξαν νά ἐπιβάλουν δικτατορία, ἀλλά ἀντίθετα πῆραν πολλές φορές τήν πρωτοβουλία, παρ' ὄλη τους τήν πλεονεκτική θέση, νά σχηματισθεῖ Κυβέρνηση Ἐθνικῆς Ἐνότητος μέ πλατύτερες βάσεις (ἡ στάση τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων στή Μέση Ἀνατολή, ὀφείλεται στήν ἄρνηση τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ κ. Τσουδεροῦ, πού εὐνοοῦσε ὁ κ. Τσῶρτσιλ, νά σχηματίσει Ἀντιπροσωπευτική Κυβέρνηση). Ἀκόμα κι' ὕστερα ἀπ' τίς ἐχθροπραξίες πού ἄρχισαν στήν Ἀθήνα, τό ΕΑΜ καί ΕΛΑΣ ἐξακολουθοῦν νά προβάλλουν τό ἴδιο αἶτημα.

Τό ΕΑΜ, ὄχι μονάχα δέν ἐπιζήτησε νά παραμείνει ὀπλισμένος ὁ ΕΛΑΣ, ἀλλά ἀπεναντίας ζήτησε τό γενικό ἀφοπλισμό. Δέν εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὰ Βρετανικά στρατεύματα εἶχαν λόγους νά «ἀποκαταστήσουν τήν τάξη», γιὰτί οὔτε μιὰ πιστολιά δέ ρίχτηκε πρῖν ἀπ' τήν ἀνακοίνωση τοῦ στρατηγοῦ Σκόμπυ τήν 1η τοῦ Δεκέμβρη.

Παρ' ὄλο πού ὁ Τσῶρτσιλ παρουσιάζει τό ΕΑΜ, σά μιὰ «μικρῆ μειοψηφία», τό Ἑλληνικό Ἀπελευθερωτικό Κίνημα, κυριαρχοῦσε σχεδόν

σ' ὄλη τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα, μέσα σὲ 15 μέρες δὲν κατόρθωσαν, παρ' ὅλες τὶς μεγάλες προσπάθειες ποὺ κατέβαλαν, παρ' ὅλα τὰ τάνκς, τὰ ἀεροπλάνα καὶ τὶς πολυάριθμες ἐνισχύσεις, νὰ ἐπικρατήσουν οὔτε στὸ 1)5 τῶν Ἀθηνῶν.

* *

Σὲ μερικοὺς κύκλους λέγεται ὅτι ὁ κ. Τσῶρτσιλ εἶχε κακὲς πληροφορίες ἢ ὅτι τὸν «ξεγέλασαν». Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, ὅταν ἓνας ἄνθρωπος στὴ θέση τοῦ Τσῶρτσιλ ἔχει ἀποφασίσει μέσα του τί θέλει ν' ἀκούσει πάνω σ' ἓνα ὀρισμένο ζήτημα, δὲν ἀκούει παρὰ ἐκεῖνα ποὺ θέλει ν' ἀκούσει. Κάθε ἀντίθετη ἄποψη ἀποκρούεται. Ἐκεῖνοι δὲ ποὺ τὴν ἐκφράζουν, κατηγοροῦνται ἀμέσως ὅτι εἶναι «κάτω ἀπὸ κομμουνιστικὴ ἐπιρροή». Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς συνέβη καὶ τὸν παλιὸ καλὸ καιρὸ ἐπὶ Τσάμπερλαιν, σὲ κείνους ποὺ θέλησαν νὰ τοῦ δώσουν ὀρισμένες πληροφορίες γιὰ τὸν πραγματικὸ χαρακτήρα τοῦ Χίτλερ καὶ τὶς προετοιμασίες του. Αὐτὸ γίνεται τώρα καὶ ἐπὶ Τσῶρτσιλ σχετικὰ μὲ τὸ Ἑλληνικὸ ζήτημα.

* *

Στὸ Κάϊρο μαζεύονται ὄλων τῶν εἰδῶν οἱ ραδιοῦργοι—ἀντισοβιετικοὶ συνταγματάρχες, ὑστερικοὶ ἀξιωματικοὶ ποὺ τοὺς κατατρομάζει τὸ στρατιωτικὸ κοινοβούλιο, Γιουγκοσλάβοι προδότες κι' ἐγκληματίες πολέμου, Ἕλληνες φασίστες, Βούλγαροι καὶ Ρουμᾶνοι, ποὺ πᾶνε νὰ πετύχουν ἐδαφικὲς παραχωρήσεις, Πολωνοὶ μισότρελλοι, Τούρκοι πράκτορες τοῦ ἐχθροῦ.

Τώρα τὰ ἀκριβοπληρώνουμε ὄλα. Στὸ Κάϊρο ξεκαθαρίζονται οἱ προοδευτικοί. Γίνονται διαλέξεις στὰ στρατεύματα, ποὺ ἔχουν σκοπὸ νὰ δυσφημίσουν τοὺς ἀντάρτικους στρατοὺς καὶ νὰ διαθέσουν τοὺς Βρετανοὺς στρατιῶτες ἐναντίον τους. Στὴ σχολὴ ἀξιωματικῶν οἱ αἰχμάλωτοι Γερμανοὶ στρατηγοὶ θεωροῦνται «ἄξιοι συνδαιτυμόνες» καὶ ὄλοι χιρῶνται γιὰ τὸν καινούργιο πόλεμο κατὰ τοῦ «ὄχλου», ποὺ δὲν εἶναι σὲ θέση ν' ἀντιμετωπίσει τάνκς καὶ βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα. Ὁ πόλεμος κατὰ τοῦ Χίτλερ ἔχει ξεσχιστεῖ.

* *

Καταλαβαίνουμε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Τσῶρτσιλ νὰ ἐξασφαλίσαι τὸν ἔλεγχο στὴ Μεσόγειο, ποὺ ἀπαιτοῦν τὰ συμφέροντα κι' οἱ ἀνάγκες τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἰδιάζουσα ἰδιοσυγκρασίᾳ του κι' ὁ τρόπος ποὺ χρησιμοποιεῖ, εἶναι ἐμπόδια γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Ὁ κ. Τσῶρτσιλ δὲ μπορεῖ νὰ διανοηθεῖ σταθερὲς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ μιὰ μεγάλη καὶ μιὰ μικρὴ χώρα, ἐκτός ἂν μπορεῖ νὰ βασιστεῖ σὲ μιὰ προνομιοῦχο κλίκα ἀπὸ μιὰ τάξη ἀνθρώπων, ποὺ θὰ εἶναι τοῦ χεριοῦ του καὶ θὰ ἐξαρτῶνται ἀπ' αὐτὸν γιὰ δάνεια καὶ διάφορες ἄλλες οἰκο-

νομικές άρωγές. Ἡ ἰδέα μιᾶς φιλίας, στηριγμένης σὲ ἀμοιβαῖα ὀφέλη μεταξὺ λαῶν, εἶναι πάνω ἀπ' τὴς δυνάμεις του. Γιατὶ στ' ἀλήθεια, σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς του, ὅσο λιγότερο ἀντιπροσωπευτικὴ εἶναι ἡ ἄρχουσα αὐτὴ κλίκα, τόσο τὸ καλλίτερο, γιατί θὰ ἐξαρτᾶται ἀκόμη περισσότερο ἀπὸ τὴ Βρετανικὴ ἐνίσχυση.

* * *

Ὁ κ. Τσῶρτσιλ προφασίζεται, ὅτι ἀντικειμενικός του σκοπὸς εἶναι ἡ ἐγκαθίδρυση στὴν Ἑλλάδα μιᾶς κυβέρνησης, ποὺ νὰ ἔχει ἐκλεγεί ἀπ' εὐθείας ἀπ' τὸ λαό. Αὐτὸ, ἴσως νὰ ἱκανοποιεῖ τὰ ἀπλοϊκὰ αὐτιά τῶν Βρετανῶν, οἱ Ἕλληνες ὅμως τ' ἀκοῦν μὲ κάποια δικαιολογημένη δυσπιστία, γιατί ἔχουν πικρὴ πείρα καὶ ξέρουν τί θὰ πεῖ ἐκλογές κάτω ἀπὸ συνθήκες τρομοκρατίας κι' ἀπάτης. Ἄλλωστε βλέπουν ὅλους αὐτοὺς τοὺς τρομοκράτες καὶ τοὺς κερδοσκόπους νὰ ἠλιάζονται τόσο εὐχαρι, στημένοι στὴς θερμὲς ἀχτίδες τῆς εὐνοίας τοῦ κ. Τσῶρτσιλ. . . Γιατί, ρωτᾶνε, ὁ Τσῶρτσιλ, ὁ μεγάλος αὐτὸς δημοκράτης, ὑποστηρίζει τόσο πολὺ ἓνα βασιλεῖα καὶ μιὰ κυβέρνηση, ποὺ συνεργάστηκαν τόσο στενὰ μὲ τὴ διχτατορία καὶ τὴν τρομοκρατία; Γιατί, ἀντὶ νὰ βοηθήσει τὸν Ε.Λ.Α.Σ. σύμφωνα μὲ τὴ διακήρυξή του στὴς 22 τοῦ Ἰούνη 1941 («θὰ βοηθήσουμε κάθε ἄτομο ἢ κράτος ποὺ πολεμάει τὸν χιτλερισμό») δημιούργησε τὸ Ζέρβα καὶ τοὺς μισθοφόρους του; Ὁ Ζέρβας, ποὺ τὸν λέν μερικὲς φορὲς «δεξιό» ἢ «βασιλικό», εἶναι τόσο λίγο βασιλικός, ὅσο τὸ παλῆδ καπούτσι τοῦ βασιλεῖα. Ὅλη ἡ Ἑλλάδα τὸν ξέρει σὰν ἓνα ἄνθρωπο χωρὶς πολιτικὲς πεποιθήσεις, ποὺ «ὑπηρετήσε» τοῦλάχιστο μισή ντουζίνα διχτάτορες ἢ παρ' ὀλίγο διχτάτορες, φιλελεύθερους ἢ βασιλικούς. Πάει μ' ὅποιονδῆποτε τὸν πληρώνει. Τώρα ὑπηρετεῖ τὴν Βρετανικὴ Κυβέρνηση, ποὺ τὸν κάλεσε γιὰ νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε νὰ δημιουργηθεῖ ἡ ἐντύπωση, ὅτι τὸ κίνημα τῆς Ἀντίστασης εἶναι διαιρεμένο καὶ περικλείει τόσο τοὺς «δεξιούς» ὅσο καὶ τοὺς «ἀριστερούς», κι' ἔτσι νὰ κηλιδώσῃ τὸν ἐθνικὸ χαρακτήρα τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος. Γιατί ἐπέτρεψε στὸ βασιλεῖα ν' ἀποφύγει νὰ δεῖ καὶ ν' ἀπαντήσῃ στοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ε.Λ.Μ., ποὺ πῆγαν στὸ Κάϊρο, μὲ τὴν ἔγκριση καὶ τὴ βοήθεια Βρετανῶν ἀξιωματικῶν, γιὰ νὰ ζητήσουν ἐθνικὴ ἐνότητα; Γιατί ὁ κ. Τσῶρτσιλ δικαιολογεῖ τὰ «Τάγματα Ἀσφαλείας», ποὺ ὀργάνωσαν οἱ Γερμανοὶ γιὰ νὰ χτυπήσουν τὸ ἀπελευθερωτικὸ κίνημα καὶ ἐνθαρρύνει τὴς κωλυσιεργίες γιὰ τὴ δίκη τῶν δοσιλόγων; (Κι' ἐδῶ πέφτει σ' ἀντίθεση μὲ τὸ λόγο του στὴς 22 τοῦ Ἰούνη 1941: «Κάθε ἄτομο ἢ κράτος ποὺ συνεργάζεται μὲ τὸ Χίτλερ εἶναι ἐχθρὸς μας. Αὐτὸ ἰσχύει ὄχι μονάχα γιὰ ὀργανωμένα κράτη, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους ἐκείνους ποὺ ἐκπροσωποῦν τὴ βρωμερὴ ράτσα τῶν κουϊσλιγκς, ποὺ ἔγιναν τὰ ὄργανα καὶ οἱ πράχτορες τοῦ χιτλερικοῦ συστήματος κατὰ τῶν συμπατριωτῶν τους. . . Οἱ κουϊσλιγκς αὐτοὶ ἂν δὲν τιμωρηθοῦν ἀπ' τοὺς συμπατριῶτες τους—πρᾶγμα ποὺ θὰ μᾶς ἔβγαζε ἀπὸ μεγάλο κόπο—θὰ παραδο-

θοῦν ἀπὸ μᾶς ἀμέσως, τὴν ἐπαύριο τῆς νίκης, στὰ συμμαχικά δικαστήρια».

Γιατί, ἐνῶ ὑπάρχουν ἀκόμα στὸ Αἰγαῖο καὶ στὴν Κρήτη γερμανικὲς φρουρὲς, ἐπιμένει ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνηση νὰ διαλυθοῦν ἀμέσως οἱ ἀπελευθερωτικὲς δυνάμεις, ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀπὸ τοὺς Βρετανούς, τόσο ἀποδοτικά, γιὰ τὸ διώξιμο τοῦ ἐχθροῦ ἀπ' τὰ νησιά:

Γιατί, ὅταν κι' αὐτὸς ὁ Παπανδρέου εἶχε ἀποδεχτεῖ τὸ κοινὸ αἷτημα, δηλαδὴ τὸν ἀφοπλισμὸ τῶν ὁμάδων ἀντίστασης χωρὶς ἐξαίρεση, ξαφνικά ἡ Βρετανικὴ διοίκηση ἐπενέβη κι' ἀπαγόρευσε, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι εἶναι τακτικὸς στρατός, τὸν ἀφοπλισμὸ τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας καὶ τοῦ Ἱεροῦ Λόχου—ποὺ στελεχώθηκε ἀπὸ κείνους ἀκριβῶς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τοὺς ἀντιδραστικούς, ποὺ εἶχαν προπολεμικὰ ἐπιβάλλει τὴν διχτατορία; Γιατί, τὴν 1η τοῦ Δεκέμβρη, ὅταν τὰ κόμματα συζητοῦσαν τὶς συνέπειες αὐτῆς ἐπέμβασης, στὶς 7 μ. μ. ἐπενέβη πάλι ὁ Σκόμπυ μ' ἓνα διάγγελμα (δημοσιεύτηκε σὲ χιλιάδες ἀντίτυπα), ποὺ καταφέρονταν ἐναντίον τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. κι' ἀπειλοῦσε νὰ σταματήσει τὶς διανομὲς τροφίμων, ἂν δὲν ὑποστηρίζονταν ἡ κυβέρνηση;

Γιατί ὁ Σκόμπυ συμβούλεψε τὸν Παπανδρέου νὰ καλέσει στὶς 8 μ.μ. ἕκτακτο ὑπουργικὸ συμβούλιο, χωρὶς τὴ συμμετοχὴ τοῦ Ε.Α.Μ., ἔβγαλε μιὰ ἀπόφαση γιὰ τὸν ἀφοπλισμὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ὅχι ὅμως καὶ τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας καὶ τοῦ Ἱεροῦ Λόχου, καὶ ζήτησε ἀπ' τοὺς Ἑαμικοὺς ὑπουργοὺς νὰ ὑπογράψουν τὴν ἀπόφαση αὐτή, ποὺ ἐκδόθηκε χωρὶς νὰ εἶναι κι' αὐτοὶ παρόντες, ἐξαναγκάζοντάς τους ἔτσι νὰ παραιτηθοῦν; Γιατί ὁ Παπανδρέου ἐπέτρεψε στὴν ἀρχὴ τὸ συλλογητῆριο τῆς 3ης τοῦ Δεκέμβρη, μετὰ ὅμως τ' ἀπαγόρευσε τὴν τελευταία στιγμὴ καὶ κρύφτηκε, σὲ τρόπο ποὺ νὰ μὴ μπορεῖ κανένας νὰ τὸν βρεῖ, κι' ἡ ἀστυνομία πυροβόλησε πάνω στὸ ἄμαχο πλῆθος; Γιατί δὲν ἐπενέβησαν τότε οἱ βρετανικὲς ἀρχὲς νὰ σταματήσουν τὸ μακελειό, ἀλλὰ τ' ὄκαμαν μόνο ὅταν, δυὸ μέρες ἀργότερα, δοκίμασε ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ν' ἀφοπλίσει τὴ δολοφονικὴ ἀστυνομία; Γιατί ὁ Σκόμπυ βιάστηκε νὰ δώσει «πλήρη ἐξουσιοδότηση» στὶς «πολιτικὲς ἀρχές», ποὺ ἀποτελοῦνταν τότε μόνο ἀπ' τὸν Παπανδρέου, τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Δεξιᾶς κι' ἀπ' τὰ ἴδια ἐκεῖνα ἀστυνομικὰ ὄργανα ποὺ καταβασάνισαν καὶ καταπίεσαν τὸν Ἑλληνικὸ λαό, ὅχι μονάχα στὴν περίοδο τῆς κατοχῆς, μαζὶ μὲ τὴν γκεσταπό, ἀλλὰ κι' ὅλα ἐκεῖνα τὰ χρόνια τῆς διχτατορίας τοῦ Βασιληᾶ; Γιατί ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἀπαγόρευσε στὸν Παπανδρέου νὰ παραιτηθεῖ καὶ νὰ βρεθεῖ μέση λύση στὶς διαπραγματεύσεις; Γιατί ὁ Σκόμπυ διέταξε τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα νὰ χτυπήσουν τὸν Ε.Λ.Α.Σ., ἐνῶ οἱ Ἑλασίτες δὲν ἐπετέθησαν ἐναντίον τους; Γιατί ὁ Σκόμπυ, ὅταν τὸ Ε.Α.Μ. ζήτησε ν' ἀρχίσουν διαπραγματεύσεις ἀρνήθηκε, ζητώντας τὴν «χωρὶς ὄρους παράδοση»; Γιατί σταμάτησε τὶς διανομὲς τροφίμων στὴ Θεσσαλονίκη κι' ἄλλοῦ, ὅταν ἐπικρατοῦσε ἀπόλυτὴ ἡσυχία σ' αὐτὰ τὰ μέρη; Γιατί οἱ Ἑλασίτες ποὺ πιάστηκαν ἀπ' τὶς Βρετανικὲς δυνάμεις παραδόθηκαν μὲ

τὸ πρόσχημα ὅτι δὲν εἶναι αἰχμάλωτοι πολέμου, στὸ ἔλεος τῆς φασιστικῆς ἀστυνομίας;

Οἱ Ἕλληνες δημοκράτες βλέπουν στὸ πρόσωπο τοῦ κ. Τσῶρτσιλ ἕναν ἄνθρωπο, ποὺ δὲν ἔβγαλε ἀπὸ τὸ στόμα του μιὰ λέξη ἀποδοκιμασίας, γιὰ τὸ παλιὸ δικτατορικὸ καθεστῶς στὴν Ἑλλάδα ἢ γιὰ τὶς ἐκλογικὲς ἀπάτες ποὺ γίνονται, ἕναν ἄνθρωπο, ποὺ δείχνει ὀλοφάνερα τὴν προτίμησή του γιὰ κείνους ποὺ δημιούργησαν μιὰ τέτοια κατάσταση, καὶ ποὺ ζητάει ν' ἀφοπλίσει τοὺς δημοκράτες, ἐνῶ ἀφήνει ἀκέραιη τὴν ἀστυνομία καὶ τὰ τσιράκια τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς κατοχῆς. Γι' αὐτὸ εἶναι φυσικὸ νὰ δυσπιστοῦν, νὰ μὴ βασιζοῦνται στὶς ὑποσχέσεις του καὶ νὰ ζητοῦν ὀρισμένες ἐγγυήσεις.

Ἄλλωστε ἔχουν πικρὴ πείρα ἀπ' τὶς ὄχι καὶ πολὺ τίμιες «μανοῦβρες» τῶν Βρετανῶν. Πῆγαν στὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι θὰ πολεμήσουν τοὺς Γερμανοὺς, καὶ τώρα πολεμᾶν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Κατηγοροῦν τοὺς Ἑλασίτες γιὰ «στασιαστές» κι' «ἐπαναστάτες» μὲ ποταπά κι' ἀνόητα ἐπιχειρήματα, ποὺ βασιζοῦνται στὸ ὅτι, ἐνῶ ὑποτάχτηκαν στὸ Σκόμπυ γιὰ τὸν κοινὸ ἀγῶνα ἐνάντια στοὺς Γερμανοὺς, δὲν τὸν ὑπακούουν τώρα ποὺ τοὺς διατάζει ν' ἀφοπλιστοῦν, τῆ στιγμῆ ποὺ οἱ Γερμανοὶ βρίσκονται ἀκόμη στὴν Ἑλλάδα.

Καὶ τώρα τί πρέπει νὰ γίνει; Τὴν ἀπάντηση τὴ δῶσαν οἱ «Τάϊμς» στὶς 14 τοῦ Δεκεμβρίου.

«Ἡ προσωρινὴ ἐθνικὴ κυβέρνησις κάθε ἀπελευθερούμενης χώρας πρέπει δίκαια καὶ σωστὰ νὰ συγκροτηθεῖ γύρω ἀπ' τὸ ἐνεργὸ καὶ τὸ πιὸ δραστήριον κίνημα τῆς Ἀντίστασης, ποὺ κράτησε ἀναμένη τὴ φλόγα τοῦ πατριωτισμοῦ κάτω ἀπ' τὴν ξένη κατοχὴ, παρ' ὅλη τὴν τρομοκρατία καὶ τὶς στερήσεις. Ἐπὶ κεφαλῆς πρέπει νὰ εἶναι ἕνας ἄνδρας, ποὺ νὰ τὸν θέλουν οἱ πατριῶτες καὶ ποὺ πῆρε ἐνεργὸ μέρος στὸν ἀγῶνα. Τὰ μέλη τῆς κυβέρνησις πρέπει ν' ἀποτελοῦνται στὴν πλειοψηφία τους ἀπὸ ἀγωνιστὲς τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Κινήματος. Οἱ ἀρχές τῆς καὶ τὸ πρόγραμμά της πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖνες, ποὺ δημιουργήθηκαν μέσα στὴν πραγματικότητα τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Κινήματος».

Στὸ ἐργατικὸ κίνημα καὶ στὸ λαὸ μας πέφτει ἡ εὐθύνη νὰ σταματήσουν τὸ γρηγορότερον αὐτὴ τὴν πολιτικὴ. Πρέπει νὰ πάψει πιά ὁ Τσῶρτσιλ νὰ παίξει μὲ τὴν Ἑλληνικὴ φωτιά».

ΝΤΡΙΠΟΜΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

Γράμμα ἄγγλου στρατιώτη, ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ «Νταϊήλου-Γουώκερ» τῆς 23/12/44.

«...Βρίσκομαι ἐδῶ καὶ ἔχω μιὰ πολὺ σαφῆ ἀντίληψη τῆς κατάστασης—γράφει ἀπ' τὴν Ἀθήνα, πάνω στὴν κρίσιμη φάση τῶν δεκεμβρια-

νών γεγονότων ό "Αγγλος στρατιώτης. "Η δεξιά διεξάγει έδω έναν άγώνα χωρίς οϊκτο έναντίον τής άριστεράς. "Ολο όμως τό βάρος τής βρετανικής δύναμης ρίχτηκε στον άγώνα πρὸς ὄφελος τής δεξιάς και εις βάρος τής άριστεράς...

"Εκτός από τις πολλές τρομοκρατικές σκηνές, άκουσα τά τάνκς νά χτυπάνε τά γραφεία του ΕΑΜ και τους προασπιστές τους και είδα τό ένα Σπιτφάϊρ πίσω άπ' τό άλλο νά σκορπάνε χιλιάδες ὀβίδες με τά κανόνια τους σε χαμηλές πτήσεις επάνω στα σπίτια του λαου! Ποιά αξία είχε λοιπόν ή βεβαίωσή μας πρὸς τόν "Ελληνικό Λαό; "Ολο τό αίμα μου κοχλάζει γι' αυτά που γίνονται στ' ὄνομά μας. Τόσο πολύ υπέφερα γι' αυτή την κατάσταση, ὡστε παρουσιάστηκα στο Διοικητή μου και του ἔθεσα υπ' ὄψη του τις απόψεις μου. Θάθελα νάμouνα στη Βουλή τῶν Κοινοτήτων ν' άκούσω και νά πάρω μέρος στη συζήτηση πού, ὅπως μαθαίνω, θα γίνει. Θάθελα νά πετάξω κατάμουτρα στην κυβέρνηση, πού ναι υπεύθυνη γι' αυτά τά εγκλήματα, τή ντροπή τής πράξης μας. "Η δημοκρατία μας (μιά ελληνική λέξη) ξεευτελίζεται με τό μολύβι που ρίχνουμε κατά του ελληνικού λαου.

Ν τρέπομαι, αληθινά ντρέπομαι, για τό ρόλο που παίζει έδω ή Μ. Βρετανία. Για ποιό λόγο χωριστήκαμε ό ένας άπ' τόν άλλο, ὅπως έγω άπ' τά παιδιά μου; Για ποιό λόγο ή χώρα μας ματοκυλίστηκε, χτυπήθηκε, άφανίστηκε; Είλικρινά είμαι πολύ ταραγμένος με την τροπή που πήρανε τά πράγματα—και δέν είμαι ό μόνος. Παίρνοντας υπ' ὄψη ὅ,τι γίνεται αυτή τή στιγμή, βρίσκω πὸς ό Χάρτης του "Ατλαντικού και ή Συνδιάσκεψη τής Τεχεράνης δέν έχουν πιά την αξία ουτε ενός ξεγάνωτου παληοτενεκέ. "Η έλευθερία του "Ελληνικού Λαου ξεαφανίζεται και μαζί με αυτή και ή δική μας, αν δέ συνέλθουμε. Και για συμπέρασμα: άλλη μιá φορά ντρέπομαι, γιατί αυτό που συμβαίνει έδω είναι κτηνώδες και άποκρουστικό. Είναι ένα πλήγμα για ὄλους μας».

ΑΝΗΛΥΧΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ

«"Ο Βρετανικός λαός είναι ζωηρά ανήσυχος, γιατί Βρετανικά στρατεύματα χρησιμοποιήθηκαν έναντίον ενός ἔθνους ανδρείων πολεμιστών, που επροκάλεσαν τό θαυμασμό ὀλόκληρης τής ανθρωπότητας».

("Εφημ. Σάντεϋ—"Εξπρές).

Η ΑΓΓΛΙΑ ΠΑΙΖΕΙ ΡΟΛΟ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΑ

«"Επικρίνουμε την πολιτική που ακολουθεί ή Κυβέρνηση Τσώρτσιλ. "Η "Αγγλία παίζει στην "Ελλάδα ρόλο χωροφύ-

λακα. Δεν παίζει ούτε καν ρόλο πόλισμαν, χωρίς εϋνοια πρὸς τὴ μιὰ μερίδα μόνο».

(Ἐφημ. «Ρένολτ—Νιούς τῆς 16)12)44)

ΤΟ ΕΑΜ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ

«Τὴν ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ τερματισθοῦν οἱ σημερινές ἐχθροπραξίες στὴν Ἑλλάδα, κάνει πιδ ἐπιτακτικὴ ἢ ἐπίθεση τοῦ Ροῦνστεντ στὸ Δ. Μέτωπο. Ἡ δυνατότητα γιὰ διακανονισμό ἔγινε πιδ ξεκάθαρη τὶς τελευταῖες μέρες καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ΕΛΑΣ ἔδειξαν ὅτι εἶναι διατεθειμένοι νὰ συζητήσουν καὶ νὰ διαπραγματευθοῦν. Κανένας διακανονισμὸς δὲν εἶναι νοητὸς ὅταν δὲ στηρίζεται στὴ βοήθεια καὶ στὴ συγκατάθεση τοῦ πολύπλευρου Ἐθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου, ποῦ διαθέτει τὴ θετικὴ καὶ ἐνεργὸ ὑποστήριξη τῶν κατοίκων τῶν πόλεων καὶ τῶν προσφύγων, καθὼς καὶ τὴν ἀνοχὴ τῶν Ἑλλήνων ὄλων τῶν τάξεων σ' ὅλες τὶς ἐπαρχίες. Ἡ σύσταση ἀντιβασιλείας εἶναι τὸ πρῶτο βῆμα, ὅπως καὶ ἡ ἀπομάκρυνση τῶν δυνάμεων τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἀριστερᾶς. Τὸ δεῦτερο βῆμα εἶναι νὰ σχηματιστεῖ Κυβέρνηση, ποῦ ν' ἀποτελεστεῖ γύρω ἀπὸ τὸν πυρήνα τῆς ἐνεργοῦ ἀντιστάσεως, ὅπως ἔγινε μὲ τὴν κυβέρνηση ντὲ Γκὼλ στὴ Γαλλία. Ἡ Κυβέρνηση αὐτὴ πρέπει νὰ ἐμπνέεται καὶ νὰ ἐκδηλώνει τὶς βλέψεις τοῦ λαοῦ, ποῦ ἀνελέητη κατοχὴ τὸν ἔκαμε νὰ ἔχει καινούργιες—ἔστω καὶ ἰδιότυπες—ἀντιλήψεις γιὰ τὴν ἐλευθερία. Ἡ Κυβέρνηση αὐτὴ νὰ ἐνεργήσῃ τίμιες καὶ ἐλεύθερες ἐκλογές».

(Ἐφημερίδα «Τάϊμς» 23-12-44)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Οκ. ΜΠΕΡΝΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

«Ἡ δήλωση σχετικὰ μὲ τὶς ἀπελευθερούμενες χῶρες τῆς Εὐρώπης, ποῦ περιελήφθη στὸ ἀνακοινωθέν τῆς Διάσκεψης, ἔγινε ἀπὸ πρόταση τοῦ Προέδρου Ροϋζβελτ.

Ὁ Πρόεδρος ὑπενθύμισε ὅτι στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Ἰταλία δημιουργήθηκαν συνθήκες πού προκάλεσαν στὸν Ἀμερικανικὸ Δαὸ τὴν ἐντύπωση, ὅτι ἄρχισαν ν' ἀναπτύσσονται σφαῖρες ἐπιρροῆς καὶ νὰ παίρνονται μονομερεῖς ἀποφάσεις, πού κατόπι, θὰ ἐζητεῖτο ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς νὰ τὰς προσυπογράψουν. Ὁ Πρόεδρος Ροϋζβελτ ἐπέτυχε μὲ τὴ δήλωση αὐτὴ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἐνότητα ἐνεργείας τῶν τριῶν συμμάχων. Ἡ Μεγάλη Βρετανία θὰ ἦταν πολὺ εὐχαριστημένη ἂν οἱ Ἐνωμένες Πολιτεῖες συμμετέχουν στὴν εὐθύνη των ἀπέναντι στὴν Ἑλλάδα».

(Δηλώσεις πού ἔγιναν στίς 19-2-45. Ὁ κ. Μπέρενς — σήμερα ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἐνωμένων Πολιτειῶν — ἦτανε τότε μέλος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀντιπροσωπείας στὴ διάσκεψη τῆς Κριμαίας).

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε.Π.Ο.Ν.

«Σεῖς, ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία, πολεμαῖτε σὰν πολῖτες ὀλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας.

Ἑλληνεῖς πατριῶτες κερδίζετε τὸ δικό μας ἀγῶνα. Βρισκόμαστε στὸ πλευρό σας. Ἡ ἀνθρωπότητα ὀλόκληρη θὰ θυμᾶται τὴν ἡρωϊκὴν σας πάλη.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ»

(Στάλθηκε τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944)

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΕΙΝΑΙ ΩΡΙΜΟΣ

«Δὲν ὑποτιμοῦμε τὴ σοβαρότητα πού ἔχει τὸ Ἑλληνικὸ ζήτημα γιὰ τὴ διεθνή κατάσταση. Δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζεται ἡ ὀριμότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, πού εἶναι ἄξιος ν' αὐτοκυβερνηθεῖ»,

(Βάσιγκτων—Ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ τῆς 14-12-44)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ 5^ῃ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

«Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θέλει μόνον Δημοκρατίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν. Ἐνα τοιοῦτον λαὸν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔμπορεῖ νὰ νικήσει διὰ τῶν δπλων».

«Οἱ ἄνδρες καὶ οἱ γυναῖκες τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου (ΕΑΜ), οἱ ὅποιοι μόνον μὲ λιανοτούφεκα, συνήθως χωρὶς τροφή, χωρὶς ὑποδήματα, ἐξεκαθάρισαν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν ἐχθρὸ, οὕτως

ὥστε δταν τὰ βρετανικά στρατεύματα ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα δέν ἀντιμετώπισαν καμμίαν σχεδὸν ἀντίσταση καὶ ἔτσι εἶχαν ἐλάχιστες ἀπώλειες».

«Τὸ Ἑλληνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο (ΕΑΜ), κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειον—πᾶν ὅ,τι ἐξηρτᾶτο ἀπὸ αὐτὸ—διὰ νὰ προλάβει τὴν παροῦσαν αἱματοχυσίαν. Ἀπεκατέστησε τὴν ἐσωτερικὴ ἐνότητα ἐπὶ βάσεων τόσον σταθερῶν, ὥστε νὰ μὴ εἶνε δυνατὸν αὕτη νὰ διασπασθεῖ ἐκ τῶν ἔσω ἀπὸ καμμία μειονοψηφία γηγενῶν φασιστῶν ἢ ἀντιδραστικῶν ἢ ὑπὸ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι συνειργάσθησαν μὲ τὸν ἐχθρὸ. Μόνον τὰ ξένα ὄπλα ἠδύναντο νὰ προκαλέσουν τὴν παροῦσα καταστροφὴ».

«Ὑποστηρίζομε ὀλοψύχως τὴν πολιτικὴ τὴν ἐξαγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου μας τῶν Ἐξωτερικῶν, διὰ τῆς ὁποίας ὑποστηρίζονται οἱ ἀπελευθερωθέντες λαοί, εἰς τὴν ἐπιμονὴν των νὰ αὐτοκυβερνηθοῦν δημοκρατικῶς».

Τῆ διακήρυξη ὑπογράφουν ὁ Βουλευτὴς Κόφφου, ὁ Φ. Τζερβάζι ἀνταποκριτὴς τοῦ περιοδικοῦ «Κόλλιερς», ὁ Νικόλα Μαρτίνι δήμαρχος τοῦ Πάσσαϊκ, ἡ Κατίνα Παξινοῦ πρωταγωνίστρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, ὁ βουλευτὴς Ἐμμανουὲλ Σέλλερ, ὁ Βίτο Μαρκατόνιο, ὁ αἰδ. Χάρολδ Φ. Χόλυ, ἡ κυρία Φράνκ Τζέρβαζι, ὁ Γουίλλιαμ Λ. Σίλλερ, ἡ κυρίρ Μάρσαλ Φίλντ, ὁ Ὁμαρ Π. Γκόσλιν (Ρέιλιν), ὁ Ἰγκνάτιους Ντ. Τάουμπενεκ καὶ οἱ σχολιασταὶ τοῦ ραδιοφώνου Ἔστελ Μ. Στέρνμπεργκερ, ὁ Στάνλεϋ Ντίξον, ὁ Γιοχάνες Στήλ καὶ ὁ Κλάιφφορντ Ἡβανς, οἱ Τζῶν Γκρήν πρόεδρος τῶν ἐργατῶν τῆς Ἐνώσεως ναυτεργατῶν καὶ ναυπηγῶν, ὁ Ἐμιλ Ρήβ πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως ἐργατῶν Ἐνδυματοποιίας, ὁ Ρέϊντ Ρόμπινσον πρόεδρος τῶν ἀνθρακωρῶν καὶ τῶν ἐργατῶν σιδηρουργίας, ὁ Μίχαελ Ζ. Γκουίλ πρόεδρος τῶν ἐργατῶν μεταφορῶν, ὁ Ζόζεφ Σέλλυ πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως ἐργατῶν τῆς συγκοινωνίας, ὁ Ἀμπραᾶμ Φλέϊξε πρόεδρος τῶν Πολιτειακῶν, Κομητειακῶν καὶ Δημοτικῶν ἐργατῶν, ὁ Μόρρις Μάστερ πρόεδρος τῶν ἠνωμένων ἐργατῶν ἐπιπλοποιίας, ὁ Μάξ Πέριον γραμματεὺς-ταμίας τῆς ΥΦΒ, ὁ Ἀρόν Ο. Σνάϊντερ ἐκτελεστικὸς διευθυντὴς τῶν ἐργατῶν ἠνωμένων γραφείων καὶ ἐπαγγελματιῶν ὑπαλλήλων τοῦ τμήματος ὑπ' ἀριθ. 1, ὁ Μάϊκ Ὁμπερμέμπερ πρόεδρος τοῦ τμήματος ὑπ' ἀριθ. 6 τῶν ἐργατῶν ξενοδοχείων καὶ λεσχῶν ΑΦΛ, ὁ Ἰρβιγκ Πότεϊς διευθυντὴς τοῦ ἠν. συμβουλίου γουναροεργατῶν. Οἱ κ. κ. Ντίρκ Ζ. Σρούϊκ, ὁ Ζ. Τζούλιαν, Βασίλειος Βλαβιανός, Κέρμιτ Μπλούμγκαρντεν, Μ. Μπέκερ, Ρ. Μέϊνσου, Γ. Μ. Μαλίσοβ, Τζ. Ἄντονου, Ἰρβιγκ Τσέζαρ, Λαϊμπυ Χόλμαν καὶ Κεκίλια Ἐϊτζερ.

Οἱ συγγραφεῖς Λάγκστον, Χίους, Λ. Τζάγκσμιθ, Λ. Ἄνταμικ, Χ. Φεῖστ, Τζ. Γκάσσερ Ντόροθου Βριοῦστερ, Ντόροθου Πάρκερ, Προντιούσερ Χ. Σοῦμιν, ὁ φωτογράφος Ρ. Στράουντ, οἱ καλλιτέχνες Ρ. Κέντ, Α. Γουώλκοβιτς καὶ ὁ Μ. Ἰοράχ.

(Ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Ἐθνικὸς Κήρυξ» τῆς Ν. Ὑόρκης τῆς 1)1)45)

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

Ἀπὸ ἄρθρο τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΑΧΕΠΑ κ. Γ. Βουρνᾶ, ποῦ δημοσιεύτηκε στὸ «Θύσσιγκτων Πόστ» τῆς 8)12)44

«Ὁλος ὁ κόσμος βλέπει πιά ὅτι τῆ θέση τοῦ Χάρτη τοῦ Ἀτλαντικοῦ πῆρε ἡ πολιτικὴ τῆς βίας. Τὸ Λονδίνο μάλιστα ἔκρινε ὅτι στὸ Χάρτη τοῦ Ἀτλαντικοῦ δὲν ἀξίζει οὔτε μιὰ ἀξιοπρεπῆς κηδεία. Ὁ κ. Ἦντεν δήλωσε καθαρὰ, ὅτι ἡ Μ. Βρετανία ἐπιφυλάσσει νὰ ἐπεμβαίνει στὶς εὐρωπαϊκὲς κυβερνήσεις.

Αὐτὸ ὅμως σημαίνει ὅτι τὸ πολεμικὸ ὑλικό, ποῦ ἡ Ἀμερικὴ στέλνει στὴν Ἀγγλία, θὰ χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ κρατοῦνται ὑπόδουλοι οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης.

Αὐτὸς εἶναι ὁ μεταπολεμικὸς κόσμος γιὰ τὸν ὁποῖο πολεμάμε ; Αὐτές εἶναι οἱ ὑποσχέσεις ποῦ δώσαμε μὲ ὄρκο στοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης ; Πρόκειται γιὰ κρίση πολὺ πιὸ βαθειὰ ἀπὸ τὴν κρίση τῶν Βερσαλλιών.

Τὸ Βέλγο πρωθυπουργὸ κ. Πιερλό τὸν στήριξαν τὰ βρεττανικὰ τάνκς. Τὸ Λονδίνο ἀπαγόρευσε στὴν κυβέρνηση Μπονόμι νὰ ὀρκίσει τὸ Σφόρτσα ὑπουργό, καὶ ὁ Ἀγγλος πρωθυπουργὸς δίνει διαταγὲς καὶ σκοτώνονται καθημερινὰ στὴν Ἀθήνα, ἀπὸ ἀποικιακὰ βρεττανικὰ στρατεύματα, Ἑλληνες πατριῶτες. Αὐτοὺς ποῦ τοὺς ὑμνούσαμε τόσα χρόνια σὰ δοξασμένους συμμάχους μας. Αὐτοὺς ποῦ τέσσερα χρόνια πολεμοῦσαν τὸ Χίτλερ.

Τὰ κανόνια, ποῦ σήμερα οἱ Βρετανοὶ στρέφουν κατὰ τῶν ἀμάχων πληθυσμῶν τῆς Εὐρώπης, φέρουν ἀπάνω τὸ σῆμα : «Ἀμερικανικῆς κατασκευῆς». Ἀλλὰ ἡ πολιτικὴ γιὰ τὴν ὁποία χρησιμοποιοῦνται δὲν εἶνε Ἀμερικανικὸ προϊόν. Τὴν πολιτικὴ αὐτὴ τὴν ἐγκαινίασαν μερικοί, λίγοι ἀντιδραστικοί, παρὰ τὸ Χάρτη τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ ὅπως πιστεύουμε, παρὰ τῆ θέληση τοῦ Βρετανικοῦ λαοῦ....».

ΟΙ ΒΡΕΤΑΝΟΙ ΑΓΝΟΟΥΝ ΤΗΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τὸ λιθόστρωτο τῶν Ἀθηναϊκῶν δρόμων βάρφτηκε μὲ αἷμα. Εἴκοσι ἕνας ἄοπλοι διαδηλωτὲς σκοτώθηκαν τὴν Κυριακὴ στὴν Ἀθήνα. Ἀκολούθησε γενικὴ ἀπεργία. Εἶναι ὥρα πιά νὰ δοῦμε τί συμβαίνει στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ Βέλγιο. Καὶ ἀλήθεια εἶναι ὅτι καὶ στὶς δυὸ αὐτὲς χώρες ἔχουμε κυβερνήσεις, ποῦ δὲν εἶνε καθόλου ἀντιπροσωπευτικὲς. Οἱ Βρετανοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι τίς κρατοῦν στὴν ἐξουσία, γιὰ νὰ διατηρηθεῖ ἡ τάξη, ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτη συνέχιση τοῦ πολέμου.

Πολὺ ὥραϊα. Ποῦ εἶναι ὅμως ἡ τάξη σας κ. Παπανδρέου καὶ κ. Πιερλό;

Τὸ γεγονός ὅτι καὶ οἱ δύο ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν τὴν Ἀγγλικὴ ὑποστήριξη, ἀποδείχνει ὅτι τοὺς Βρετανοὺς δὲν τοὺς πειράζει καθόλου ἡ ἀταξία. Οὔτε θέλουν τὴν τάξη. Θέλουν τοὺς κ. κ. Παπανδρέου καὶ Πιερλό.

Ὑπενθυμίζουμε ὅτι στὴν περίπτωση τῆς Γαλλίας καὶ οἱ Ἄγγλοι καὶ ἡ δική μας Κυβέρνηση, δίσταζαν ἐπὶ πολὺν καιρὸ ν' ἀναγνωρίσουν τὴν Κυβέρνηση ντε Γκώλ, γιατί, ἔλεγαν, ὑπῆρχε τὸ ἐνδεχόμενο ἕνας ὀρισμένος ἀριθμὸς Γάλλων, νὰ εἶνε ἐναντίον του. Δηλαδή ὄχι μόνο ἐσεβόμεθα τῇ μειοψηφίᾳ σὲ μιὰ κατεχόμενη χώρα, ἀλλὰ ἐφευρίσκαμε τῇ μειοψηφίᾳ αὐτῇ ποὺ στὴν πραγματικότητα δὲν ὑπῆρχε.

Στὴν Ἑλλάδα, ὅπως καὶ στὸ Βέλγιο, ἀκολουθήθηκε ἡ ἐντελῶς ἀντίθετη πολιτικὴ. Καὶ στίς δύο αὐτὲς χώρες οἱ Βρετανοὶ ὄχι μόνο ἀγνοοῦν μιὰ μεγάλη μειοψηφία ἢ μᾶλλον τὴν πλειοψηφία, ἀλλὰ ζητοῦν κ' ἐπαίνους γι' αὐτὸ.

Νὰ ποῦμε τώρα, ἔστω καὶ ψιθυριστά, τὴν ἀλήθεια; Κυριαρχεῖ ἕνας μεγάλος φόβος γιὰ τὰ λαϊκὰ κινήματα σὲ ὀρισμένους γνωστοὺς κύκλους. Ἐκεῖ ὅπου τὸ φόβο αὐτὸ τὸν ξεπεράσαμε, ὅπως στὴ Γαλλία, ἐπικρατεῖ τάξη καὶ ἡσυχία. Ἐκεῖ ὅμως ὅπου δὲν κατανικήσαμε τοὺς φόβους μας, ὅπως στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ Βέλγιο, καὶ ὅπου βασιζόμαστε στὸν Παπανδρέου καὶ Πιερλό, ἀντηχοῦν πυροβολισμοὶ στοὺς δρόμους. Καὶ βρισκόμαστε στὴν περίεργη θέση, νὰ ἐπιταχύνουμε μετὰ οἱ ἴδιοι ἐπαναστατικὲς ἐξελίξεις, ποὺ κανεὶς δὲν τίς θέλει, οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ ἐπαναστάτες καὶ δίνουμε τὴν ἐντύπωση σὰ νὰ μᾶς παρέχει παράξενη ἀπόλαυση, τὸ νὰ ὑποδαυλίζουμε τίς κοινωνικὲς ἀναταραχὲς, ποὺ μισοῦμε.

(Δημοσιεύτηκε στὴν ἐφημερίδα «Ταχυδρόμος τῆς Ν. Ὑόρκης» τῆς 6/12/44).

Ο ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕ ΤΟ ΛΑΟ

«...Μετὰ τὴν ἐγκατάσταση τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως στὴν Ἀθήνα καὶ τὴν ἀπόφαση τῶν Ἀγγλων, ἄρχισαν σ' ὅλη τὴ χώρα κ' ἰδιαιτέρα στὴν Ἑλληνικὴ πρωτεύουσα, ὁμαδικὲς συλλήψεις καὶ διωγμοὶ πατριωτῶν. Ἡ τρομοκρατία ποὺ ἐξαπολύθηκε καὶ ποὺ κορυφώθηκε μὲ τὴ δολοφονικὴ ἐπίθεση κατὰ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ, ἀνάγκασε τοὺς Ἑαμικοὺς ὑπουργοὺς νὰ παραιτηθοῦν, ὅταν εἶδαν ὅτι οἱ διαμαρτυρίες τους δὲν εὔρισκαν καμιάν ἀπήχηση. ».

(Ἀπὸ ἄρθρο τοῦ πολεμικοῦ ἀνταποκριτῆ κ. ΠΟΥΛΟΥ, ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ «Ὁβερσελ Νιούς» τὸ Μάρτη 1945).

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ἄρθρο τοῦ Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου Φράνκ Τζέρβαζ, ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν ἐπιθεώρηση «Κόλιερς»

«Ἐνα κρῦο πρωῖνό, στίς 3 τοῦ Δεκέμβρη, Ἕλληνες χωροφύλακες

πού ἐπὶ τέσσερα χρόνια ἐπέβαλαν «τὸ νόμο καὶ τὴν τάξη» γιὰ τοὺς Γερμανοὺς ἀφέντες τους, ὀπλισμένοι μὲ ντουφέκια, πολυβόλα καὶ χειροβομβίδες, ξεχύθηκαν στὴν ἀναστατωμένη Ἀθήνα. Κατέλαβαν τὶς θέσεις τους μὲ σκοπὸ νὰ ἐμποδίσουν τὸ λαὸ νὰ φτάσει στὴν πλατεία Συντάγματος καὶ στὰ ἀνάκτορα. Ἡ Ἀστυνομία εἶχε πάρει τὴν ἐντολὴ νὰ διαλύσει τὴ διαδήλωση, πού ἐπρόκειτο νὰ κάμουν τὰ μέλη καὶ οἱ ὄπαδοὶ τοῦ Ε.Α.Μ. Ἡ μέρα ἐκείνη ὑπῆρξε μιὰ μέρα αἱματηρῆ, μιὰ μέρα ἱστορικὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα... Ἡ διαδήλωση θὰ γίνονταν σὰν ἔνδειξη διαμαρτυρίας, γιὰ τὴν προσπάθεια τῆς Προσωρινῆς Κυβέρνησης ν' ἀφοπλίσει τὸ δημοκρατικὸ ἀντάρτικο στρατὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., χωρὶς ἀντίστοιχα νὰ ἀφοπλίζονται κι' οἱ ἀντίπαλες βασιλόφρονες, ἐθνικιστικὲς ὀμάδες, πού οἱ περισσότερες στρατολογήθηκαν, ἐκπαιδεύτηκαν, ὀπλίστηκαν, καὶ μεταφέρθηκαν στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς Βρετανοὺς. Οἱ Κυβερνητικὲς ἀρχές εἶχαν χορηγήσει ἄδεια γιὰ τὴ διαδήλωση, μὲ τὴν ὑπόσχεση πὼς οἱ διαδηλωτὲς δὲ θὰ ἔφεραν ὄπλα, κι' ἀφοῦ προηγούμενα λογοκρίναν τὰ διάφορα συνθήματα. Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ ἦταν : «Ζήτω ὁ Ροῦζβελτ !» ἢ «Ἀμερικὴ γιὰτὶ μᾶς ἐγκατέλειψε ;».

Ὁ σὺννεφιασμένος οὐρανὸς κι' ὁ παγωμένος ἀέρας πού φυσοῦσε ἀπ' τὶς βουνοκορφές, σίγουρα θὰ τρόμαζε ἄλλους ἀνατολίτικους λαοὺς. Αὐτοὶ ὅμως ἦταν Ἕλληνες... Συγκεντρώθηκαν μὲ πολλὴ τάξη στὴν πλατεία τοῦ Συντάγματος, σηκῶσαν τὶς σημαίες τους κι' ἄρχισαν νὰ τραγουδοῦν τὰ τραγούδια τῆς λευτεριάς, πού τόσο ἐμψύχωσαν στὸν ἀγῶνα τους ἐναντίον τῶν χιτλεροφασιστῶν.

Οἱ περισσότεροὶ ἦταν νέοι καὶ γυναῖκες. Ὑπῆρχαν καὶ πολλὰ παιδιά. Κρατοῦσαν πολλὲς Ἀμερικανικὲς, ἀρκετὲς Ἀγγλικὲς καὶ Σοβιετικὲς σημαίες. Ἦταν φανερό πὼς ἡ διαδήλωση αὐτὴ ἦταν μιὰ ἐκκλήση πρὸς τὴν Ἀμερικὴ, γιὰ νὰ ὑποστηρίξει τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ε.Α.Μ., δηλαδὴ δημοκρατικὸ πολίτευμα κι' ἐκκαθάριση τῆς χώρας, μὲ νόμιμα μέσα, ἀπ' τοὺς φασίστες, ἀπ' τὰ ὄργανα τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τοὺς δοσιλόγους.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἀφοπλισμοῦ

Στὰ μέσα τοῦ Νοῆμβρη ὁ στρατηγὸς Ρόναλντ Μάκενζυ Σκόμπυ Γενικὸς Διοικητὴς τῶν Βρετανικῶν δυνάμεων στὴν Ἑλλάδα, διέταξε τὸν Ε.Λ.Α.Σ. νὰ καταθέσει τὰ ὄπλα καὶ νὰ διαλυθεῖ. Εἶδα ὁ ἴδιος τὶς διαταγές. Οὔτε μιὰ λέξη δὲν ἀναφέρονταν γι' ἀντίστοιχη διάλυση τῶν μοναρχικῶν ὀμάδων τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ., πού εἶχαν ἐπὶ κεφαλῆς τους τὸ στρατηγὸ Ναπολέοντα Ζέρβα. Ὁ Ζέρβας ἔφερε τὸ παράσημο τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, παρ' ὅλο πού ἦταν γνωστὸ πὼς βοήθησε τοὺς Γερμανοὺς.

Σὰ στρατὸς τοῦ Κινήματος τῆς Ἀντίστασης ὁ Ε.Λ.Α.Σ., πίστευε καὶ πολὺ δικαιολογημένα, πὼς αὐτὸς ἀπελευθέρωσε τὴν Ἑλλάδα καὶ πὼς θὰ ἔπρεπε ἡ πολιτικὴ του ὀργάνωση, τὸ Ε.Α.Μ., νὰ ἀντιπροσωπεύεται ἀνάλογα στὴν Κυβέρνηση. Τὸ Ε.Α.Μ. ἀντιπροσωπεύει τὴν πλειονότητα

του Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἔχει 1.500.000 μέλη πληθυσμοῦ σ' ἀναλογία 6.300.000 (7.300.000 πρὶν τὴ Γερμανικὴ φασιστικὴ κατοχὴ) καὶ τὸ λιγώτερο ἄλλους τόσους συμπαθοῦντες. Τὸ ΕΑΜ ἤξαιρε πῶς ἂν ἀφοπλιζόνταν ὁ ΕΛΑΣ, δὲ θὰ ὑπῆρχαν πιά πιθανότητες νὰ γίνουν ἐλεύθερες καὶ τίμιες ἐκλογές. Ἡ ἀντίδραση εἶχε τὸ στρατὸ τοῦ ΕΔΕΣ, ποῦ οἱ ἄντρες του πληρώνονταν μὲ χρυσό. Στηρίζονταν ἀκόμη στὴν Ὀρεινὴ Ταξιαρχία ποῦ ἀποτελοῦνταν κυρίως ἀπὸ ἐθελοντὲς ἄντρες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἐνθερμούς ὑποστηρικτὲς τοῦ Βασιλεῆ καὶ τοῦ Γ. Παπανδρέου. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ ἡ ἀντίδραση ὑποστηρίζονταν ἀπ' τὰ προδοτικὰ Τάγματα Ἀσφαλείας, ποῦ ὠργανώσαν οἱ Γερμανοὶ τὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς.

Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ ΕΑΜ πίστευαν, ὅτι ἡ Μ. Βρετανία, ἡ Ἀμερικὴ κι' ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση θὰ τοὺς βοηθοῦσαν νὰ πραγματοποιήσουν τὸ δημοκρατικὸ τους πρόγραμμα. Ἡ Μ. Βρετανία ἔκανε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Γι' αὐτὸ στρέφονταν τώρα πρὸς τὶς Ἑνωμένες Πολιτείες.

Ἀρχίζει ἡ ἐπίθεση

Στὶς δέκα ἡ ὥρα, τὸ μοιραῖο ἐκεῖνο πρωῒνό, ἡ πλατεία τοῦ Συντάγματος κατακλύστηκε ἀπ' τὸ πλῆθος τῶν διαδηλωτῶν. Ἀνάμεσά τους ἦταν κι' οἱ κομμουνιστὲς. Αὐτοί, σύμφωνα μ' ἐπίσημη Βρετανικὴ ἐξακρίβωση, ἀποτελοῦν μιὰ μειοψηφία στὸ σύνολο τῶν μελῶν τοῦ Ε.Α.Μ. Ἀπὸ κεῖ τὸ πλῆθος ἐξεκίνησε γιὰ τοὺς κυριώτερους δρόμους, γιὰ τὸ ξενοδοχεῖο τῆς «Μεγάλης Βρετανίας», τὰ Ἀνάκτορα, γιὰ τὶς πρεσβεῖες τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἀμερικῆς. Ἡ ἀστυνομία δοκίμασε νὰ τοὺς ἐμποδίσει νὰ προχωρήσουν, ἀλλὰ ἡ διαδήλωση συνέχισε τὴν πορεία της, ὅταν ξαφνικὰ στὶς 10.45' πιστολιές ἀντήχησαν καὶ τουφεκιές ἀκούστηκαν. Μιὰ ομάδα ἀστυνομικῶν πυροβολοῦσε τὸ ἄοπλο πλῆθος. Μὲ μιὰ κίνηση, λές καὶ τὴν φύσηξε ἄγριος βορρῆς, ἡ συμπαγὴς μάζα τοῦ λαοῦ ἔπεσε μπρούμυτα. Τὸ ντουφεκίδι σταμάτησε. Ὁ Λαὸς ξανασηκώθηκε πάλι σύσσωμος, τὰ τουφέκια ἀρχίσαν πάλι νὰ πυροβολοῦν κι' οἱ χειροβομβίδες νὰ πέφτουν σὰ βροχὴ. Δέκα ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ κυλίσαν σκοτωμένοι κι' ἄλλοι 15 κείτονταν χάρω πληγωμένοι. Ἡ ἀστυνομία ἔρριξε στοὺς τραυματισμένους. Ὁ κ. Ποῦλος, ἕνας γενναῖος Ἀμερικανὸς ἀνταποκριτὴς, χύμηξε μὲ τεντωμένα χέρια ἀνάμεσα στὴν ἀστυνομία καὶ τὸ πλῆθος, ζητῶντας νὰ σταματήσῃ τὸ τουφεκίδι. Τίποτε ὄμως. Οἱ σφαῖρες ἐξακολουθοῦσαν νὰ πέφτουν σὰ βροχὴ. Ἀνάμεσα στ' ἄλλα πτώματα ἦταν ἕνα ἀγοράκι ἕξι χρόνων καὶ δίπλα του ἕνα κατάξανθο κοριτσάκι... Ἔτσι χύθηκε τὸ πρῶτο αἷμα. Ἔτσι ἄρχισε ὁ ἐμφύλιος πόλεμος... Εἶναι ἀπόλυτα ἐξακριβωμένο, ὅτι ὁ στρατηγὸς Σκόμπου πίστευε πῶς θὰ ἐξόντωνε τὸν ΕΛΑΣ μέσα σὲ δυὸ μέρες τὸ πολὺ. (τὸ εἶπε ὁ ἴδιος σ' ἕναν Ἑλληνα πολιτικὸ). Ἐνα μῆνα ἀργότερα πολεμοῦσε ἀκόμη. Ἀναγκάστηκε νὰ χρησιμοποιήσῃ στρατεύματα, τάνκς,

δπλα καὶ δυνάμεις ποὺ προορίζονταν γιὰ τὸ Δυτικὸ Μέτωπο, γιὰ τὸν πόλεμο ἐναντίον τῆς Γερμανίας.

Κι' ὅλα σὺτὰ γιὰτὶ δὲν εἶχε ἀντιμέτωπο μόνο μιὰ «μικρὴ ἀσήμαντη κομμουνιστικὴ μειοψηφία», ἀλλὰ κάτι τὸ μεγαλύτερο, κάτι τὸ δυνατώτερο. Τὸν Ἑλληνικὸ Λαό».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ

Πέντε ἄρθρα τοῦ διακεκριμένου ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου Λήλαντ Στόου.

10

ΠΩΣ ΠΟΛΕΜΗΣΕ Ο ΕΛΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

«Ὁ πρῶθυπουργὸς Τσῶρτσιλ εἶπε: «Οἱ ἔνοπλες δυνάμεις τοῦ ΕΛΑΣ πήραν ἓνα πολὺ μικρὸ μέρος στὸν Ἄγωνα ἐναντίον τοῦ Γερμανοῦς, στὰ δύο τελευταῖα χρόνια». Μιὰ τέτοια δήλωση προκαλεῖ τὸ παρακάτω ἐρώτημα: «Ποιοὶ Ἑλληνες πραγματικὰ ἀντιστάθηκαν στοὺς ναζιστὲς;»

Ἄς πάρουμε πρῶτα τὴ δράση τοῦ ΕΛΑΣ. Ὑπάρχουν Βρετανοὶ Ἀξιωματικοί, ποὺ θὰ ὑποστηρίξουν τὴ γνώμη αὐτὴ τοῦ Τσῶρτσιλ. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλοι Βρετανοὶ καὶ Ἀμερικανοὶ ἀξιωματικοί, ποὺ ὑπηρέτησαν σὰ σύνδεσμοι σὲ μονάδες τοῦ ΕΛΑΣ καὶ ποὺ ἔχουν ἐκφράσει δημοσίᾳ μιὰ ἐντελῶς ἀντίθετη γνώμη. Οἱ Βρετανοὶ ἀξιωματικοὶ ἀνέφεραν τὴ γνώμη τους, πρὶν ἀρχίσει ὁ Ἑλληνικὸς ἐμφύλιος πόλεμος στὶς 3 τοῦ Δεκέμβρη. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς μετεφέρθηκαν ἔξω ἀπ' τὴν Ἑλλάδα πρὶν ἀρχίσουν τὰ γεγονότα. Ἐνας Βρετανὸς ταξίαρχος, ποὺ διηύθυνε τὴ Βρετανικὴ ὑπηρεσία συνδέσμων μὲ τὶς ἀνταρτικὲς ομάδες μέσα στὴν Ἑλλάδα γιὰ 18 μῆνες, εἶπε σὲ 30 Ἀμερικανοὺς καὶ Βρετανοὺς ἀνταποκριτὲς, στὶς 18 τοῦ Ὀκτώβρη, τὰ παρακάτω: «Ποτὲ δὲ θὰ μπορούσαμε νὰ μποῦμε στὴν Ἑλλάδα ἂν δὲν προηγούνταν οἱ λαμπρὲς προσπάθειες τοῦ κινήματος ἀντίστασης τοῦ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ».

Σαράντα ὀχτῶ ὥρες ἀργότερα ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς ἔφευγε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Οἱ ἀνταποκριτὲς λένε ὅτι τὸν ἔδιωξαν ἔπειτα ἀπὸ ἐπίμονη ἀπαίτηση τοῦ Βρετανοῦ πρεσβευτῆ Ρέξ Λήπερ. Ἄλλοι σύμμαχοι ἀξιωματικοὶ ποὺ ὑπηρέτησαν μὲ τὸν ΕΛΑΣ, πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση ἐπαίνεσαν τὴν ἀντιναζιστικὴ δράση τῶν ἀνταρτῶν τοῦ ΕΛΑΣ.

Ἐνας εἶπε ὅτι οἱ ἀντάρτες τοῦ ΕΛΑΣ ἦταν οἱ μόνοι ἀπὸ τοὺς Ἑλληνες, ποὺ πραγματικὰ ἀντιστάθηκαν στὸν ἐχθρό. Ἐνας ἄλλος μοῦ εἶπε ὅτι οἱ μόνοι Ἑλληνικὲς ὀργανώσεις ποὺ ποτὲ δὲ συνεργάστηκαν μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἦταν οἱ ὀργανώσεις τοῦ Ε. Α. Μ. — Ε. Λ. Α. Σ.

‘Ο ΕΔΕΣ συνεργάστηκε

Βέβαια υπήρχε κι' ο ΕΔΕΣ κάτω απ' τή διοίκηση του στρατηγού Ζέρβα. Μου είπε πώς οι δυνάμεις του αύξήθηκαν από 5.000 σε 10.000 τό περασμένο καλοκαίρι, όταν ή συμμαχική βοήθεια αύξήθηκε. ‘Η Συμμαχική βοήθεια πλήρωνε σε κάθε στρατιώτη του ΕΔΕΣ 9 έως 36 δολάρια κατά μήνα. ‘Ο Ε.Δ.Ε.Σ. στη διάρκεια δύο χρόνων, μέχρι τόν ‘Ιούνη του 1944, συνεργαζόταν με τούς Γερμανούς και πολεμούσε έναντιόν του Ε.Λ.Α.Σ. Οί άνταποκριτές έχουν δεϊ Γερμανικά έγγραφα, που αποδείχνουν ότι ο Ε. Δ. Ε. Σ. βρισκόταν σ' έξαρετικά φιλικές σχέσεις με τούς Ναζήδες μέχρι τό περασμένο καλοκαίρι. Στις 10 Αύγούστου, ο Γερμανός έπιτελάρχης στα Γιάννενα έγραφε σ' έμπιστευτική του αναφορά στο Βερολίνο : «... Κατά τό τέλος τών επιχειρήσεων του, ο Ζέρβας επέστρεψε στη νομιμόφρονα άπέναντί μας θέση του και γίνεται εύμενώς δεκτός στους έθνικιστικούς κύκλους. Οί βρετανικές προμήθειες βοήθησαν τό Ζέρβα νά διεξαγάγει γενική έπιστράτευση κι' έτσι νά δημιουργήσει νέα συντάγματα. ‘Ο Ζέρβας άρχισε τώρα καινούργιες επιθέσεις έναντιόν τών κομμουνιστικων συμμοριων...».

Τά στοιχεία αυτά έναντιόν του στρατηγού Ζέρβα και του ΕΔΕΣ είναι έξω από κάθε άμφιβολία. Αυτό είναι γνωστό κι' έχει γίνει παραδεκτό σ' ολόκληρη τήν ‘Ελλάδα. ‘Όσο για τό ΕΛΑΣ, αν δέν ήταν τό κίνημα εκείνο, που καθοδηγοϋσε μιá μάζα ολόκληρη οπαδων, πώς θα μπορούσε ν' άντισταθει στα Βρετανικά στρατεύματα, τά τάνκς και τά άεροπλάνα για 33 μέρες στην ‘Αθήνα ; Γιατί τά τρία τέταρτα τής ‘Αθήνας ύποστήριξαν τούς πολεμιστές του ΕΛΑΣ μέχρι τήν τελευταία στιγμή;

Τό ΕΑΜ καθοδήγησε τούς αγωνιστές

‘Απόμενε ή άνώτερη τάξη τών ‘Αθηναίων του «Κολωνακιου» κι' ένα μεγάλο μέρος τής μεσαιας τάξης του κεφαλαίου. Πόσοι απ' αυτούς άντιστάθηκαν στους Γερμανούς; ‘Αποτάθηκαν σ' έναν ‘Ελληνα φίλο μου που είναι πολύ άντικομμουνιστής, αλλά έπίσης και άδιαμφισβήτητης τιμιότητας. ‘Ο φίλος μου δίσταζε, σχεδόν με πικρία. ‘Επειτα με κοίταξε κατάματα και άπάντησε : «Ναί, ήταν άρκετοί». ‘Ο άνθρωπος αυτός διαίρεσε τή δράση τών άνωτερων ‘Ελληνικων τάξεων με τόν άκόλουθο τρόπο : 1) Αυτοί που δέν έκαναν τιποτα, είτε ύπερ είτε κατά τών Γερμανων. 2) Οί συνεργασθέντες. 3) Μια μειοψηφία που άντιστάθηκε είτε παθητικά είτε άνοιχτά. Νόμιζε ότι πολλοί λίγοι ‘Ελληνες ήταν με τήν καρδιά τους Γερμανόφιλοι. Δέ μπορούσε όμως νά πει ότι πολλοί από τήν προνομιούχο τάξη τής ‘Αθήνας πήραν μέρος στο Κίνημα ‘Αντίστασης. Τότε, ποιόι απ' τούς ‘Ελληνες πραγματικά άντιστάθηκαν στους Γερμανούς; ‘Η μεγάλη μάζα τών ταπεινων ‘Ελλήνων έργατων και άγρο-

τών, ο Λαός, αντιστάθηκε έναργητικά στους Ναζήδες. Ήταν υποστηρικτές του ΕΑΜ, και δεκάδες χιλιάδες των πατέρων τους, αδελφών και ανδρών τους πολέμησαν μέσα απ' τις γραμμές του ΕΛΑΣ.

“Αν υπήρξε καμιά πραγματική αντίσταση στην Ελλάδα, αυτή συγκεντρώνονταν κυρίως στο ΕΑΜ και τον ΕΛΑΣ. Στοιχηματίζω πάνω σ' όλοκληρή μου τη δράση 19 χρόνων σαν ξένος ανταποκριτής για την αλήθεια αυτή. Κανένα άλλο συμπέρασμα δε μπορεί να σταθεί έπειτα από μια όλοπλευρη και συνειδητή έρευνα μέσα στην Ελλάδα.

2ο

ΠΟΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕ ΤΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ

Είκοσι τέσσερες ώρες μετά τη Βρετανική επέμβαση στον Έλληνικό εμφύλιο πόλεμο, στις 5 του Δεκέμβρη, ο αντιστράτηγος Σκόμπυ διέταξε ή επέτρεπε πολλές χιλιάδες μέλη των Ταγμάτων Ασφαλείας, που έως τότε ήταν περιορισμένα, να έξοπλιστούν και να πάρουν μέρος στη μάχη κατά των δυνάμεων του ΕΑΜ—ΕΛΑΣ.

Την εποχή εκείνη οι Βρετανικές δυνάμεις ήταν επικίνδυνα μικρές. Το σύνολο των έμπειροπόλεμων Έλλήνων στρατιωτών, που οι Βρετανοί είχαν μέσα στη βασιλόφρονα Έλλ. Όρεινή Ταξιαρχία—και το μικρότερο της ιδεολογικό αδελφό, τον Ίερό Λόχο—δέν ξεπερνούσε τις 6.000. Μια φανατική συμμορία χιτών, επίσης βασιλικών, πολεμούσε τον ΕΛΑΣ για δυο μέρες και κρατούσε ακόμα την περιοχή γύρω απ' το Ναό του Θεσέα. Αυτές ήταν, μαζί με τμήματα της Αστυνομίας και της Χωροφυλακής οι μόνες δυνάμεις που στηρίζονταν ο Σκόμπυ.

Όταν μπήκαν οι Βρετανοί στην Αθήνα, στις 15 του Οκτώβρη άφοπλισαν και περιόρισαν τα Τάγματα Ασφαλείας. Ήταν αναγκασμένοι να το κάνουν αυτό γιατί 75 ο/ο από 1.250.000 κατοίκους της Αθήνας και του Πειραιά, απαιτούσαν την εκτέλεσή τους, θεωρώντας τους προδότες. Τα Τάγματα αυτά είχαν συλλάβει χιλιάδες Έλληνες πατριώτες και τους παρέδωσαν στα βασανιστήρια και τις εκτελέσεις των Ναζήδων. Χιλιάδες μάρτυρες του προδοτικού τους ρόλου μπορούν να βρεθούν σήμερα στην Αθήνα.

Είτε με διαταγή του Παπανδρέου, είτε των Βρετανών, 5000 απ' αυτούς που έξυπηρέτησαν τόσο δουλικά και προδοτικά τη Γκεσταπό-έλευθερώθηκαν για να πολεμήσουν κατά του ΕΛΑΣ. Αυτό έκανε πολλούς Έλληνες πατριώτες να γίνουν Κομμουνιστές, γιατί χιλιάδες απ' αυτούς είχαν μέλη των οικογενειών τους σκοτωμένα από τα Τάγματα Ασφαλείας.

Έπαινοῦνται από Βρετανούς αξιωματικούς

Τα Τάγματα Ασφαλείας βοήθησαν ὄλικά το στρατηγό Σκόμπυ

έως δτου φέρει Βρετανούς και Ίνδους στρατιώτες έσπευσμένα, με 100 Άμερικανικά όπλαταγωγά, που όδηγοϋσαν Άμερικανοί πιλότοι. Ένας Βρετανός αξιωματικός βεβαίωσε άργότερα τους Σύμμαχους άνταποκριτές, πως οι άνδρες των Ταγμάτων Άσφαλείας «πολέμησαν πολύ καλά». Οι Έλληνες πατριώτες λένε, ότι έξ ίσου αποτελεσματικά έξυπηρέτησαν και τους χιτλερικούς. Έκατοντάδες, πιθανόν χιλιάδες, άπ' αυτούς τους ίδιους τους «Άσφαλίτες» είναι καταταγμένοι σήμερα στο νέο Έλληνικό Έθνικό Στρατό, που σχηματίζεται άπ' τόν Πρωθυπουργό Πλαστήρα. Τα Τάγματα Άσφαλείας δημιουργήθηκαν άπό έναν άπό τους Έλληνες Λαβάλ—τόν Κουΐσολικ πρωθυπουργό Γιάννη Ράλλη, που οι Γερμανοί τόν διάλεξαν για τή δουλειά αυτή. Οι ύποστηρικτές τους ισχυρίζονται ότι ό Ράλλης συχνά τους έλεγε, πως δέν θά πρέπει ν' άνησυχούν για ό,τι έκαναν, «γιατί μιá μεγάλη δύναμη είναι άπό πίσω μας». Κι' όταν ήρθαν οι Βρετανοί και οι πατριώτες άπαιτούσαν τή σκληρή τιμωρία των προδοτών άσφαλιτών, οι Βρετανοί τους περιώρισαν μόνο σε στρατώνες. Άν φοροϋσαν πολιτικά ροϋχα, έλεγαν, τους έπετρέπετο νά περιφέρονται στην πόλη.

Ό κ. Πλαστήρας για τα Τάγματα

Ύπάρχει κι' ένα άλλο ζήτημα που θάπρεπε νά έρευνηθει, όταν αυτό θάναι δυνατό νά γίνει στην Ελλάδα. Κατά τή διάρκεια τής μάχης τής Άθήνας, άνδρες των ταγμάτων Άσφαλείας είπαν σ' ένα έπίσημο, ότι άρχικά είχαν καταταγεί σε μιá ομάδα άντι-εαμικών, στην Πελοπόννησο, που είχε σχηματισθεί εκεί, όπως δήλωσαν, άπό Βρετανούς αξιωματικούς, που διείσδυσαν στην περιοχή αυτή. Άργότερα είπαν, ό συνταγματάρχης τους πήγε στην Άθήνα, που βοήθησε στη δημιουργία ενός άπό τα πρώτα τάγματα Άσφαλείας του Ράλλη,

Όταν συνωμίλησα με τόν Πλαστήρα για μιá ώρα, του έθιξα αυτό τó ζήτημα. Είπε: «Τότε δέν ήμουνα στην Ελλάδα, αλλά δέν πιστεύω πως ή πλειοψηφία των Ταγμάτων Άσφαλείας ήταν Γερμανόφιλοι ή συνεργάτες τους».

Αυτό ΔΕΝ είναι εκείνο που ή πλειοψηφία του Έλληνικού λαού πιστεύει. Και τυχαίνει ΑΥΤΟΙ νά ήταν στην Ελλάδα σ' όλη τή διάρκεια που γινόνταν αυτά».

3ο

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ Ο ΘΟΒΟΣ

«Άν ή Κυβέρνηση Πλαστήρα δέν αλλάξει τήν πολιτική της, οι «έλευθερες έκλογές» στην Ελλάδα θά είναι κάτι σαν άπάτη και στάχτη στα μάτια τής παγκόσμιας κοινής γνώμης. Δέν είναι άνάγκη νά διαμφισβητήσai κανένας τήν είλικρινή διάθεση του πρωθυπουργού Τσώρτσιλ, όταν

υπόσχεται ελεύθερη ψήφο, κάτω από συνθήκες τῆς πιό αύστηρῆς καὶ ἀμερόληπτης ἐπιτήρησης. Θᾶταν ὅμως ἀναγκαῖο νὰ παρατηρήσει κανεὶς σχετικά, ὅτι αὐτὸ ποὺ γίνεται τώρα στὴν Ἑλλάδα, προετοιμάζει βέβαια τὸ δρόμο γιὰ τὶς ἐκλογές, ἀλλὰ δὲν τὶς προετοιμάζει «αύστηρά» χωρὶς ὁποιαδήποτε «ἀμερόληπτη ἐπιτήρηση». Τὰ ὄπλα τῆς πείνας καὶ τῆς ἀπειλητικῆς ἀνεργίας, χρησιμοποιοῦνται ἀλύπητα ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς πλειοψηφίας. Γιατὶ ἡ Ἀθήνα ζεῖ τώρα κάτω ἀπ' τὸ βασιλεῖο τοῦ φόβου.

«Ἄν θέλεις νὰ φᾶς . . .»

Γιὰ ὄλους τοὺς πολῖτες τῆς ἀριστερῆς παράταξης, τὸ ζήτημα τοῦ βασιλείου τοῦ φόβου, ποὺ ἐπιβάλλεται ἀπ' τὸν Πλαστήρα καὶ ἐπιδοκιμάζεται ἀπ' τοὺς Βρετανούς, εἶναι ἀπλό: «Ἄν θέλεις νὰ φᾶς, θὰ πρέπει νᾶσαι φρόνιμος ἀπὸ τώρα καὶ ἔπειτα». Ἔτσι στὸ παρελθὸν πολλές κυβερνήσεις μὲ δύναμη, εἶχαν κερδίσει ὁμορφες πλειοψηφίες στὶς ἐκλογές. Καὶ ἀρκετὰ «νόμιμα». Μετὰ τὶς μάχες τῆς Ἀθήνας, οἱ ἐργοδότες ἀρνήθηκαν νὰ πάρουν πίσω δεκάδες χιλιάδες ἐργάτες, θέλοντας ἔτσι ν' ἀντεκδικηθοῦν τὴν ἀντίδραση τοῦ ΕΛΑΣ. Καθημερινὰ μακρυές οὐρές ἀπὸ καταδιωκόμενους ὑπαλλήλους στέκονται μπρὸς ἀπὸ μαγαζιά, γραφεῖα ἢ ξενοδοχεῖα. Πολλῶν οἱ οἰκογένειες πεθαίνουν τῆς πείνας. Ὑπάρχει δουλειά, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ γυρίζουν κάθε βράδυ σπίτι τους πεινασμένοι καὶ συντριμμένοι. Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔχουν συγγενεῖς ἐμίτες καὶ ἐλασίτες. Κι' οἱ ἐργοδότες καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση εἶναι σὰν νὰ τοὺς λένε: «Ἄς τοὺς γίνεῖ μάθημα».

Ἡ ἀστυνομία τῆς Ἀθήνας—ἡ ἴδια αὐτὴ ποὺ ἐξυπηρέτησε τοὺς Γερμανούς—ἐλέγχει τὶς πολιτικὲς πεποιθήσεις καὶ προσωπικὲς σχέσεις τοῦ λαοῦ τῆς μεσαίας καὶ ἐργατικῆς τάξης. Ἐνα γιγαντιαῖο «κόκκινο κυνήγι» συνεχίζεται, μὲ τὴν ἀνοιχτὴ ἐνθάρρυνση τῶν ἐπίσημων Βρετανῶν παρατηρητῶν καὶ μὲ τὴ Βρετανικὴ προπαγάνδα. Οἱ φυλακές εἶναι ἀσφυκτικὰ γεμάτες μὲ «ὑποπτους».

Ἡ πάλη κατὰ τῶν Χιτλερικῶν ἀγνοεῖται

Ποτὲ ἡ ἀστυνομία δὲ ρώτησε αὐτὸν τὸ λαὸ «Ἀντιστάθηκες στοὺς Γερμανούς;» Τὸ μόνο ποὺ ἐπιδιώκουν ν' ἀποδείξουν εἶναι, ὅτι ἦταν «κόκκινοι», γιατί εἶχαν κάποια σχέση μὲ τὸν ΕΛΑΣ—ποὺ ἀντιστάθηκε στοὺς χιτλερικοὺς πολὺ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἀνταρτικὴ ὀργάνωση. Γιὰ δουλειά μιᾶς μέρας στὴν Ἀθήνα ἓνας ἄνθρωπος κερδίζει δυὸ δολλάρια—τὴν ἀξία μιᾶς λίμπρας ψωμιοῦ. Ἄν ἓνας ἐργάτης ἔχει γυναῖκα καὶ δυὸ παιδιὰ, τότε καὶ οἱ τέσσερις τοὺς πρέπει νὰ μοιραστοῦν μιὰ λίμπρα ψωμὶ τῆς μέρας. Καὶ τί κάνουν ἂν τ' ἀφεντικὸ νομίσει πὼς ὁ ἐργάτης αὐτὸς εἶναι ἀριστερὸς καὶ θᾶπρεπε καλύτερα νὰ πάρει ἓνα μάθημα;

Ρώτησα τὸν Πρωθυπουργὸ Πλαστήρα ἂν ἡ ἐνότητα δὲν ἦταν ἡ

μεγαλύτερη ανάγκη της Ελλάδας. Ἀπάντησε: «Θὰ κάνω ἐνότητα. Αὐτὴ εἶναι ἡ δουλειά μου. Καὶ ξέρω πῶς γίνεται». Ὁ Πλαστήρας δὲν κρατᾷ καθόλου μυστικὸ τὸ γεγονός ὅτι θέλει νὰ τσακίσει τὸν κομμουνισμό ἢ ὅ,τιδήποτε ἄλλο, ποῦ ἀντιλαμβάνεται σὰν κομμουνιστικὸ. Πολλοὶ ἐπιμένουν πῶς τὸ Λονδίνο τὸν διάλεξε ἀκριβῶς γι' αὐτὴ τὴ δουλειά.

Ἡ Ἀστυνομία δὲν ἐκκαθαρίστηκε

Δὲ φαίνεται νὰ γίνουν οἱ ἐκλογές πρὶν περάσει τοῦλάχιστον ἓνας χρόνος. Προφανῶς τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα θὰ παραμείνουν, ἕως ὅτου ὁ Πλαστήρας ἀποκτήσει ἓνα μεγάλο καὶ καλὰ ἐφοδιασμένο στρατό. Ὁ στρατὸς αὐτὸς στελεχώνεται μὲ βασιλικούς φασίστες καὶ προδότες. Ἔτσι ἓνας στρατὸς, ποῦ στὴ πλειοψηφία του θὰ εἶναι ἀντιδραστικός, θὰ ἐλέγχει τὴν Ἑλλάδα γιὰ ἀρκετοὺς μῆνες, πρὶν γίνουν οἱ ἐκλογές. Καὶ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων καὶ ἡ Χωρική θὰ κρατοῦν τὴν τάξη κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐκλογῶν. Τὰ σώματα αὐτὰ δὲν ἔχουν ἐκκαθαριστεῖ ἀπὸ τοὺς συνεργάτες τῶν χιτλερικῶν καὶ σύμφωνα μὲ τὶς τωρινές ἐνδείξεις δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ ἐκκαθριστοῦν. Ἔτσι τὸ νὰ μιλάμε γιὰ «ἐλεύθερες ἐκλογές», κάτω ἀπ' τὴν Κυβέρνηση Πλαστήρα, εἶναι αὐταπάτη. Μόνο ἐλεύθεροι ἄνθρωποι μποροῦν νὰ ψηφίσουν ἐλεύθερα—καὶ πολὺ πιὸ λίγοι ἀπ' τοὺς μισοὺς Ἕλληνες εἶναι ἐλεύθεροι».

Οἱ Βρετανοὶ φιμῶνουν τοὺς ἀνταποκριτές

«Στις 18 τοῦ Γενάρη ὁ πρωθυπουργὸς Τσῶρτσιλ χαρακτήρισε, στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων, τὴ στάση ὀρισμένων Ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων, ἀπέναντι στὸ Ἑλληνικὸ ζήτημα, σὰν «ἐχθρική» καὶ ἀποδοκίμαζε τὶς «κατηφεῖς ἐκθέσεις», ποῦ ἔκαναν ὀρισμένοι ἀπὸ τοὺς «πιὸ τιμημένους τῆς ἐποχῆς καὶ ὑπεύθυνους ἀνταποκριτές» τῆς Ἀγγλίας. Στὴν Ἀθήνα, ὁ Βρετανὸς πρεσβευτὴς Λήπερ, μοῦ εἶπε: «Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀνταποκριτές ποῦ βρίσκονται ἐδῶ, ἔχουν παραπλανήσει τὴν κοινὴ γνώμη, σχετικὰ μὲ τὸ τί ἔχει συμβεῖ. Ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴ πλευρὰ ὑπάρχει μιὰ μόνο ἐξαίρεση τοῦ Α. Κ. Σέτζουικ τῶν «Νιού Γιόρκ Τάϊμς». Ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴ μεριὰ ὑπάρχουν μιὰ δυὸ τίμιες ἐξαιρέσεις».

Σχετικὰ μὲ τὶς δυὸ αὐτὲς δηλώσεις, τὸ Ἀμερικανικὸ κοινὸ θάπρεπε νάχει μιὰ ἀντίληψη τῆς πολιτικῆς τοῦ Τύπου, ποῦ ἀκολουθοῦν οἱ Βρετανοὶ ἐπίσημοι στὴν Ἀθήνα.

40

ΚΑΙ ΦΙΜΩΜΕΝΟΙ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ ΕΚΑΜΑΝ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥΣ

Τὸ Γενάρη ὁ ἀντιστράτηγος Σκόμπυ ἀπαγόρευσε στοὺς ἀνταποκριτές νάχουν ὅποιαδήποτε ἐπαφή μὲ τὸν «ἐχθρὸ» (τοὺς ἀντιπροσώπους

του ΕΑΜ—ΕΛΑΣ), ακόμα και συνεντεύξεις, που γίνονται μπρός σέ Βρετανούς αξιωματικούς. Έντεκα από τους δώδεκα Άμερικανούς ανταποκριτές αποτάθηκαν στην Κυβέρνηση των Ένωμ. Πολιτειών νά μεσολαβήσει, ώστε τó Άμερικανικό κοινό, «χωρίς νά παραβιάζεται ή Βρετανική στρατιωτική ασφάλεια», νά μπορεί ν' άκούει σέ κάθε «εúκαιρία ένα μέρος των άπόψεων του ΕΑΜ, πάνω στην παρούσα σύγκρουσ·». Ο ανταποκριτής των «Νιού Γιόρκ Τάϊμς» Σέτζουικ, ήταν ó μόνος, που δέν υπόγραψε τήν αίτηση αυτή. Δέ μπορούσα νά συνομιλήσω μέ αίχμαλώτους Έλασίτες τραυματίες, χωρίς νά διακινδυνεύω τó διώξιμό μου από τó Έλληνικό θέατρο πολέμου, άν δχι άλλες πιό σοβαρές συνέπειες. Όταν οι αντιπρόσωποι του ΕΑΜ, ήλθαν για νά συζητήσουν τήν άνακωχή, άπομονώθηκαν. Η Βρετανική λογοκρισία άπαγόρευσε τή μετάδοση τής άποδειγμένης μέ ντοκουμέντα συνεργασίας του στρατηγού Ζέρβα και των έδεσιτών άνταρτών του μέ τους χιτλερικούς. Άργότερα τó ίδιο αυτό ύλικό μεταδόθηκε από τήν Άγγλοαμερικανική λογοκρισία τής Ρώμης. Λίγες μέρες, πριν ó Τσώρτσιλ άνακοινώσει τις δυσαρέσκειές του για τις άνταποκρίσεις που στέλνονταν από τήν Ελλάδα, ó ανταποκριτής του BBC (Βρετανικού Ραδιοφωνικού Σταθμού) στην Άθήνα πήρε ένα τηλεγράφημα από τó γραφείο του Λονδίνου. Τó τηλεγράφημα έλεγε πως «παρ' όλες τις αντίθετες προσπάθειες» του ύπευθύνου του στο BBC, άνώτερη προσωπικότητα έπέμεινε στην άντικατάστασή του. Ο ανταποκριτής του Ρώυτερ άντικαταστάθηκε επίσης.

Στις 14 του Γενάρη οι Βρετανοί επέτρεψαν μιá μαζική διαδήλωση στην Άθήνα. Χαρακτηρίστηκε σά μιá «διαδήλωση για τήν άπελευθέρωση» και συνέπεσε ακριβώς τέσσερις μέρες πριν ó Τσώρτσιλ δικαιολογήσει τήν πολιτική του. Υπήρχαν πάμπολλα πλακάτ μέ τó όνομα του Ζέρβα και των έδεσιτών του, όπως και ύπέρ των βασιλικών. Ήταν μιá ύπόθεση καθαρά έθνικιστική και τής δεξιás. Σάν τέτοια πολύ δύσκολα μπορούσε νά θεωρηθεί, σάν μιá συμβολή στις διαπραγματεύσεις για συμφωνία, έπειτα από μιá άνακωχή. Μετά τó τέλος τής διαδήλωσης, οι Βρετανοί έπίσημοι έπί του Τύπου, κατέβαλαν μεγάλες προσπάθειες νά τονίσουν σέ κάθε προσιτό ανταποκριτή, τó «αύθόρμητο» τής μεγάλης παρέλασης. Οι αντιπρόσωποι του τύπου τής Κυβέρνησης Πλαστήρα, κάναν τó ίδιο. Τó ίδιο επανελάμβανε κι' ó προφανώς εύχαριστημένος εúπορος Άθηναίος. Άκουγα τή λέξη «αύθόρμητη» τόσο συχνά εκείνη τή μέρα, που μου θύμισε τήν προπαγανδιστική ταχτική που άκολουθείται σ' ώρισμένες πρωτεύουσες, όπου ύπάρχει δικτατορία.

Κατά τή διάρκεια των τελευταίων ήμερων τής παραμονής μου στην Άθήνα, ή προσοχή των ανταποκριτών συγκεντρώνονταν πάνω στην «κόκκινη τρομοκρατία» και τις ώμότητες. Ένα βράδυ ó άρχηγός του Βρετανικού τύπου άνάφερε ότι πολλά πτώματα προσώπων, που έκτελέστηκαν από τόν ΕΛΑΣ, είχαν βρεθεί στην περιοχή τής πόλης. Είπε ότι

περίπου 1500 πτώματα είχαν βρεθεί και προσκάλεσε τούς ανταποκριτές να τὰ δοῦν τὴν ἐπόμενη μέρα. Ὁ Δημήτρης Κέσσελ, φωτορεπόρτερ τοῦ Λαϊφ εἶπε πὼς δὲ θὰ περίμενε μέχρι τὴν ἐπόμενη μέρα, θὰ πήγαινε νὰ πάρει φωτογραφίες ἀμέσως. Ὁ Κέσσελ γύρισε ἀπογοητευμένος. «Μιλοῦσαν γιὰ 1500 πτώματα περίπου» εἶπε. «Μέτρησα μόνο 17 καὶ ὑπῆρχαν λίγα ἀκόμα πού δὲν εἶχαν ξεθαφτεῖ».

*** Ἀμερικανὸς ἀποκαλεῖται «Θούγγος» ***

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πτώματα, ὑπάρχουν καὶ ὀρισμένα ἄλλα πράγματα πού εἶναι δυσάρεστο νὰ τ' ἀναφέρει κανένας. Ἐνας Βρετανὸς ανταποκριτὴς πῆρε ἕναν Ἀμερικανὸ συνάδελφό του σὲ μιὰ κοινωνικὴ συγκέντρωση στὴν Ἀθήνα. Ὁ Ἀμερικανὸς ἦταν αὐστηρὰ ἀντικειμενικὸς στίς ἐκθέσεις του γιὰ τὴν Ἑλλάδα—ἀλλὰ ὄχι ἀντικειμενικὸς, ὅπως ἔβλεπε τὰ πράγματα ἢ Βρετανικὴ πρεσβεία. Ἐνας ἀνώτερος Βρετανὸς ὑπάλληλος τράβηξε τὸ Βρετανὸ ανταποκριτὴ στὴ γωνιά καὶ τὸν παρηχτήρησε: «Κάνεις παρέα μὲ πάρα πολλοὺς Θούγγους». (*)

Βγάζω ἕνα μόνο συμπέρασμα:

Σπάνια ἔχω συναντήσῃ ὁμάδα Ἀμερικανῶν καὶ Βρετανῶν πολεμικῶν ανταποκριτῶν, πού ἡ μεγάλη τους πλειοψηφία νὰ μοῦ ἀποσπάσει τὸ σεβασμὸ καὶ τὸ θαυμασμὸ τόσο πολύ, ὅπως οἱ ανταποκριτές πού συνάντησα στὴν Ἀθήνα.

50

Ἡ ἀλήθεια γιὰ τὴν Ἑλλάδα μια τραγωδία ἀπὸ λαὸν ἐφίρε τὴν ἑλληνικὴ σφαγὴ

Ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ τραγωδία ἀποτελεῖ βασικὰ μίαν ἀντίθεση φυσικῶν καὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων.

Οἱ Ἄγγλοι λένε, ὅτι οἱ μηχανορραφίες καὶ ἡ τρομοκρατία τοῦ ΕΛΑΣ, ἔκαμαν ἀναπόφευκτη τὴν ἔνοπλη ἐπέμβασή τους. Κατὰ τὶς τελευταῖες συναντήσεις τους μὲ ξένους ανταποκριτές, οἱ ἡγέτες τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. κατηγοροῦσαν τούς Βρετανούς—καὶ ιδιαίτερα τὸ στρατηγὸ Σκόμπυ καὶ τὸν πρεσβευτὴ Ρέξ Λήπερ—ὅτι εἶχαν συνωμοτήσει, γιὰ νὰ πετάξουν ἀπὸ τὴν κυβέρνηση τὸ Ε.Α.Μ. καὶ τὰ κόμματα τῆς Ἀριστερᾶς καὶ νὰ φορτώσουν τὸ στρατὸ μὲ βασιλόφρονα στελέχη καὶ ἀντιδραστικὰ στοιχεῖα, ἐνῶ ἀφόπλιζαν τὴν Ἀριστερά.

Ἐγιναν μεγάλα πολιτικὰ λάθη—μερικὰ θὰ μπορούσαν νὰ χαρα-

* Θούγγος: Τερροριστικὴ αἴρεση Ἰνδῶν φανατικῶν, πού στραγγάλιζαν ὁμογενεῖς τους γιὰ θρησκευτικούς λόγους, σὰν ἔνδειξη λατρείας πρὸ θεοῦ τους Σίβα. Διαλύθηκαν μὲ δρακόντια μέτρα ἀπ' τοὺς Ἄγγλους.

χτηρισθοῦν σάν πολιτικά ἐγκλήματα—ἀνάμεσα στήν ἀπελευθέρωση τῆς Ἀθήνας κατά τὰ μέσα τοῦ Ὀκτώβρη καί τίς 3 τοῦ Δεκέμβρη. Κατά τοὺς μετριώτερους ὑπολογισμοὺς, τὰ 75 ἑκατοστὰ τῶν Βρετανῶν καί Ἀμερικανῶν ἀνταποκριτῶν στήν Ἑλλάδα συμφωνοῦσαν, ὅτι τὰ περισσότερα—καί τὰ πιό προκλητικά—λάθη, ἔγιναν ἀπὸ τοὺς Βρετανοὺς ἀντιπροσώπους.

Ἡ κυβέρνηση Τσῶρτσιλ ὑποστήριζε δυνατὰ τοὺς Ἑλληνες βασιλόφρονες, ἀπὸ τίς πρῶτες μέρες τῶν ἐξορίστων κυβερνήσεων τῆς Αἰγύπτου, ἐναντίον τῆς συντριπτικῆς ἀπόδειξης, ὅτι τὰ 80 ἑκατοστὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἦταν φλογερὰ ἀντιμοναρχικά. Τίποτε ἀπ' ὅσα λέει ὁ Τσῶρτσιλ σήμερα, δὲ μπορεῖ ν' ἀνατρέψει αὐτὴ τὴν ἀπὸ πολὺ καιρὸ συσσωρευμένη ἀπόδειξη.

Ἐνας παλαιὸς Ἀθηναῖος φίλος μου παραδεχόταν ὅτι ὁ Ε.Λ.Α.Σ. μποροῦσε εὐκόλα νὰ πάρει στὰ χέρια του, ἀνάμεσα στίς 12 καί 15 τοῦ Ὀκτώβρη, δηλαδή ἀνάμεσα στήν ἀποχώρηση τῶν Γερμανῶν καί τὴν εἴσοδο τῶν Βρετανῶν. «Ἐφθασε τότε ἡ κυβέρνηση Παπανδρέου—εἶπε καί ὁ Παπανδρέου διώρισε ἕνα βασιλόφρονα, Ἀρχηγὸ τοῦ Ἐπιτελείου του. Αὐτὸ ἦταν ἀνοιχτὴ πρόκληση κατά τοῦ Ε.Α.Μ.»

Ἄς γυρίσουμε τώρα στήν Ἀθήνα, ὕστερα ἀπὸ 33 μέρες ἀνελέητων ὁδομαχιῶν, κατά τὴ διάρκεια τῶν ὁποίων πυκνοκατοικημένες ἐργατικές περιοχές, γεμᾶτες γυναικόπαιδα, πολυβολοῦνταν συχνά, ἀπὸ βρετανικά ἀεροπλάνα. Οἱ ἐργάτες ἀποτελοῦσαν τὰ 70 ἢ 80 ἑκατοστὰ τῶν 1.250.000 κατοίκων τῆς μείζονος Ἀθήνας. Στίς ὑπώρειες τοῦ Λυκαβηττοῦ βρίσκεται ἡ Ἀθηναϊκὴ περιοχὴ τῶν πολυκατοίκιων τῶν γαλαζοαίματων. Οἱ κοινοὶ Ἑλληνες ὀνομάζουν αὐτοὺς τοὺς πλουσίους, ποὺ κατοικοῦν σ' αὐτὴ τὴ συνοικία, «Κολωνακιῶτες».

Μίλησα μὲ πολλοὺς Κολωνακιῶτες. Ὅλοι μοῦ διηγήθηκαν ἱστορίες γιὰ τρομερὰ κακουργήματα τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ἀλλὰ οὔτε ἕνα καμμένο ἢ ἀνατιναγμένο σπίτι δὲ βρίσκεται στὴ συνοικία τους. Μιὰ μεγαλουσιάννα κυρία μοῦ εἶπε: «δὲ μπορεῖτε νὰ φαντασθεῖτε, τί κόκκινη τρομοκρατία ζήσαμε. Δόξα τῷ Θεῷ, ἦλθαν οἱ Βρετανοὶ καί μᾶς ἔσωσαν. Ὑποφέραμε ὅσο κανεῖς ἄλλος. Χρόνια τώρα δὲν κατορθώσαμε οὔτε τὰ ἐνοίκια τῶν ἀκινήτων μας νὰ εἰσπράξουμε».

Εἶδα τίς βομβαρδισμένες καί πολυβολημένες καλύβες, στίς καταστραμμένες ἐργατικὲς συνοικίαι τῆς Ἀθήνας. Εἶδα χιλιάδες κουρελοφορεμένα γυναικόπαιδα μὲ μαραμμένα πρόσωπα. Ἄκουσα τίς γυναῖκες νὰ μοῦ λένε γιὰ τοὺς γιούς τους καί τοὺς ἀνδρες τους, ποὺ ἐκτελέστηκαν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς, ἐπειδὴ ἦταν στὸν Ε.Λ.Α.Σ. καί στὸ Κίνημα Ἀντίστασης. Δὲν ἔτυχε νὰ συναντήσω ἕνα καί μόνο Κολωνακιώτη ποὺ νὰ μοῦ πεῖ, ὅτι κάποιος στενὸς συγγενὴς του σκοτώθηκε στὸ Κίνημα τῆς Ἀντίστασης. Ὅλοι τους ἦταν πολὺ καλὰ στήν ὑγεία τους καί ἐξαιρετικὰ καλοθρεμμένοι, ὕστερ' ἀπὸ τριάμισυ χρόνια γερμανικῆς κατοχῆς.

Ἡ ἱστορία τοῦ Κολωνακιοῦ μ' ἔβαλε νὰ βάλω στὸν ἑαυτό μου ἕνα

έρωτημα: Μή τυχόν αὐτοί οἱ ἄνθρωποι μιλοῦν τόσο πολὺ γιὰ «Κόκκινη Τρομοκρατία» ἐπειδὴ ἔχουν ἔνοχη συνείδηση; Γιατί αὐτοί οἱ ἴδιοι, σπάνια πῆραν μέρος στὴν ἀντίσταση κατὰ τοῦ Ναζισμοῦ—ἂν πῆραν μέρος ποτέ.

(Τὰ πρὸ πάνω ἄρθρα δημοσιεύτηκαν στὴν Ἀμερικανικὴ ἑφημερίδα «Νιού Γιρκ Πόστ»)

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΙΔΑΝ ΚΑΙ ΕΙΠΑΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἀπὸ ἄρθρο τοῦ Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου Ντόναλντ Κόε πού δημοσιεύτηκε ἀπὸ «Ντσίηλυ Γουόκερ» τὸ Μάρτη τοῦ 1945.

«Εἶδα—γράφει—σὲ μιὰ ἐργατικὴ συνοικία, ἀπ' αὐτές πού χτυπήθηκαν ἀπὸ τὰ βρετανο-Ἰνδικὰ στρατεύματα, ἓνα κοινὸ μνήμα μὲ 36 νεκρούς, πού οἱ 18 ἦταν γέροι, γρηῆς καὶ παιδιά. Πάνω ἀπὸ τὸ μνήμα ὑπῆρχε ἡ ἐπιγραφή: «Προδότες πού συνεργάστηκαν μὲ Γερμανούς, Βουλγάρους καὶ Ἰταλούς». Ρώτησα μιὰ γρηῆ ἀπ' τὴ συνοικία νὰ μοῦ πεῖ τί συνέβαινε. «Μὴ πιστεύετε», μ' ἀπάντησε μὲ θλίψη. «Ὅλα αὐτὰ τὰ φτιάχνουν οἱ ἐθνοφύλακες. Στὴ γειτονιά μας σκοτώθηκαν 40 ἀπὸ τὰ βρετανικὰ ἀεροπλάνα...».

Ὁ Κόε—συνεχίζει ἡ ἀγγλικὴ ἑφημερίδα—ἐπισκέφθηκε καὶ τὸ Κολωνάκι, τὸ σύμβολο αὐτὸ τῆς εὐζωΐας καὶ τοῦ πλούτου. «Ὁ κόσμος στὴ συνοικία αὐτὴ—λέει—κατέχεται ἀπὸ ἓνα ὑστερικὸ φόβο γιὰ τὸν ΕΛΑΣ καὶ τοὺς κομμουνιστὲς, τοὺς ὁποίους χαρακτηρίζει «γκάγκστερς καὶ ἀναρχικοὺς». Καὶ ὁμοίως στὸ Κολωνάκι—συνεχίζει ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος—δὲν εἶδα οὔτε ἓνα καμμένο κτίριο, Ὁ κόσμος μοιάζει καλοζωισμένος—σ' ἀντίθεση πρὸς τὸ 1.200.000 τῶν ἄλλων κατοίκων τῆς Ἀθήνας—καὶ εἶναι φανερὸ πῶς στὸ διάστημα τῆς γερμανικῆς κατοχῆς δὲν τοὺς ἔλειπε τίποτα.

Ρώτησα μερικοὺς ἐργάτες, ἐὰν τούλάχιστο οἱ Κολωνακιῶτες ἀντιστάθηκαν στοὺς Γερμανούς.

Οἱ ἐργάτες γέλασαν: «Ὅταν εἶχαμε ἐδῶ τοὺς Γερμανοὺς—μοῦ εἶπαν—τὸ Κολωνάκι ἦταν μὲ τοὺς Γερμανοὺς. Τώρα πού ἔχουμε τοὺς Ἑγγλέζους εἶναι μὲ τοὺς Ἑγγλέζους... Καὶ οἱ Ἕλληνες ἐργάτες μὲ τὴ σειρά τους μὲ ρώτησαν: «Πέστε μας γιατί οἱ Ἄγγλοι χτυποῦν τὸν ΕΛΑΣ, ἀκριβῶς ὅπως τὸν χτυποῦσαν καὶ οἱ Γερμανοί;» Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ δὲ μπόρεσα νὰ ἀπαντήσω, προσθέτει ὁ Ρόναλντ Κόε.

Καὶ τὸ «Ντσίηλυ Γουόκερ», ἀφοῦ προσθέτει καὶ ἄλλες περικοπὲς τῆς ἀνταπόκρισης τοῦ Κόε, περνᾷ στὶς διαμαρτυρίες τῆς ἀγγλικῆς ἐργατικῆς τάξης, γιὰ τὴν κατάστασι αὐτὴ.

«Κάθε μέρα—γράφει—ἐκδίδονται καὶ νέες διαμαρτυρίες τῶν ἐργατικῶν σωματείων γιὰ τὴν πολιτικὴ τῆς Βρετανικῆς Κυβέρνησης στὴν

Ἑλλάδα. Τὸ Γενικὸ Συμβούλιο τῶν Κινηματογραφιστῶν ζητᾶ νὰ πάψει ἡ καταδίωξη τῶν ὁπαδῶν τοῦ ΕΑΜ.

Ἀπὸ τὸ Ἑδιμβούργο τὸ Ἑργατικὸ Συμβούλιο, ποῦ ἀριθμεῖ 30.000 μέλη, διαμαρτύρεται γιὰ τοὺς 237 Ἄγγλους νεκροὺς, ποῦ ἔπεσαν σ' ἕναν ἄχαρι ἀγῶνα κατὰ τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἐνωση τῶν Δημοσιογράφων ζητᾶ ἀπὸ τὴ Βρετανικὴ Κυβέρνηση νὰ ἐξασκήσει ὄλη της τὴν ἐπιρροή, γιὰ ν' ἀντιπροσωπευθεῖ καὶ τὸ ΕΑΜ στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

Ἀπόφαση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Γαλλίας στὶς 11)12)45

«Τὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο ἔλαβε γνώση τῶν τελευταίων πληροφοριῶν γιὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα τῆς Ἑλλάδας, ποῦ ἐνθυμίζουν τὶς ἥρωικες πράξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ποῦ ξεσηκώθηκε ὁλόκληρος μέσα στὶς πατριωτικὲς του ὀργανώσεις τῆς ἀντίστασης, ἐνάντια στὴν ἐχθρική κατοχή Ἀποτίει φόρο τιμῆς στοὺς Ἑλληνες ἀγωνιστὲς, ποῦ ἔπεσαν γιὰ τὴ Λευτεριά καὶ ποῦ μὲ τὶς θυσίες ποῦ προσέφεραν στὴν κοινὴ ὑπόθεση τῶν Ἐνωμένων Ἐθνῶν, συνεισέφεραν στὴν ἀπελευθέρωση τῆς Γαλλίας.

Τὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο τοῦ Κ.Κ.Γ. ἐκφράζει τὴ λύπη του, βλέποντας αὐτὸ τὸ γενναῖο λαὸ νὰ χύνει τὸ αἷμα του, σὲ ἕνα κοπιώδη ἀγῶνα ποῦ τὸν ἐπέβαλε ἡ ἀντίδραση, ἡ ὁποία δὲ μπορεῖ νὰ κρατηθεῖ στὴν ἐξουσία, παρὰ μόνο περιφρονῶντας τοὺς δημοκρατικοὺς κανόνες καὶ παρὰ τὴ θέληση τοῦ ἔθνους. Εὐχεται νὰ δοθεῖ δικαιοσύνη, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία ὄλων τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, στοὺς Ἑλληνες πατριῶτες καὶ νὰ μπορέσει ἡ Ἑλλάδα, ἐλεύθερη, ἀνεξάρτητη καὶ δημοκρατικὴ, μέσα σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα, νὰ ἐξακολουθήσει νὰ συνεργάζεται γιὰ τὴν κοινὴ νίκη ἐνάντια στὴ ναζιστικὴ τυρρανία».

ΚΑΤΩ ΤΙΣ ΛΟΓΧΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ

Ἄρθρο τοῦ κομμουνιστῆ ἡγέτη, Μαρσέλ Κασέν ποῦ δημοσιεύτηκε στὴν «Οὐμανιτέ» τῆς 11)12)44.

«Ἐνα σκληρὸ δρᾶμα ἐκτυλίσσεται μεταξὺ τῆς Βρετανικῆς Κυβέρνησης τοῦ κ. Τσῶρτσιλ, συμμάχου τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ

Λαού, πού πρό τριῶν καί περισσοτέρων ἐτῶν, ἔδωσε τόσες ἀποδείξεις ἡρωϊκῆς θυσίας γιά τόν κοινό σκοπό τῶν Ἐνωμένων Ἐθνῶν.

Θά εἴμεθα ψυχραίμοι καί ἀντικειμενικοί, κάνοντας τίς παρατηρήσεις μας γιά τά γεγονότα, τά ὁποῖα ματοκυλᾶνε πρό μιᾶς ἐβδομάδας, ὀλόκληρη τήν πόλη τῆς Ἀθήνας καί τήν Ἑλλάδα.

Ὁ κόσμος ἀπότισε φόρο τιμῆς στούς Ἕλληνες δημοκράτες, πού τό 1941 χτύπησαν ἀλύπητα τόν Ἰταλικό φασισμό, πού ἐπετέθηκε στή χώρα τους. Ὁλος ὁ κόσμος ἐξεδήλωσε τὸ θαυμασμό του στίς ὁμάδες τῶν ἀνταρτῶν. πού μετὰ τήν κατοχή τῆς χώρας τους ἀπό τοὺς χιτλερικούς, ἐξαπόλυσαν ἐνάντια στοὺς κατακτητές ἕναν ἀνταρτοπόλεμο χωρίς ἔλεος. Τά κανόνια μιᾶς μεγάλης συμμαχικῆς χώρας στρέφονται σήμερα ἐνάντια στοὺς Ἕλληνες ἀντάρτες, ἐνάντια στίς ὁμάδες τῶν δημοκρατικῶν παρτιζάνων, πού εἶναι σχηματισμένες, ὅπως καί οἱ δικές μας, ἀπό ἀντιφασίστες ἀπό ὅλη τήν Ἑλλάδα. Ξέρουμε πῶς τά πράγματα ἔφθασαν ὡς ἐκεῖ ! Στίς ἀρχές τοῦ Δεκέμβρη τοῦ 1944 δημοσιεύτηκε μιᾶ διαταγή ὑπογραμμένη ἀπό τόν ἀρχηγό τῆς Κυβέρνησης τῆς Ἀθήνας, τὸ «σοσιαλιστὴ» Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ἀπαιτοῦσε, ὅτι πρό τῆς 10ης Δεκεμβρίου, θά ἔπρεπε οἱ ἀντάρτες νὰ παραδώσουν τὰ ὄπλα μὲ τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀπελευθερώσει τήν πατρίδα τους.

Οἱ δύο σημαντικὲς ὁμάδες τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν εἶναι : 1) Ἡ ὁμάδα τοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου Ἀντίστασης : ΕΑΜ. 2) Ὁ Λαϊκὸς Ἀπελευθερωτικὸς Στρατός : ΕΛΑΣ.

Τά μέλη αὐτῶν τῶν δύο ὁμάδων, ἀρνήθηκαν νὰ ὑποταχθοῦν στήν κυβερνητικὴ διαταγή, ζητῶντας νὰ μάθουν τί ἐπρόκειτο νὰ γίνουν οἱ ὀπλισμένες ἀντιδραστικὲς ὁμάδες.

Ἐξῆ Ὑπουργοὶ παραιτήθηκαν γιά νὰ ἐπιδοκιμάσουν τοὺς Ἕλληνες ἀγωνιστές. Οἱ ὑπόλοιποι, πού ἀπαρτίζανε τήν κυβέρνηση, ἦσαν συντηρητικοί, μοναρχικοί καί φασίστες. Αὐτοὶ παρέμειναν στήν κυβέρνηση τοῦ κ. Παπανδρέου. Ὁ Παπανδρέου στέλνει καί αὐτὸς τήν παρρησιή του στό Βασιλεῖα. Τότε, ἕνας φιλελεύθερος, ὁ Σοφούλης, δέχεται νὰ σχηματίσει μιᾶ νέα κυβέρνηση, γιά νὰ ἐμποδίσει τὴ σύγκρουση πού ἀπειλεῖ νὰ γίνει πολὺ ἐπικίνδυνη.

Τῆ στιγμῆ αὐτῆ ὑψώνεται ὁ κ. Τσῶρτσιλ, ὁ ὁποῖος δηλώνει ὅτι ὁ Παπανδρέου πρέπει νὰ μείνει στήν ἐξουσία, γιά νὰ ἐφαρμόσει τὸ διάταγμα τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν καί ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς διατάσσει τὸ Βρετανὸ στρατηγὸ, πού διοικοῦσε στήν Ἀθήνα, νὰ χτυπήσει ἔνοπλα τήν Ἑλληνικὴ Ἀντίσταση.

Μιᾶ βδομάδα τώρα οἱ Ἕλληνες πατριῶτες ἀμύνονται ἐνάντια στὰ Βρετανικὰ στρατεύματα, πού μεταχειρίζονται κανόνια, πολεμικὰ πλοῖα, ἀεροπλάνα καί τάνκς. Πολλήμισαν ἐπτὰ μέρες μὲ λύσσα. Οἱ ἐργατικὲς ὀργανώσεις ἀποφάσισαν νὰ κατεβοῦν σὲ γενικὴ ἀπεργία. Σιγά-σιγά ἡ διένεξη ξαπλώθηκε σὲ ὀλόκληρη τήν Ἑλλάδα, στή Μακεδονία, Θράκη, Θεσσαλονίκη. Πρέπει νὰ τονίσουμε, ὅτι οἱ Ἕλληνες πατριῶτες ἀνήκουν

σε όλες τις αποχρώσεις της κοινής γνώμης, από τους παπάδες μέχρι τους κομμουνιστές.

Από όλες τις πλευρές, σ' όλόκληρο τον κόσμο, υψώθηκαν φωνές διαμαρτυρίας και ζήτησαν από την Κυβέρνηση Τσώρτσιλ, να θέσει τέρμα σ' αυτό το λυπηρό έπεισόδιο,

Αντιπροσωπείες έργατων δλης της Αγγλίας έστειλαν διαμαρτυρίες στη Βουλή και κατάκριναν αύστηρά τις έπεμβάσεις των Βρετανικών στρατευμάτων,ένάντια στους Έλληνες πατριώτες, που άρνούνται να άφοπλισθούν.

Η Αμερικανική Κυβέρνηση δημοσίευσε μιá έπίσημη άνακοίνωση, όπου δηλώνει ότι, ύπακούοντας στις άρχές της δημοκρατίας, θά κρατήσει την ουδετερότητά της στην Έλληνική, Ιταλική και Βελγική κρίση. Σοβαρή άποτυχία για το Λονδίνο!

Στη Βουλή των Κοινοτήτων ό κ. Τσώρτσιλ διατήρησε το μαχητικό του ύφος, αλλά ύποστηρίχθηκε μόνο από 279 ψήφους έναντι 600 βουλευτών. Όλοι μας καταλαβαίνουμε τι έννοεί αυτός ό ύψηλός άριθμός άπουσιών.

Αυτά ήταν τα πολύ τραγικά γεγονότα, που γέμιζαν τις στήλες των έφημερίδων. Οι δημοκράτες όλου του κόσμου έπιδοκιμάζουν τη δημοσία στάση μερικών από τους διευθύνοντες τα Ένωμένα Έθνη, που άρνήθηκαν να άνακατευθούν στην έσωτερική πολιτική των Έθνών, που συνεισέφεραν στον άγώνα της έλευθερίας. Όλοι οι δημοκράτες παρατηρούν, ότι αυτές οι έσωτερ.κές διενέξεις δημιουργήθηκαν στην Ελλάδα, όπως και στο Βέλγιο, από κυβέρνήσεις έμιγκρέδων, οι όποιες δέν άντιπροσωπεύουν τα αίσθήματα των πατριωτών, που χτυπήθηκαν με θάρρος με τους καταχτητές. Οι δημοκράτες άναφέρουν μάλιστα ότι και σ' αυτά άκόμα τα Ένωμένα Έθνη, μερικοί κύκλοι έπιθυμούν περισσότερο να χτυπήσουν τους πατριώτες, παρά τον έχθρό. Οι άντιδραστικοί δέ διστάζουν να έξαπολύσουν τον έμφύλιο πόλεμο άνάμεσα στους Συμμάχους, προτού ό Χίτλερ, και οι Ές—Ές του «φάνε τα μούτρα τους χώμα».

Και όλα αυτά τα λάθη γράφονται στο Μεγάλο Βιβλίο της Ιστορίας των λαών!»

ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟ ΜΑΤΟΚΥΛΙΣΜΑ

Έκκληση των Έλλήνων του Παρισιοῦ

«Οι Έλληνες του Παρισιοῦ άπευθύνονται στα άνθρώπινα συναισθήματα όλων των άνθρώπων, οι όποιοι κατά τη διάρκεια τεσσάρων χρόνων, παρηκολούθησαν με μεγάλη άγωνία το γολγοθά του Έλληνικού Λαοῦ.

Ό Έλληνικός Λαός, άντιμετωπίζοντας πρώτος, με ένα ήρωϊσμό

πού ξεσήκωσε τὸ θαυμασμὸ ὀλόκληρου τοῦ κόσμου, τὸ θριαμβεύοντα φασισμό, τέθηκε στὸ πλευρὸ τῆς Μ. Βρετανίας, ἡ ὁποία κείνη τὴν ἐποχὴ ἀγωνιζότανε μόνη της γιὰ τὴν ἐλευθερία τῶν λαῶν».

Ἡ ἔκκληση ἀναφέρει τὶς ἀπώλειες πού υπέστησαν οἱ Ἕλληνες κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐχθρικής κατοχῆς, τὰ φυσικά καὶ ἠθικά μαρτύρια πού υπέφεραν τὰ τέσσερα χρόνια, τὸν ἐνθουσιασμὸ μὲ τὸν ὁποῖο υπεδέχθησαν τὰ Βρετανικά στρατεύματα στὴν ἀπελευθερωμένη ἀπὸ τοὺς πατριῶτες Ἀθήνα καὶ ἐξακολουθεῖ :

«Τὴ στιγμὴ πού ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς πίστευε, ὅτι ἡ ὥρα τῆς ἀπελευθερωσῆς του εἶχε τέλος σημάνει, διάφορα τηλεγραφήματα εἰδοποιοῦν τὴν ὑφήλιο ὅτι τὸ μαρτύριο δὲν ἐτελείωσε... οἱ ἱεροὶ τοῖχοι τῆς Ἀκροπόλεως πιτσιλίστηκαν ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν. Οἱ Ἕλληνες ἀγωνίζονται καὶ πάλι γιὰ νὰ ἀποχτήσουν τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτουν τοὺς ἑαυτοὺς τους.

Τὰ ἐπίσημα ἀνακοινωθέντα χαρακτηρίζουν τοὺς πατριῶτες «ληστοσυμμορίες» καὶ «ἐπαναστάτες».

Τολμοῦν, λοιπόν, νὰ ὀνομάζουν ἔτσι τοὺς ἥρωες, πού σηκωθήθηκαν σὰν ἕνας ἄνθρωπος, γιὰ νὰ υπερασπίσουν τὰ δικαιώματά τους καὶ τὶς ἐλευθερίες τους :

Εἶναι ψευδὲς ὅτι οἱ ἥρωες τοῦ ΕΑΜ—Ἑλληνικὴ Ἀντίσταση—καὶ τοῦ ΕΛΑΣ εἶναι μιὰ μειοψηφία, πού θέλει νὰ κάνει δικτατορία. Ἀντίθετα ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ξεσηκώνεται ἐνάντια στὴ δικτατορία, πού προσπαθοῦν νὰ τοῦ ἐπιβάλουν.

Εἶναι ψευδὲς ὅτι αὐτὴ ἡ Κυβέρνηση, πού παρεβίασε τὸ Χάρτη τοῦ Λιβάνου, ἔχει τὸ δίκαιο καὶ τὴ νομιμότητα. Ἀντίθετα ἡ Κυβέρνηση αὐτὴ δὲ θέλησε νὰ τιμωρήσει τοὺς προδότες, διετήρησε στὶς κυβερνητικὲς θέσεις ὅλους τοὺς κουϊσλιγκς πού εὑρίσκοντο ἐκεῖ, ἐνεθάρρυνε καὶ μεταχειρίσθηκε δυνάμεις, πού ὀπλίσθηκαν ἀπὸ τὸν ἐχθρὸ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κατοχῆς, γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐνάντια στὸ λαό.

Ἀφῆστε τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ ἐλεύθερο. Σταματήστε τὸ ματοκύλισμα στὴν Ἑλλάδα !

ΡΑΓΙΖΕΤΑΙ Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ἔθνικὸ Ἑλληνικὸ Μέτωπο. Οἱ φίλοι τῶν Ἑλλήνων Μακί.

Δὲν ὑπάρχει ἕνας ἐλεύθερος ἄνθρωπος στὸν κόσμο, πού νὰ μὴν ἔνοιωσε νὰ ραγίζεται ἡ καρδιά του, ὅταν ἄκουσε, ὅτι Ἀγγλικά ὄπλα χτυποῦν τὶς δυνάμεις ἀντίστασης τῆς Ἑλλάδας.

(Ἀπὸ ἐκπομπὴ τοῦ Γαλλικοῦ Ραδιοφ.
Σταθμοῦ τῆς 10)12)44).

ΤΙ ΣΥΓΙΧΙΖΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Η «ΛΥΣΗ» ΤΣΩΡΤΣΙΑ

Άρθρο του Μ. Μπενανσόν στην εφημερίδα
«Temps-Présent» τῆς 26/1/45.

Ὅποιος μπόρεσε νά παρακολουθήσει ἀπό ἀρκετά κοντά τὰ γεγονότα τῆς Ἑλλάδας ἐδῶ καὶ μερικά χρόνια, ὑποφέρει βλέποντας νά χαρακτηρίζεται γιὰ «λύση» τὸ βίαιο καθεστῶς, πού ἐπέβαλλε ἡ Βρετανική κυβέρνηση. Ἄς ποῦμε μὲ τραχύτητα τὰ πράγματα: Αὐτὸ πού συμβαίνει αὐτῇ τῇ στιγμῇ στὴν Ἑλλάδα, μποροῦσε νά εἶχε συμβεῖ ἀκόμα καὶ ἐδῶ—γιατὶ ὅλη ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἀντίσταση εἶναι ἀλληλέγγυα καὶ βρίσκειται μπροστὰ στοὺς ἴδιους κινδύνους—ἂν ὁ στρατηγὸς Ντέ Γκὼλ δὲν εἶχε ὑπερασπίσει, μὲ ἄγρια ἀδιαλλαξία, τὰ δημοκρατικὰ δικαιώματα τοῦ Γαλλικοῦ Λαοῦ.

Γιατὶ ἐπὶ τέλους, ἂν ὁ κ. Τσῶρτσιλ ὠδήγησε λαμπρὰ τὴ χώρα του στὸν ἀγῶνα ἐνάντια στὴ Γερμανικὴ ἐπίθεση, ἂν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο συνέβαλλε ἰσχυρὰ στὴν ἀπελευθέρωση τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἀπὸ τοὺς εἰσβολεῖς, ὅμως δὲν ἰσχυρίσθη ποτέ, ὅτι θὰ ἀπελευθέρωνε τοὺς λαοὺς ἀπὸ τοὺς δικούς του καταπιεστές—ἀπὸ ἐκείνους ἀκριβῶς πού συνεργάστηκαν μὲ τὸν ἐχθρό. Τὴν ἀλήθεια αὐτῇ δὲν τὴν κρύβουν οὔτε στὴν Ἀγγλία. Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος—συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν «Τάϊمز» τοῦ μεγάλου ἡμιεπισήμου ὀργάνου—δὲ φειδωλεύεται σὲ κριτικὲς κατὰ τῆς κυβέρνησης. Ἄς ἀναφέρουμε τὸ ἄρθρο τοῦ Μπρέϊσφορντ στὸ «Ρέινολντς Νιούς» τῆς 21 Γενάρη 1945:

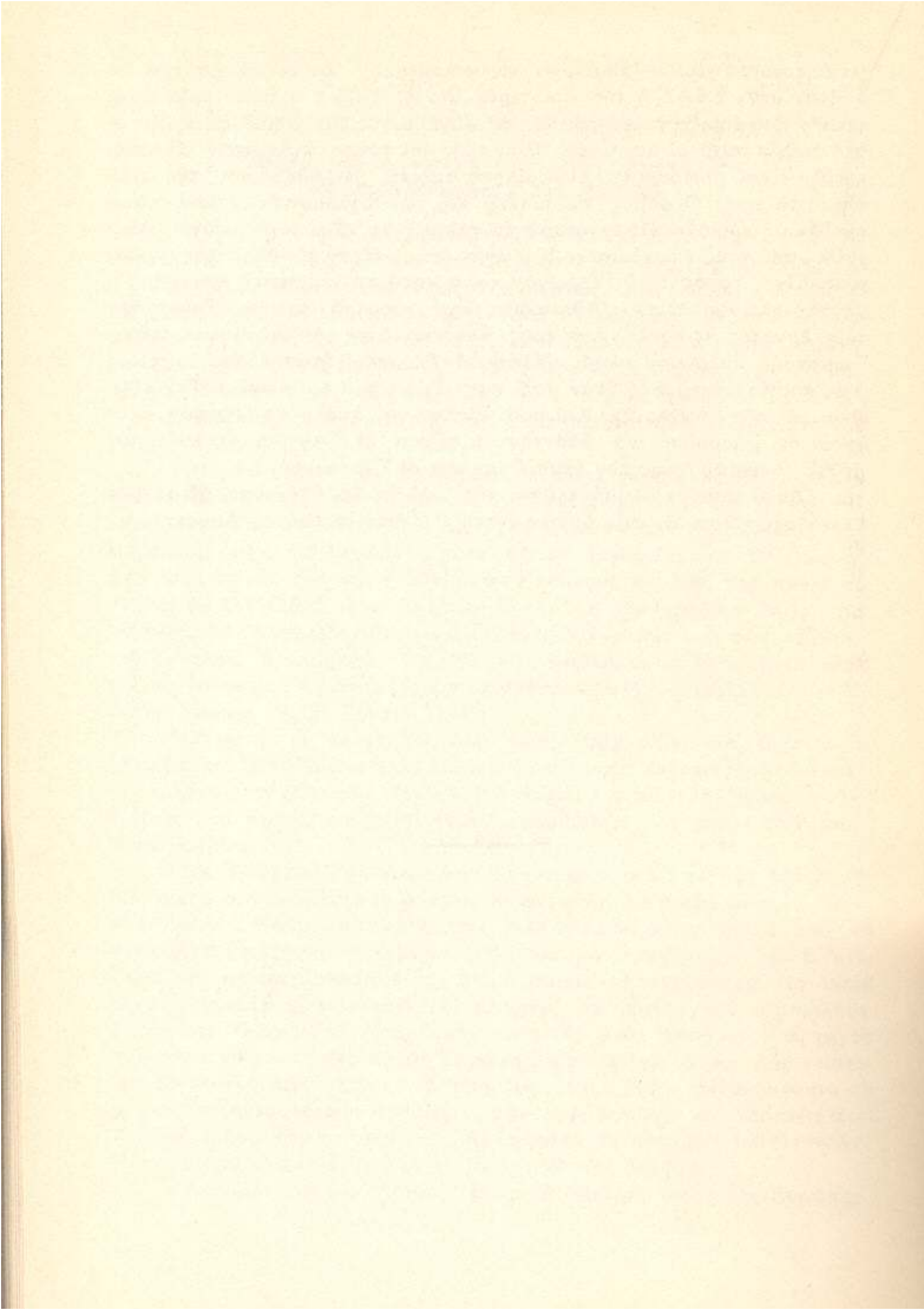
«Ὅπως καὶ οἱ πῖο πολλοὶ ἀπὸ ἐμᾶς, παρ' ὀλίγο νά ξεχάσω τί ὀφείλουμε στὸν κ. Τσῶρτσιλ. Ἀλλὰ ὁ κομματικὸς ἄνθρωπος, πού ἔκανε τὸν πόλεμο στὴν Ἑλλάδα, δὲν εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ 1940. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού, πρὸ εἴκοσι πέντε ἐτῶν, προσπάθησε νά πνίξει τὴ Ρωσικὴ Ἐπανάσταση.

Ὁ κ. Τσῶρτσιλ δηλώνει ὅτι ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ Ε.Α.Μ. (πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ πού ὁ στρατὸς του εἶναι ὁ Ε.Λ.Α.Σ) εἶναι νά κάνει τὴν Ἑλλάδα Κομμουνιστικὸ κράτος. Δὲν ὑπάρχει ὅμως τίποτα, πού νά δικαιολογεῖ αὐτὴ τὴν κατηγορία. Τὸ πολιτικὸ πρόγραμμα τοῦ Ε.Α.Μ. ζητᾷ τὴν ἀποκατάσταση ἑνὸς Δημοκρατικοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖο εἶχανε συντάξει οἱ φιλελεύθεροι Ἕλληνες καὶ κατήργησε ὁ βασιλεὺς Γεώργιος. Ὁ πρόεδρός του, ὁ καθηγητὴς Σβῶλος, ὅπως καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ του, ὁ στρατηγὸς Σαράφης, εἶναι φιλελεύθεροι. Δύο ἐπίσκοποι βρίσκονται στὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο τοῦ Ε.Α.Μ. Εἶναι ἀνόητο νά χαρακτηρίζονται τέτοιοι ἄνθρωποι σὰν κομμουνιστὲς καὶ τροτσκιστὲς. Καὶ νά, τέλος, ἡ μαρτυρία ἑνὸς Ἀμερικανοῦ ἀνταποκριτῆ, τοῦ Ντόναλντ Κόε, πού ραδιοφωνήθηκε ἀπὸ τὴ Ρώμη. Ὁ Κόε δηλώνει:

«Ἐρχομαι ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν πῖο θλιβερὴ πόλη τῆς Εὐρώπης.

Ἡ ἀστυνομία γεμίζει ἀδιάκοπα τίς φυλακές μὲ πρόσωπα ὑποπτα ὅτι ἀνήκαν στὸν ΕΛΑΣ ἢ τὴν ἀριστερά. Αὐτὴ ἢ ἴδια ἢ ἀστυνομία εἶναι ἐκείνη, ποὺ ἔρριξε τοὺς πρώτους πυροβολισμοὺς στὶς 3 τοῦ Δεκέμβρη — στὸ σημεῖο αὐτὸ οἱ μαρτυρίες ὄλων τῶν ἐπὶ τόπου πολεμικῶν ἀνταποκριτῶν εἶναι ταυτόσημες. Συνωμίλησα ἀρκετὰ μὲ Ἀθηναίους, τῆς ἀνωτέρας τάξεως. Ὁ φόβος τοῦ ΕΛΑΣ καὶ τῶν Κομμουνιστῶν τοὺς κάνει σχεδὸν ὑστερικούς. Παρατήρησα ἐν τούτοις ὅτι οἱ εὐποροὶ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι—ποὺ τοὺς ἐπωνόμασαν Κολωνακιῶτες—εἶχαν τὸν ἀέρα τῆς εὐημερίας. Εἶναι προφανές ὅτι ἔτρωγαν καλὰ κατὰ τὴ γερμανικὴ κατοχὴ. Ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν Ἀθηναίων εἶναι τρομερὰ φτωχὴ. Ἐρωτοῦσα τοὺς ἐργάτες ἂν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Κολωνακιῶτες ἀντιστάθηκαν στοὺς Γεομανοὺς. Γελοῦσαν πικρά. «Ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἦταν ἐδῶ», ἀπαντοῦσαν, «οἱ Κολωνακιῶτες ἦταν μαζί τους. Τώρα ποὺ οἱ Ἄγγλοι εἶναι ἐδῶ, εἶναι μὲ τοὺς Ἄγγλους». Καὶ μοῦ ἔβαζαν τὴν ἀκόλουθη ἐρώτηση στὴν ὁποία δὲ μποροῦσα νὰ ἀπαντήσω: «Γιατί οἱ Ἄγγλοι χτυποῦν τὸν ΕΛΑΣ, ἀκριβῶς ὅπως τὸν χτυποῦσαν καὶ οἱ Γερμανοί»;

Ἄς ἐλπίσουμε σὲ μιὰ «λύση» τῆς Ἑλληνικῆς ὑπόθεσης, ἄξιας τῶν ἀνηκούστων θυσιῶν, στὶς ὁποῖες ἔστερξε ὁ ἡρωϊκὸς αὐτὸς Λαός».

Ο Σκόμπι κινλοφορεί στους άθηνάϊκους δρόμους: Άραιά χειροκροτήματα.

Ἀγγλικά τάνκς στὴν
ἀθηναϊκὴ ἄσφαλτο.
Στὴν ἴδια ἄσφαλ-
το ποὺ δάφηξε μὲ
αἷμα Ἑλλήνων ἀπὸ
γερμανικὰ τάνκς.

